

மக்களும் இடங்களும் கோளம்:
சர்க்கஸ்
பின்காட்சிகள்

காடுகள்:
குளிர்ந்த உலகைச்
குடாக்கும் செயல்

தொடர்புகள் :
பன்னாட்டு
வானொலியின்
புதிய அலைகள்

நேர்முகம் :
வங்காரி மூட்டா
மாத்தாய்: கெனியாவின்
பசுமைப் போராளி

யுனெஸ்கோ கூரியா

பிப்ரவரி, 2000 ரூ.7/-

Bà Phươn Thị Phươn, ở xóm Mỹ Hòa, huyện nông trường cũ
quận Thủ Đức
Bà Phươn Thị Phươn, who lived at Mỹ Hòa sub-ward,
was at front of the murderer's gun barrel

மலரும் நினைவு:
வன்முறைமிகுந்த
கடந்தகாலத்துடன் சமரசம்

பொருளடக்கம்

FEBRUARY - பிப்ரவரி - 2000

யுனெஸ்கோ.
சூரியர்

மக்களும் இடங்களும்

5 சர்க்கஸ் பின்காட்சிகள்

ஒளிப்படங்கள் மாசிமோ சிராகுசா;
விளக்கவுரை:டோனினோ குவரா

தலையங்கம்

11 செயல் புரிவோம்

கோய்கிரோ மாட்குரா

கோளம்

12 காடுகள் : குளிர்ந்த உலகைச் சூடாக்கும் செயல்

சோஃபி புகாரி

15 மரம் வளர்க்கும் தொழிலதிபர்

யோஷினோரி டக்காஹாஷி

கல்வி உலகம்

16 அடிக்காத குழந்தை படிக்காதா?

எத்திராஜன் அன்பரசன்

19 கவனம்

மலரும் நினைவு : வன்முறை மிகுந்த கடந்த காலத்துடன் சமரசம்

இந்த நாற்றாண்டின் பிற்பாதி மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களினால் களங்கப்பட்டதாகும். இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சமரசப் பாதை, நினைவுக்கும் மறதிக்குமிடையில் நெளிந்து செல்கிறது. இந்தப் போக்கில் எதிர்ப்படும் சிக்கல்களுக்குத் தென் ஆஃப்ரிக்கா, சிலி, குவாதமாலா, ரஷியா, கம்போடியா, பாஸ்னியா ஆகிய நாடுகளின் நிலவரங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

விரிவான பொருளடக்கம்: பக்.19

அறவியல்

39 இனவெறி எதிர்ப்பு காவலர்கள்

ஆஸ்பெல் லோப்பெஸ்

காலத்தின் சின்னங்கள்

42 2000ஆவது ஆண்டு : விருந்துக்கு வருவோர் யார்?

ஜாஸ்மினா சோபோவா

தொடர்புகள்

45 பன்னாட்டு வானொலியின் புதிய அலைகள்

சிந்தியா குட்மன்

உரையாடல்

48 வங்காரி மூட்டா மாத்தாய் : கெனியாவின் பசுமைப் போராளிகள்

அட்டை ; மி லே படுகொலை நினைவகம், டா நாங், வியட்நாம்; © ஜே.எம்.ஹீரோன்/எடிட்டிங், பாரிஸ்

தமிழ்ப்பதிப்பு ஆசிரியர் : மணவை முஸ்தபா

ஆசிரியத் தலைமையகம் :
1, ரூய் பிராங்காய்ஸ் பொன்வின்
5013, பாரிஸ், பிரான்ஸ்.

இயக்குநர் : ரேனே லேஃபோர்ட்
தலைமை இதழாசிரியர் : ஜான் கோஹூல்
ஆசிரியர் குழு (பாரிஸ்)
ஆங்கிலம் : ரோய் மால்கின்
ஸ்பானிஸ் : ஆர்செலி ஓர்டிஸ் தெ அர்பினா
ஃபிரெஞ்சு : மார்ட்டினை ஜாகோத்

எத்திராஜன் அன்பரசன்
சோஃபி புகாரி
ஓசியா இக்னேசியஸ் குன்ட்ஸ்
ஜென லெசியர்
அமி ஆட்செட்
ஜஸ்மினா சோப்போவா

தலைமையகத்திற்கு அப்பாலுள்ள
பதிப்புகள் :
ரஷ்யன் : இரினா உத்தினா (மாஸ்கோ)
ஜெர்மன் : உர்ஸ் அரேகர் (பெர்ன்)
அராபிக் : ஃபவ்சி அப்துல் ஜாஹர்
(கெய்ரோ)

இத்தாலியன் : ஜியானூல்கா ஃபார்மிச்சி
சியரா மியோசி (ஃப்ளாரசன்ஸ்)
ஹிந்தி : சிந் சமாய் சிங் (டெல்லி)
தமிழ் : மணவை முஸ்தபா (சென்னை)
பெர்சியன் : ஜலீல் ஜாகி (டெஹ்ரான்)
போர்த்துகீஸ் : அல்ஜிரா ஆல்வெஸ் அப்ரே
(ரியோ டி ஜெனீரோ)
உருது : மிர்லா முஹம்மத் முஷீர்
(இஸ்லாமாபாத்)

காட்டலான் : ஜோர்டிஃபோல்க்
(பார்சிலோனா)

மலாய் : சிதின் அஹமத் இஸாக் (கோலாலம்பூர்)
சுவாஹிலி : லியோனார்டு ஜே. சுமா
(தார்-எஸ் ஸலாம்)
ஸ்லோவன் : அலெக்சாண்ட்ரா கோம்ஹாசர்
(ஜுபிஜானா)

சீனம் : ஃபெங் மிங்க்ஷியா (பெய்ஜிங்)
பல்கேரியன் : லுபா ரஞ்சுவா (சோஃபியா)
கிரீக் : சோரூபி கோஸ்டோபோலோஸ்
(ஏதென்ஸ்)

சிங்களம் : நெவேலி பயாடிக்மா (கொழும்பு)
உயிர்நிஷி : ரீட்டா சாரினென் (ஹெல்சின்கி)
பால்க் : ஜூக்ஸ்டோ எகனா (டொனாஸ்டியா)
தாய் : சசித்ரா சித்ரனூக்கோ (பாங்காக்)
வியத்நாமீஸ் : ஹோ தியன் நிகி (ஹனாய்)
வங்க மொழி : காஃபில் உத்தீன் அஹ்மத்
(டாக்கா)

உக்ரேனியன் : வோளாடிமீர் வாசிலுக் (கீவ்)
காலியியன் : சபீர் செனின் ரூபெர்னாண்டஸ்
(சாண்டியாகோ டி கம்போஸ்டெலா)
செர்பியன் : போரிஸ் இலியங்கோ
(பெல்கிரேட்)

எல்லாக் கடிதங்களும் தலைமை
ஆசிரியர்க்கே எழுதப்படவேண்டும்.

யுனெஸ்கோ சூரியர் - மாதந்தோறும் வெளியிடப்படுகிறது. பதிப்புரிமை அல்லாத தனிப்பட்ட படங்களையும் கட்டுரைகளையும் 'யுனெஸ்கோ சூரியர்'லிருந்து எடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டது என்ற அறிவிப்புடன் இதழ் தேதீயைக் குறிப்பிட்டு வெளியிடலாம். அவ்வாறு வெளியிட்ட இதழின் மூன்று பிரதிகை ஆசிரியருக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகளைத் திரும்பப் பிரசுரிக்கும்போது அதில் ஆசிரியர் பெயர் இடம்பெறவேண்டும். பதிப்புரிமை அல்லாத புகைப்படங்கள் வேண்டுவோர் தலைமை யாசிரியருக்கு எழுதிப் பெறலாம். கேட்டுப் பெறாத கட்டுரைகளைப் போதிய தபால் தகவல் இல்லாமல் திருப்பியனுப்ப இயலாது. ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரை அவருக்குத் தை வெளியிடுவதாகும். யுனெஸ்கோ சூரியர் ஆசிரியர்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை

உங்கள் உறவினர்களையும் அன்பு நண்பர்களையும் மகிழ்ச்சியிலாழ்த்த - ஓர் வழி

அன்புள்ள கட்டணதாரர்களே!

சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிவியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, பண்பாடு, தொழில்நுட்பத் துறைகளைப்பற்றி உலக அறிஞர்கள் எழுதும் கருத்துக் களஞ்சியமான கட்டுரைகளையும், கண்கவர் படங்களையும் விளக்கங்களையும் கொண்ட யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழ்களை மாதந்தோறும் படித்து மகிழ்ந்து பயனடைந்து வருகிறீர்களல்லவா?

இம்மகிழ்ச்சியையும் பயனையும் உங்கள் உறவினர்களும், நண்பர்களும் பெற வேண்டாமா? இதோ அதற்கு மிக எளிதான ஒரு வழி.

உங்கள் நெருங்கிய உறவினர்களின் - நண்பர்களின் முகவரியோடு ஒவ்வொரு வருக்கும் ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ. 74/- அனுப்பினால் போதும். உங்கள் அன்புப் பரிசாக ஓராண்டுக்கு யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழ்கள் அவர்கள் முகவரிக்குப் போய்ச் சேரும்.

இதற்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் கீழேயுள்ள பகுதியை நிறைவு செய்து கட்டணத்துடன் 'யுனெஸ்கோ கூரியர்', தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், 18, மேயர் இராமநாதன் சாலை, சேத்துப்பட்டு, சென்னை - 600 031 என்ற முகவரிக்கு M.O. அல்லது D.D. மூலம் அனுப்பினால் போதும், மற்றவைகளை நாங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறோம்.

அன்பளிப்புக் கட்டணப் படிவம்

அன்பளிப்புக் கட்டணம்

அனுப்புகிறவர் முகவரி

.....

அன்பளிப்புக் கட்டணத்துக்கு

உரியவர் முகவரி

1.

2.

3.

சர்க்கஸ் பின்காட்சிகள்

ஒளிப்படங்கள் மாசிமோ சிராகுசா; விளக்கவுரை: டோனினோ குவரா

மாசிமோ சிராகுசாவின் சர்க்கஸ் ஒளிப்படங்கள், இத்தாலியக் கவிஞர் டோனினோ குவராவுக்கு மகிழ்ச்சிகரமான நினைவுகத்தைச் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றன. இவர், ஃபெடரோ ஃபெல்லினியின் 'நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்' என்ற திரைப்படத்திற்குத் திரைக்கதை உரையாடல் எழுதியவர்

இத்தாலியின் எம்பெல்லா ரிவா சர்க்கஸ் பெரிய கூடாரத்தின் கீழ், குதிரை வீரர் வித்தைகள் செய்வதற்கு ஆயத்தமாகிறார். பெல்லுசி குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான இந்தச் சர்க்கஸ், முக்கியமாகத் தென் இத்தாலியில் சுற்றுப் பயணஞ் செய்கிறது.

இலையுதிர் காலம் தொடங்கியபின் தவிட்டு நிறக் கொட்டை மரமான செஸ்ட்நட் மரத்து இலைகள் உதிர்ந்து தரையை மூடியிருக்கும் சமயம் என் வீட்டுப் பலகணிக் கதவை நான்திறக்கும்போது சிறிய சர்க்கஸ் கம்பெனிக் கூடாரம் கண்ணில் பட்டதும் என் மனம் துள்ளிக் குதித்தது. நேற்று இரவுதான் அக் கூடாரம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. சுற்றிலும் பசுமை படர்ந்திருக்கக் கூடாரம் நடுவே முறைத்து எழுந்தது போல் இருப்பது அழகான காட்சிதான்.

இளவேனிற் காலம் வந்தபின் அதே பலகணியைத் திறந்தபோது செர்ரி மரத்து வெண்பூக்கள் அடர்ந்து மலர்ந்திருந்த காட்சி கண்ணை நிரப்பியது. அப்போது நான் சிறு பையன், என் வீட்டு எதிரே சர்க்கஸ் கூடாரம் உயர்ந்து நிற்பது கண்டு குதூகலம் அடைந்தேன். மாலை ஆனதும் சர்க்கஸ் கூடாரத்

திலிருந்து ஊது கொம்பின் ஒலி கேட்கும். பேரிகைகளின் முழக்கம் கிராமத்துக் காற்றில் நிறைந்திருக்கும்.

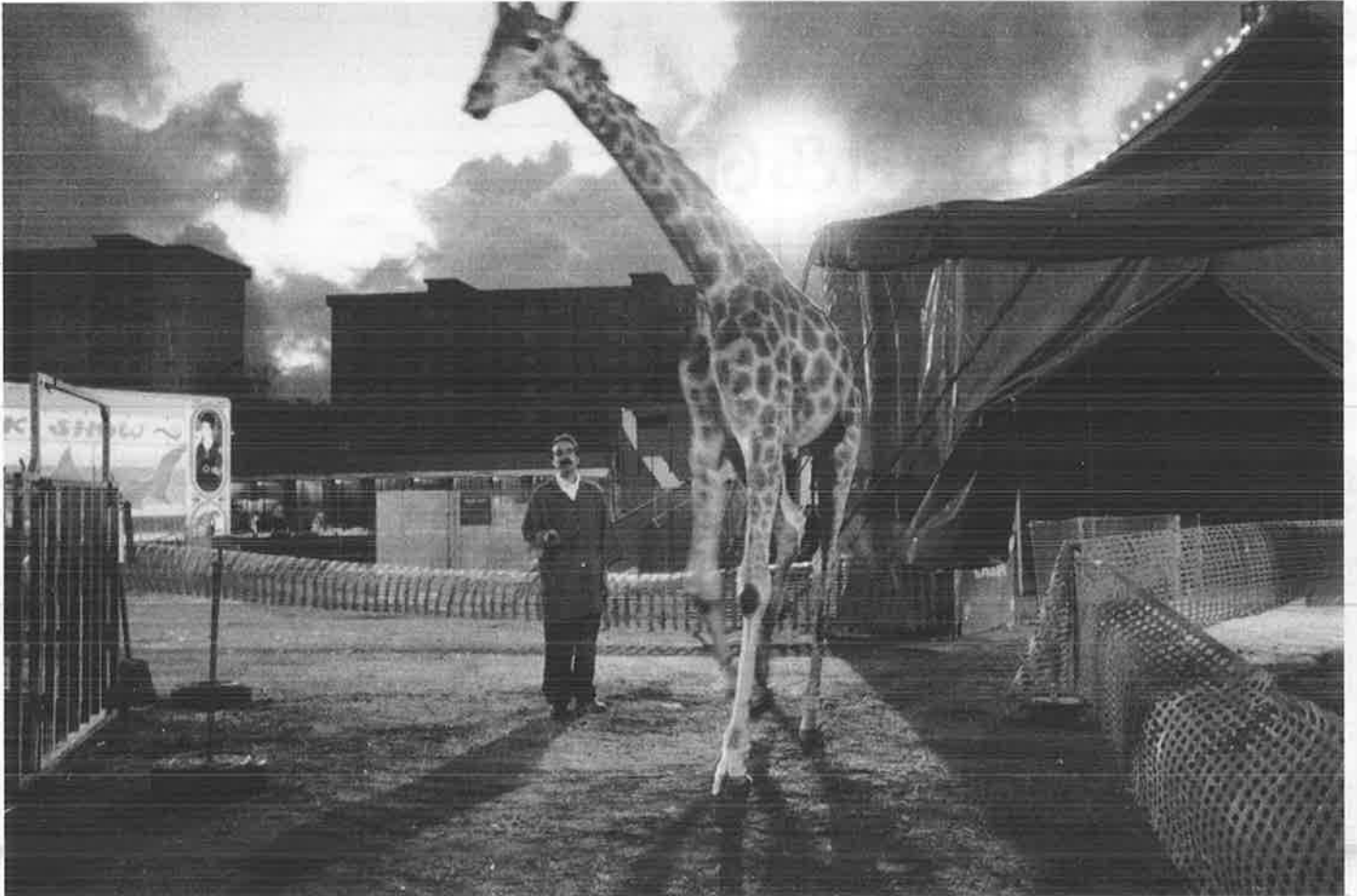
அந்தப் பழைய சர்க்கஸைத்தான் என் நண்பர் பெடரிகோ பெலினி என்னிடம் ரிமினியிலிருக்கும்போது வானளாவப் புகழ்ந்தார். அட்ரியாட்டிக் ரிவீராவிலுள்ள ரிமினி பெரிய ஊர். என் கிராமமான சன்டார்காஞ்சலோ டி ரோமாக்கனா அந்த ரிமினிக்கு அருகில்தான் உள்ளது. அமர்கார்ட் என்னும் திரைப்படம் தயாரிக்கப்படும் போது பெலினியும் நானும் அந்தப் பழைய நாள் சர்க்கஸைப் பற்றி வாய் ஓயாமல் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். ரிமினியில் தன் இளமைக் காலத்தைக் கழித்த பெலினி பழைய நினைவுகளை என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

நாங்கள் பெரியவர்களானபின் ரோம்

நகரில் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்தோம். ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்துவிட்டால் பெலினி என்னைக் காரில் அழைத்துக் கொண்டு சினிமாநகரமான சினிசிட்டாவுக்கு வருவார். சினிமா நகரம் இப்போது செயல்படவில்லை. புறக்கணிக்கப்பட்டுப் போய் எங்கும் மயான அமைதியே காணப்படும். அடைத்துக் கிடந்த ஐந்தாவது எண் படப்பிடிப்புக் கொட்டகையின் சாவியை வாங்கி வந்து திறந்து உள்ளே அழைத்துச் செல்வார். உள்ளே வெறும் காலிக் கொட்டகை, அங்கே போனதும் விளக்கு சுவிட்சுகளை ஒவ்வொன்றாகப் போட்டு, காட்சி ஆரம்பமாகட்டும் என்று உணர்ச்சி பொங்கக்

▶ இத்தாலியத் திரைப்படத் தொழில் மையம்; ரோம் நகருக்கு வெளியே வயா டஸ்கோலானாவில் 62 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறுவப்பட்டது.

மக்களும் இடங்களும்

மோய்ரா ஆர்ஃபை சர்க்கசிலுள்ள இந்த நெடிய ஓட்டகச் சிவிங்கி, இங்கு வித்தைகாட்டும் விலங்குகளில் முக்கியமானது. ஆர்ஃபை, இத்தாலியின் புகழ்பெற்ற சர்க்கல் குடும்பம்.

காட்டு அரங்கிற்குள் செல்வதற்கு முன் இந்தக் கோமாளி கண்ணாடியில் முகம்பார்த்துக் கொள்கிறார்.

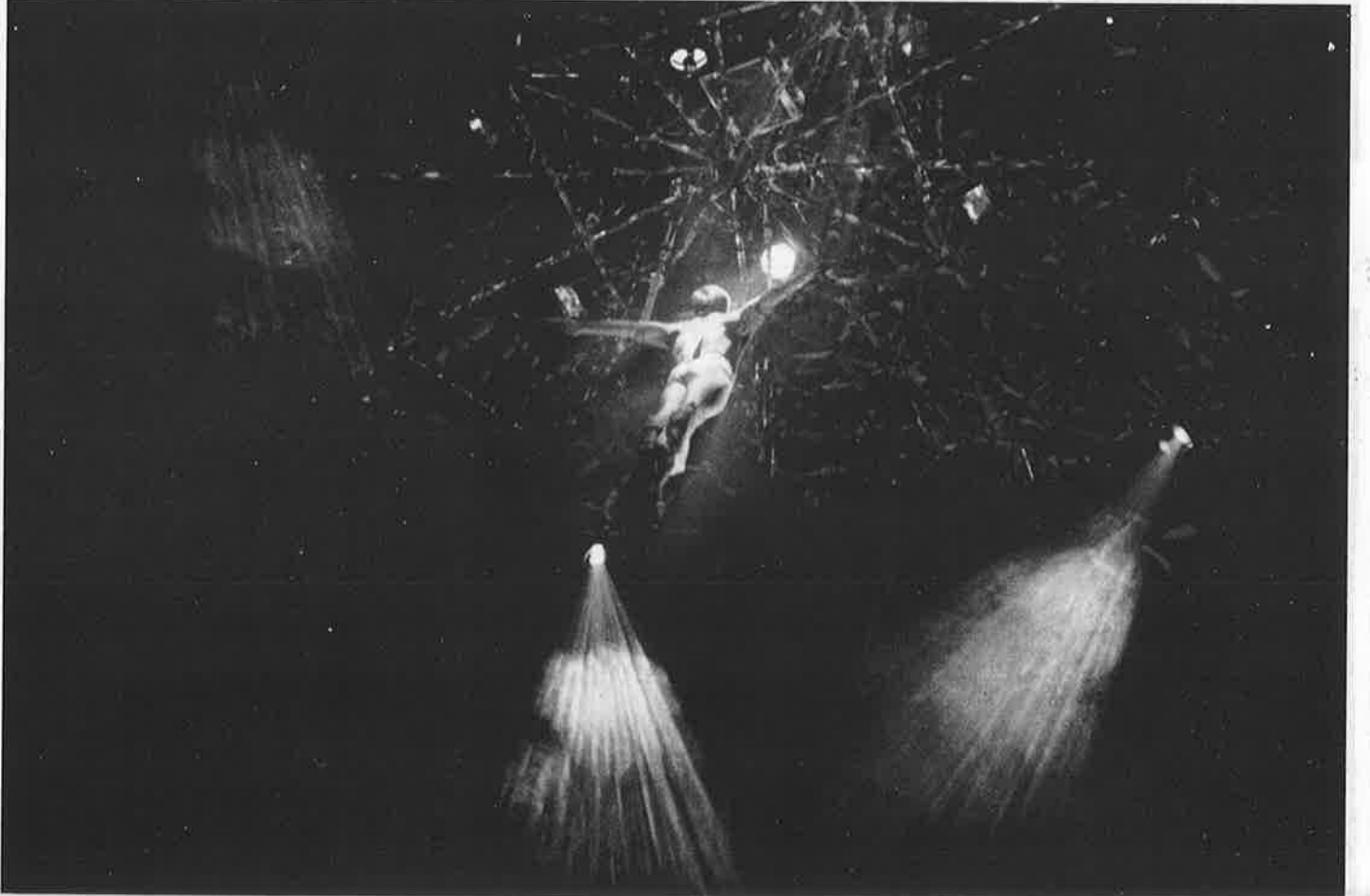

ஒளிப்படங்கள்: மாரினோ பிரூலா/கல்டாஸ்டோ/சாக்மா, பாரிஸ்

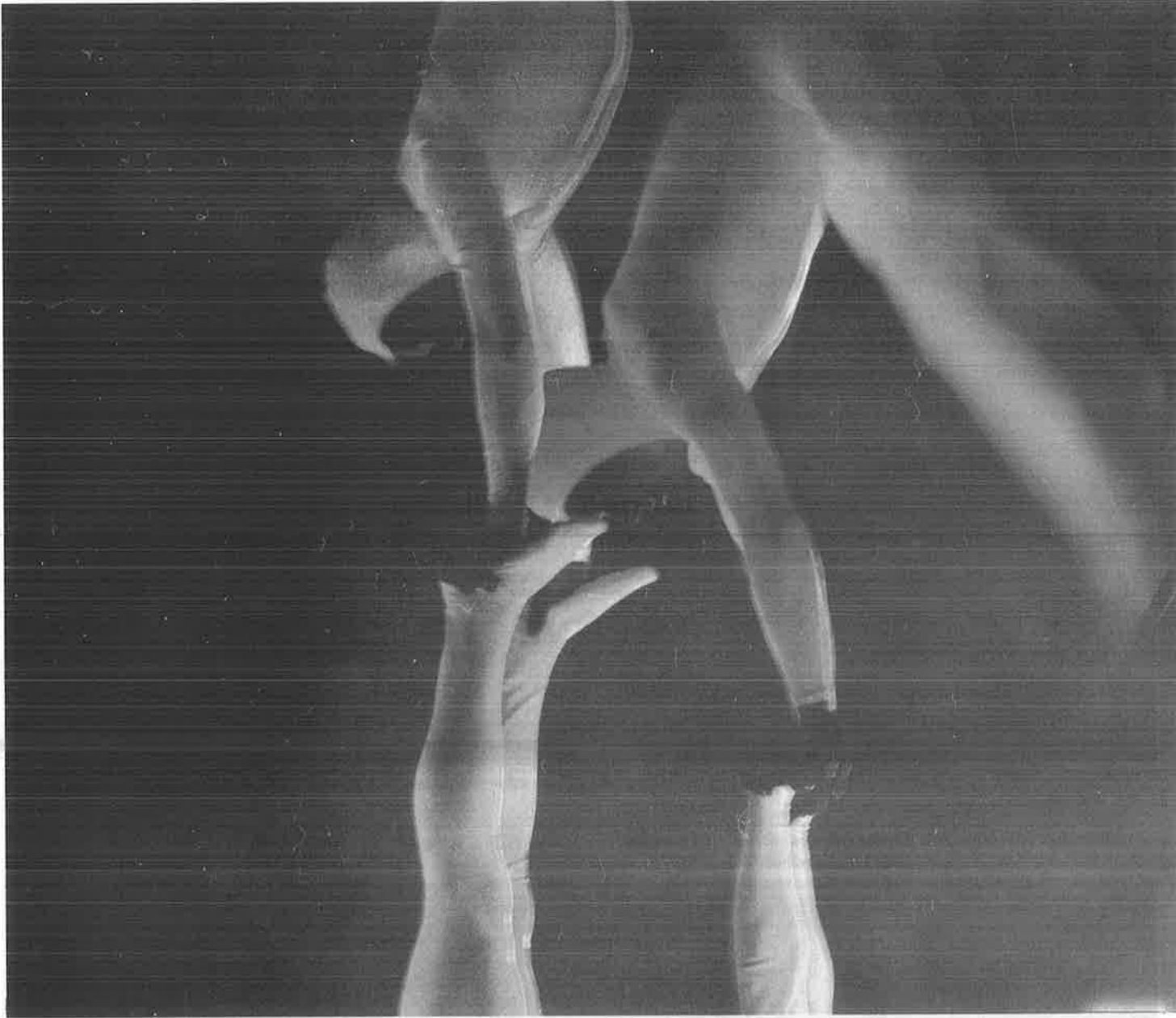

டோக்னி குடும்பத்தின் மூன்று அரங்கு அமெரிக்கன் சர்க்கஸ் ரோயல் காட்சி நடத்தியபோது, ஒளிவெள்ளத்தில் சுழல் சக்கரங்களில் வித்தைபுரியும் நடனக் கலைஞர்.

ஆஸ்திரியாவில் வியன்னாவில் ரோங்காலி சர்க்கசில் உயர்ந்த கயிற்றில் வித்தைகாட்டும் கலைஞர். ரோங்காலி, ஒரு ஜெர்மன் சர்க்கஸ். ஆனால், இதன் கலைஞர்களில் பெரும்பாலோர் இத்தாலியர்கள்.

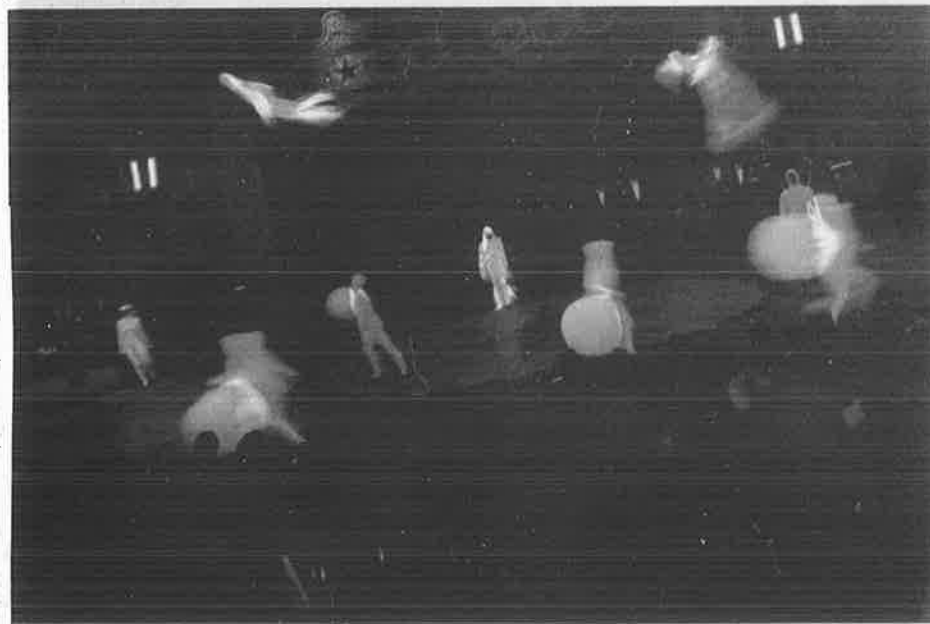

மக்களும் இடங்களும்

பாலர்மோவில் லிவியோ டோக்னி சர்க்கஸ் காட்சியின்போது நடுவானில் வித்தைகள் புரியும் கலைஞர்கள்.

அமெரிக்காவின் சர்க்கரில் பறக்கும் பாவைக் கலைஞர்கள்.

ஒளிரும் ஆடை அலங்காரத்தில் ஒரு யானை.

அழிப்புகள் மூலியோ சிரகாசாஸ்டிரஸ்ஸோ டோக்னி

▶ கத்துவார். தூசிபடிந்த கொட்ட கையில் தூசிபடிந்த பல்புகள் கொடுக்கும் ஒளியில் சிறுவயதில் நாங்கள் கண்ட காட்சிகள், கேட்ட ஒலிகள் எங்கள் மனத் திரையில் ஓடும்.

சர்க்கஸ் நடந்த காலத்தில் என் அன்னை கூட எங்களோடு கலந்து கொள்வார். ஆப்ரீக்க விலங்குகளைக் கண்காணிக்கும் சர்க்கஸ்காரரிடம் போய் ஒட்டகைச் சிவிங்கி மற்றும் கிழட்டுச் சிங்கம் இவற்றின் சாணத்தைக் கேட்டுவாங்கி வருவார். பழைய பாத்திரங்களில் அவர் வளர்த்த பூச்செடிகளுக்கு சாணங்களை உரமாகப் போடுவார். பூக்கள் அருமையாகப் பூத்து அதிசயம் விளைத்துவிடும்.

மாஸ்ஸிமோ சிரசுசா எடுத்த அழகான ஒளிப்படங்கள் என்னுடைய குழந்தைப் பருவ நினைவுகளை மனத்தில் கொண்டு வருகின்றன. சினிசிட்டாவுக்கு நானும் அசாதாரணமான பெலினியும் போனபோது 5-வது எண் படப்பிடிப்புக் கொட்டகையின் பழைய நினைவுகள் மனத்திரையில் கண்டவற்றை நினைவுபடுத்துகின்றன. அந்தக் கொட்டகையில்தான் திரைப்பட இயக்குநராகிய பெலினி இறந்தபின் பொதுமக்கள் பார்வைக்கு அவருடைய உடல் 1993 நவம்பர் 1 ஆம் தேதி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்தப் பழைய நினைவுகள் என்னை ரஷியாவுக்குக் கொண்டுபோகின்றன. ரஷியா நாட்டின் மீது எனக்கு அன்பு அதிகம். அங்கே திரைப்பட இயக்குநர் ஆண்ட்ரெய் கிரினோவ்ஸ்கிக்காக நான் செய்த பணிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் என்னுடைய கார்ட்டூன் கதையான சாம்பல்நிறத் தாடியுடைய சிங்கம் என்பதனை அவரிடம் கொடுத்தேன். அக் கதை அண்மையில் படமாக எடுக்கப்பட்டது. அக் கதையில் முக்கியக் கதாபாத்திரம் சிறிய சர்க்கஸில் இருந்த அமெடியோ அல்லது டியோ என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த அசாதாரணமான சிங்கம்தான். அந்தச் சிங்கம் வளர்ந்து கிழமானபோது சர்க்கஸ் ஆட்களிடையே பிரிவுகள் பிளவுகள் ஏற்படுகின்றன. என் சிறு வயதில் வீட்டருகே பார்த்த சர்க்கஸ் கம்பெனியின் பின்னணியில் வரையப்பட்ட கதை.

அந்தப் பழைய சர்க்கஸில் குட்டையான பழனிகள் இருப்பார்கள். அவர்கள் ரஷ்யர்கள். அவர்களில் கரண்டாஷ் என்பவரை மறக்க முடியாது. அவர் ஒரு மேசையின் பின்னால் நின்றால் அவர் அதில் உட்கார்ந்திருப்பதுபோலத் தோன்றும். ஏனெனில் அவர் அவ்வளவு குட்டை.

அந்த சர்க்கஸைச் சேர்ந்த பாப்போவ் என்பவரும் மறக்க முடியாதவர். மிகுந்த திறமைசாலி அவர். சர்க்கஸ் வளையத்துக்குள் அவர் உட்கார்ந்திருக்கும்போது அந்த இடத்தில் மட்டும் ஒரு விளக்கு ஒளி வீசும். அங்கே உணவு உண்பதுபோல் காட்சி. அவர் உண்டு முடித்ததும் அவர் ரொட்டித் துண்டுகளை அள்ளுவது போல அந்த விளக்கைக் கையால் எடுப்பார். அதைப் பின்னர் கையிலுள்ள பைக்குள் போடுவார். அதன்பின் பையை பார்வையாளர்க்கும் வீசி எறிவது போல் எறிவார். உடனே விளக்குகள் எல்லாம் எரிந்து வெளிச்சம் வந்துவிடும். ஏதோ அவருடைய விளக்கினால்தான் சர்க்கஸ்கூடாரம் முழுவதும் ஒளி பெற்றது போலத் தோன்றும். பார்வையாளர்கள் கூடாரமே பிளந்துவிடுவது போலக் கைத்துட்டு வார்கள்.

சீசெனாவைச் சேர்ந்த வயதான சிற்பி இலாரியோ பையோராவான்டி என்பவர் படைத்த சிலைகளை என்னால் மறக்க முடியாது. குழந்தைகளின் கைகள் போன்ற

கவிஞர், கதாசிரியர், திரைக்கதாசிரியர்

இத்தாலியக் கவிஞர் டோனினோ குவரா, சான்டார்காங்கிலோ-டி-ரோமாக்களவில் 1923இல் பிறந்தார். உர்பினாப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்றார். இன்று உலகப் புகழ்பெற்ற திரைக் கதாசிரியராகத் திகழ்கிறார். இதுவரை நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட திரைக்கதைகள் எழுதியிருக்கிறார். இவற்றை, மைக்கலாஞ்சிலோ அன்டோனினோ, ஆண்ட்ரே டார்க்கோ வங்கி, டாவியானி சகோதரர்கள், ஃபெட்ரிக்கோ ஃபெல்லினி, ஃபிரான்செஸ்கோ ரோசி விட்டோரியோ-டி-சிக்கா போன்ற இயக்குநர்கள் படமாக்கியுள்ளனர்.

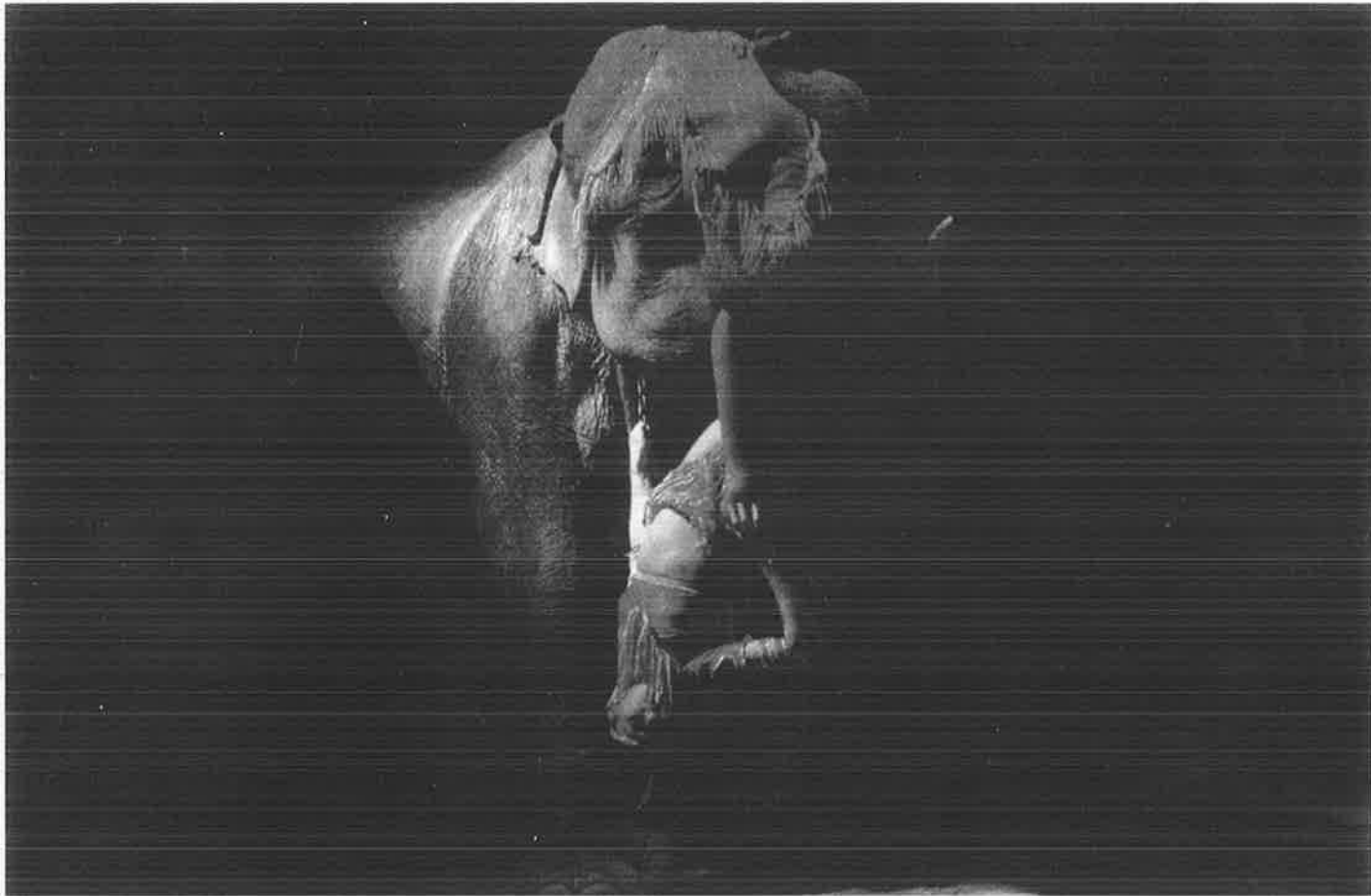
இவருடைய கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் ஆங்கிலம், ஃபிரெஞ்சு, ஜெர்மன், டச்சு, ஸ்பானியம் ஆகிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவருடைய "தேன்" என்ற கவிதை பற்றித் தலைசிறந்த இத்தாலிய எழுத்தாளர் இத்தாலோ கால்வினோ 1993ம் போது, "டோனினோ குவரா, எல்லாவற்றையும் வாய் மொழி, எழுத்து அல்லது திரைப்படம் வாயிலாக இத்தாலியனில் அல்லது எமிலியோ-ரோமாக்களா கிளைமொழியில் புதினமாகவும் கவிதையாகவும் மாற்றிவிடுகிறார். அவருடைய கிளைமொழியை நாம் அனைவரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான், இந்த அற்புதக் கதைகளை அவற்றின் மூலமொழியில் படிக்க முடியும்" என்று கூறியுள்ளார். ■

டோனினோ குவராவுடன் தொடர்பு கொள்ள மி - அஞ்சல் மூலம் எழுத வேண்டிய முகவரி : <delfi@pointest.com

அவருடைய கைகளால் அவர் சிலைகள் படைப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். அவர் அந்த சர்க்கஸில் ஒரு காலத்தில் நினைவாகப் படைத்த சிலைகளை பென்னாபிலி என்னும் ஊரில் ஒன்று சேர்த்து காட்சிக்கு வைத்தார். அந்த பென்னாபிலி ஊரில் நான் பத்தாண்டுகள் வாழ்ந்தேன். அப்போது அச் சிலைகளைப் பார்த்தேன். இப்போது அந்த சிலைகள் பழங்காலத்து நகரமான பர்கெல்லோவில் அறைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த அறைகளில் முன்பு கைதிகள் அடைக்கப்படுவதுண்டு. அங்குள்ள சிலைகள் பார்வையாளர்கள் எந்தச் சமயமும் வந்து கைத்துடி மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டுள்ளன.

அந்த சர்க்கஸ் நினைவுகள் என் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியை நிரப்புகின்றன. அதே சமயம் சோகத்தையும் நிரப்புகின்றன. சர்க்கஸ் விலங்குகளும் ஆட்களும் ஊரை விட்டுப் போகும்போது இசை வாசித்துக் கொண்டே சென்ற காட்சி இப்போதும் என்னுள் சோகத்தைக் கொண்டு வருகிறது. பனிமூட்டத்தில் அந்த இசையொலி படிந்து சோக இசையாக கண்ணீர்க் குரலாகக் கேட்டது. நானும் மற்ற சிறுவர்களும் எக்கி எக்கிப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தோம். தூரத்திலிருந்து வந்த ஒலி மங்கி முடியும் வரை எக்கி எக்கிப் பார்த்தபடி இருந்தோம்.

பின்னர் சர்க்கஸ் கூடாரம் இருந்த இடத்தில் நாங்கள் சிறுவர்கள் கூடி உட்காருவோம். சில சமயம் மெழுகுவார்த்திகளைச் சுற்றிலும் ஏற்றி ஓர் ஒளி வளையம் உண்டாக்குவோம். அப்போதே சர்க்கஸின் நினைவாக மரியாதை செலுத்தினோம். ■

எம்பெல் ரிவா சர்க்கலில் ஒரு யானை பயிற்சியாளரைத் தூக்கிச் செல்கிறது.

மோரியா ஒர்ஃபி சர்க்கலின் ரிங் மாஸ்டர்

ஒளிப்படங்கள் © மணியேர சிரஞ்சா/கவுண்டரல்டே/தாமா பரிஸ்

செயல் புரிவோம்

கோய்ஷிரோ மாட்குரா

கோய்ஷிரோ மாட்குரா, டோக்கியோவில் 1937 இல் பிறந்தார். டோக்கியோப் பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டமும், ஹார்ட் போர்டு கல்லூரியில் (பென்சில்வேனியா, அமெரிக்கா) பொருளாதாரமும் படித்தார். ஜப்பானிய வெளிவிவகாரத் துறைப்பணியில் 1959 இல் சேர்ந்தார். அதில், பொருளாதார ஒத்துழைப்புக் கழகத்தின் தலைமை இயக்குநர் (1988-1990); வடஅமெரிக்க விவகாரக் கழகத் தலைமை இயக்குநர் (1990-1992); அயல்நாட்டு விவகாரத் துறை அமைச்சர் (1992-1994). ஆகிய பதவிகளை வகித்தார். ஆஃப்ரிக்க மேம்பாடு பற்றிய முதலாவது டோக்கியோ பன்னாட்டு மாநாட்டை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பேற்றார். 1994 முதல் ஃபிரான்ஸ், அண்டோரா, திஜிபூட்டி துதராக இருந்து வந்தார். யுனெஸ்கோவின் உலகப் பாரம்பரியக் குழுவின் தலைவராக 1999 நவம்பர் வரை ஓராண்டு பணியாற்றினார். யுனெஸ்கோவின் நிருவாக வாரியம் சென்ற நவம்பர் 12 அன்று கூடி, மாட்குராவை யுனெஸ்கோவின் தலைமை இயக்குநராக நியமித்தது. 188 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட யுனெஸ்கோவின் பொதுப் பேரவை இந்த நியமனத்தை உறுதி செய்தது.

யுனெஸ்கோ ஒரு நம்பிக்கை ஒளி, ஏனென்றால், அது, அனைத்துப் பண்பாடுகளிலுமுள்ள உலகியல் மற்றும் ஆன்மீகப் பாரம்பரியங்களில் காணப்படும் உலகளாவிய தகுதியையும் கண்ணியத்தையும் தனது திட்டங்கள் அனைத்தின் மூலமாகவும் மதித்துப் பாதுகாக்கும் பன்னாட்டு அமைவனமாக விளங்குகிறது. அதன்மூலம், மனிதகுலம் முழுவதன் முழுமையான கண்ணியத்தையும் காக்கிறது.

உலகமயமாக்குதல் படுவேகத்தில் நடைபெறுகிறது. இதனால், உலகளாவிய அறை கூவல் எழுந்துள்ளது. அதற்கு உலகளாவிய மறுமொழி தேவைப்படுகிறது. எனினும், பண்பாட்டு மாறுபாட்டுக்கும், தற்பண்புக்கும் உரிய மரியாதையுடன் அந்த மறுமொழி அளிக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால், நமது பல்வேறு மக்கள் குழுமங்களின் உண்மையான, கண்ணியமாக அமைந்துள்ள விலை மதிக்க முடியாத தனிமனிதர் கூறுபாடு அது.

ஆனால், யுனெஸ்கோ தன்னைப் போதுமானதொரு உலகச் சாதனமாக மெய்ப்பிக்குமானால், அது இத்தகைய நம்பிக்கையையும், பாதுகாப்பையும் உலகுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு மட்டுமே இருக்க முடியும். யுனெஸ்கோ தன்னளவில் முடிவான முடிவு அன்று. யுனெஸ்கோ ஓர் உலகச் சேவை; ஒரே சமயத்தில், நுட்பமானதாகவும், சிக்கலானதாகவும், விலைமதிக்க முடியாததாகவும் இருக்கும் ஒரு சாதனம். உலக நாடுகள் அனைத்தும், மக்களும் அனைவரும், மீண்டும் இதனை முறையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அதன் மூலம் அதன் திறம்பாட்டுக்கும் உலகியத் தன்மைக்கும் உறுதுணைபுரிந்தால், மனிதகுலம் இந்தச் சாதனத்தை மிகச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். யுனெஸ்கோ மறுபடியும் விதிவிலக்கின்றி, உலகம் முழுவதையும் சார்பாண்மை செய்யவேண்டும். இந்தப் பணியில், இன்னும் வெளியே நின்று கொண்டிருப்பவர்களையும் திரும்பி வரும்படி அல்லது சேர்ந்து கொள்ளும்படி செய்வதற்கு எனது பதவிக்காலத்தில் என்னால் இயன்ற முயற்சிகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்வேன்.

இந்த மாபெரும் சாதனத்திற்கு எதிராக கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கண்டனங்களில் சில நியாயமானவையுங்கூட. தோல்விகளைக் கண்டறிந்து, அவற்றைச் சரி செய்ய வேண்டும். சிறப்பான நிருவாகத்தின் நோக்கம் மட்டும் முடிவானதாகிவிடாது. உலகுக்கும், உலகின் வரி கொடுப்போருக்கும் பொறுப்பான முறையில் உண்மையான உலகச் சேவைபுரியும் மாபெரும் பணியை முழுமையாக நிறைவேற்றும் ஒரு சாதனமாக நமது நிறுவனத்தை ஆக்குவது நமது கடமையாகும்.

எனவே, நமது நிதியாதாரங்கள் வரம்பற்றவை அல்ல. அதேசமயம் நமது நடவடிக்கைகளைச் சுருக்கிக் கொள்ளவும் இயலாது. நமது நடவடிக்கைகளை நமது வரவு செலவுத் திட்டங்களின் வரம்புகளுக்குள் சீரமைக்க எண்ணியுள்ளேன். நமது திட்டங்களை போலிச் சிக்கனத்திற்காக அல்லாமல், நமது உண்மையான ஆணைக் கிணங்க அமைப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆனால், இத்திட்டங்கள் உண்மை மிகச் சிறந்த பலன்களை அளிக்க வேண்டுமானால், கல்வி, மனித வளங்களை மேம்படுத்துதல் வாயிலாக, வறுமைக்கு எதிராக நாம் நடத்திவரும் போராட்டத்தில் நமது சேவையை ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும்.

நடைமுறைக்கேற்ற வகையில் நாம் வகுத்துள்ள திட்டங்களை, கல்வி, அறிவியல், பண்பாடு, செய்தித்தொடர்பு ஆகியவை தொடர்பான நமது நான்கு பெரும் அறிவுறுத்தங்களுக்கிணங்க, உலகெங்குமுள்ள முன்னணி நிறுவனங்கள், விஞ்ஞானிகள், அறிஞர்கள் ஒத்துழைப்புடன் செயற்படுத்த வேண்டும்.

யுனெஸ்கோ ஓர் அறைகூவலான முரண்பாடு. அது அறிஞர்கள் குழுமம் அரங்காக மட்டும் இருந்துவிடலாகாது. அது பன்னாட்டு அறிவுப் பரிமாற்றத்திற்கான அரங்கமாகச் சேவைபுரியவேண்டும். அது, ஓர் ஆராய்ச்சி நிறுவனமாகப் பாசாங்கு செய்திட முடியாது. அது, ஆராய்ச்சிகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்; ஆராய்ச்சியைத் தூண்ட வேண்டும். அது ஒரு செயற்பாட்டு முகமை அன்று. அமைதி, நீதி, ஒற்றுமை ஆகியவற்றுக்கான உலகளாவிய அறவியலை, கல்வி, அறிவியல், பண்பாடு, செய்தித்தொடர்பு மூலமாக அறநெறிப்படி அனுசரிக்கும்படியும், கண்காணப் பயன்படுத்தும்படியும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இறுதியாக, யுனெஸ்கோ நிதியுதவியளிக்கும் ஒரு முகமை அன்று. அமைதி, நீதி, ஒற்றுமை ஆகியவற்றுக்கான உலகளாவிய அறவியலை, கல்வி, அறிவியல், பண்பாடு, செய்தித்தொடர்பு மூலமாக, அறிநெறிப்படி அனுசரிக்கும்படியும், கண்காணப் பயன்படுத்தும்படியும் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இறுதியாக, யுனெஸ்கோ, நிதியுதவியளிக்கும் ஒரு முகமை அன்று. எனினும், குறிக்கோள்கள் செயல்கள் மூலமாகவே உருப்பெறுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக, மேற்கொண்டும் நிதியுதவி புரிவதற்கு ஊக்குவிப்பு நிதியங்களை அது வழங்கவேண்டும்.

இந்த மாறிவரும் காலச் சுழலில், நமது நிலையான குறிக்கோளை உறுதியாகவும், நம்பிக்கையோடும் பற்றி நிற்போம்: மனிதர்களின் “மனதில் அமைதியை உருவாக்குவோம்.”

(சென்ற நவம்பர் 15 அன்று, யுனெஸ்கோவின் தலைமை இயக்குநராகத் தாம் பதவியேற்றபோது கோய்ஷிரோ மாட்குரா ஆற்றிய உரையின் பகுதிகள்)

காடுகள் : குளிர்ந்த உலகைச் சூடாக்கும் செயல்

▶ சோஃபி புக்காரி

பசுமை இல்ல விளைவை எதிர்த்துப் போராடுவதில் காடுகள் முக்கியமான பங்குப் பணியாற்ற முடியும். ஆனால், அவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கான நடப்புத் திட்டங்கள் இன்னும் குழப்பமான சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

இப்போது தொழில் துறையினர் மரங்களின் மீது ஏன் அக்கறை காட்டுகிறார்கள்? ஜப்பானிய வாகன உற்பத்தியாளர் டொயோட்டோவையும், மற்ற சிலரையும் பின்பற்றி பியூஜியட் என்னும் கார் உற்பத்தி செய்யும் ஃபிரெஞ்சு நிறுவனம் 1999ஆம் ஆண்டில் பெரிய மறுகாடமைப்பு முயற்சி மேற்கொண்டது. பிரேஜில் நாட்டு அமெசான் பகுதியில் காடு அழிபட்ட 12,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் ஒரு கோடி மரங்கள் மீண்டும் உருவாக்க முயன்றுவருகிறது. செலவு ஒரு கோடிடாலர் ஆகுமென்று தெரிகிறது.

நோக்கம் என்ன? பூவுலகில் கரியமில வாயு அதிகமாகி உலகத்து வெப்ப நிலை மிகும் என்று சொல்லப்படுகிறதல்லவா? புதை படிவத்திலிருந்து பெறும் எரிபொருள் பயன்படுத்துவதைக் குறைத்தால் கரியமில வாயு காற்றுமண்டலத்தில் கலப்பது குறையும் என்று கூறுவதுண்டு. எரிவாயு, பெட்ரோலிய எண்ணெய், நிலக்கரி போன்ற வற்றைப் பயன்படுத்துவதைக் குறைப்பது தான் ஒரே வழி என்று சொல்ல முடியாது. தாவரங்கள் கரியமில வாயுவை ஈர்த்து சேமித்து வைக்கக்கூடியவை. தாவரங்களின் அந்த இயல்பைப் பயன்படுத்துவதுதான் மரங்கள் வளர்ப்பதன் நோக்கம். வளரும் காடுகளை கரிமச் சேகரிப்புக் கலமாக ஆக்குவதுதான் நோக்கம் என்கிறார் பியூஜியட் நிறுவனத்தின் தலைவர் ஜீன் மார்ட்டின் ஃபோல்ஸ் என்பவர்.

**வெப்பமண்டலக் காடுகள்:
அழிபடும் அவலம் வளரும்
மரமானது**

ஒளிச் சேர்க்கை மூலமாக உயிர்வளியை வெளியிட்டு, நீர், ஒளி கரியமிலவாயு ஆகிய வற்றை உள் ஈர்த்து கொள்கிறது. கரியமில வாயுவை ஈர்த்துச் சேகரிக்கும் இயல்பு இருப்பதால் வளரும் காட்டை கரிமச் சேகரிப்புக் கலம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். முற்றிலும் வளர்ந்துவிட்ட மரங்களைக் கொண்ட காடு கரியமிலவாயுவைச் சேகரித்து வைக்கும் பணி புரிவதில்லை, வளரும்போது சேகரித்ததைத் தொட்டியில் போட்டு வைப்பதுபோல் வைத்துக் கொள்கிறது. வேர்ப்பகுதியிலும் மேற்பகுதியிலும் சேகரிக்கப்பட்ட கரியமிலவாயு இருக்கும்.

காடு எரியும்போது கரியமில வாயு முழுமையும் போய்விடும். கரி கிடைக்கும். கோட்பாட்டு அளவில் இது சரி, உலகத்துக் கரியமிலவாயு கூடுவது குறைவது தொடர் பாகக் காடுகளின் பங்கு என்ன என்பதுபற்றி நடைமுறையில் தெளிவாகத் தெரியவில்லை என்பது உண்மை.

உலக வெப்பம் அதிகரிக்கும்போது காடுகள் எவ்வாறு பாதிப்பும் என்பது பற்றியும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. “காற்று மண்டலத்தில் கரியமில வாயுவின் அளவு மிகும்போது ஒளிச்சேர்க்கை எவ்வாறு பாதிக்கப்படும், காட்டின் வளர்ச்சி எவ்வகையில் பாதிப்பும், காடுகளில் சேமிக்கப்படும் கரியின் அளவில் என்ன மாற்றம் ஏற்படும் என்பனபற்றி எதுவும் திட்டவாட்டமாகத் தெரியவில்லை” என்று கூறுகிறார் இந்திய அறிவியல் ஆய்வாளர் என். ஹெச் ரவீந்திரநாத். காடுகள் பற்றிய சிறப்பு அறிக்கை தயாரித்த மூவரும் ஒருவர் அவர். தட்பவெப்ப மாற்றங்கள் பற்றி நாடுகளுக்கிடையே அமைக்கப்பெற்ற குழுவிற்காக அந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. இன்று கரியைச் சேர்த்து வைக்கும் வளரும் காடு நாளை கரியமில வாயுவை

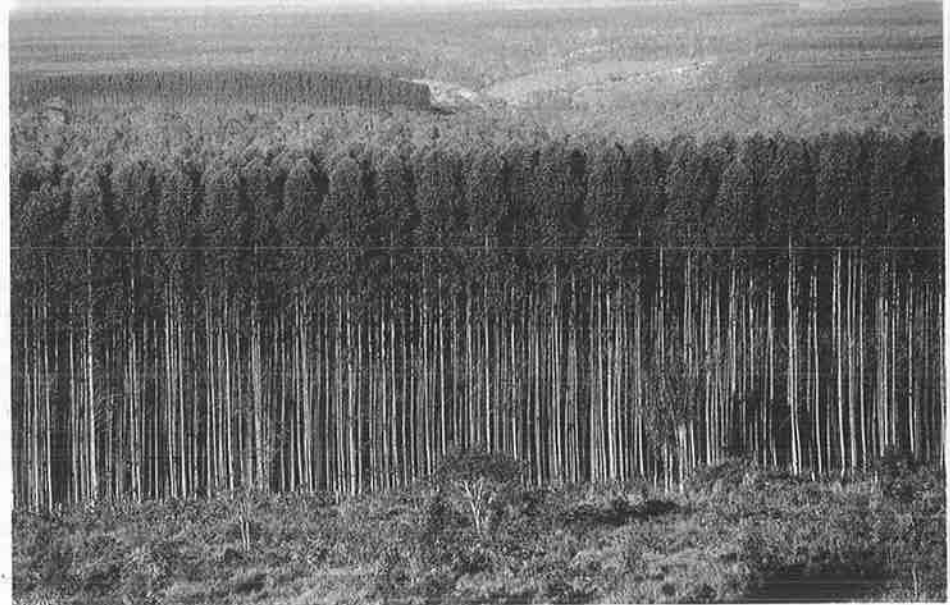
அளிக்கும் ஒரு மூலாதாரமாக அமைந்து விடும்.

வட கோளத்தில், அதாவது ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, ஐரோப்பா, ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளில், காடு வளர்ப்பு அதிகம். உலகின் பெரிய கரி சேமிப்புக் கலமாக அக் காடுகள் விளங்குகின்றன. அங்கே பல நூற்றாண்டுகளாக விளைநிலம் வேண்டுமென்பதற்காக காடழிப்பு நடந்தது. இப்போது ஒரு நூறு ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதிகளில் மரம் வளர்ப்பு அதிகமாகி விட்டது. முனைப்பு வேளாண்மை முறைகள் வந்து புரட்சியே ஏற்பட்டதால், விளைநிலம் அதிகம் தேவையில்லாத நிலை வந்து விட்டது.

அதே சமயம் வெப்ப மண்டல நாடுகளில் இன்னும் பெரிய அளவில் காடழிப்பு வேலை நடைபெற்று வருகிறது. அங்கே வேளாண்மைக்கு நிலம் வேண்டும் என்கிற நிலப்பசி அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. இதனால் காற்றுமண்டலத்தில் கரியமில வாயு கூடுவது காண்கிறோம்.

வளர்ந்துவிட்ட காடு எவ்வளவு கரியமில வாயுவை வெளியிடுகிறதோ அவ்வளவு

பிரேசிலில் பல காடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. எனினும், இன்னும் காடழிப்பு அதிகம் நடைபெற்று வருகிறது. 80% மரங்கள் சட்டவிரோதமாக வீழ்த்தப்படுவதாகக் ‘கிரீன்பீஸ்’ இயக்கம் கூறுகிறது.

படிப்பகம்

இந்தியாவில் மரக்கன்றுகளுக்குக் கிராமப் பெண்கள் நீர் ஊற்றுகிறார்கள்.

▶ சொல்வது நெளிவு சுளிவு அம்சமாகவே உள்ளது. அதன்படி 1990ஆம் ஆண்டு முதல் நிலத்தைப் பயன்படுத்துவதிலும், காடு தொடர்பான நடவடிக்கையிலும் மாற்றம் இருந்து அதற்காக காடுவளர்ப்பு, மறுகாடு வளர்ப்பு, காடழிப்பு ஏதேனும் செய்ய ஒப்புக் கொண்டிருந்தால் அதை நிறைவேற்றலாம். சான்றாக, தன் சொந்தநாட்டிலே காடு வளர்ப்புக்காக ஒரு நிறுவனம் பண உதவி செய்திருக்கலாம். வேற்றுநாட்டில் காடு வளர்ப்புக்கு உதவி செய்திருக்கலாம். இதையெல்லாம் அந்த நிறுவனம் உள்ள நாடு தன்நாட்டின் கரியமில வாயுக் குறைப்புக் காகப் பாடுபட்டதாகக் கொள்ளப்படும். காடு வளர்ப்பினால் கரி சேமிப்புக் கலம் உருவாக்கும் பணி செய்தால் அந்தக் கணக்கையும் அப்பணி செய்த நாட்டுக்கு வரவாகக் கொள்ளலாம் என்று உறுப்பு 3.4 குறிப்பிடுகிறது. இம்மாதிரி சலுகையான அம்சங்களை ஒப்பந்தத்தில் கடைசி நிமிடத்தில் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்று மைக்கேல் ராக்குவெட் என்பார் கூறுகிறார். தங்களுக்குச் சாதகமானவற்றைப் பணக்கார நாடுகள் ஒப்பந்தத்தில் சேர்த்துக் கொண்டதை மற்றவர்கள் சரிவரப் புரிந்து கொண்டார்களா என்பது ஐயமே என்று அவர் மேலும் கூறுகிறார். பணக்கார நாடுகள் மிகுந்த செலவு செய்து தம் சொந்த நாடுகளில் தொழில்துறை போக்குவரத்துத் துறை போன்றவை வெளியிடும் கரியமில வாயுவைக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக ஏழை நாடுகளுக்கு காடு வளர்ப்புக்கோ காடழிப்புக்கு எதிர் நடவடிக்கைக்காவோ பண உதவி செய்து தங்கள் நாட்டு குறைப்புக்

கணக்கில் வரவு உண்டாக்கிக் கொள்ள இயலும்.

ஆதரவில் நடைபெற்ற தட்பவெப்ப மாறுதல் பற்றிய நாடுகளுக்கிடையேயான குழுவின் ஐக்கிய நாடுகள் பேரவையின் 1992-ஆம் ஆண்டுக் கூட்டம் கரிசேமிப்புக் கலமுறை பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கருதியது. 1995 ஆம் ஆண்டுக்கும் 2500 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் உலகளவில் காடு வளர்ப்பு, காடழிப்பதைக் குறைத்தல், தோட்டம் வளர்த்தல் போன்றவற்றால் சேமிக்கப்படும் கரியின் அளவானது அதே கால அளவில் புதைபடிவ எரிபொருள்கள் எரிக்கப்படுவதால் வெளியாகும் கரியமில வாயுவில் 12 முதல் 15 விழுக்காட்டுக்குச் சமமாயிருக்கும் என்று கருதப்பட்டது.

அத்தகைய திட்டங்கள் உயிர்ப்பொருள் களும் மரக் கட்டைகளும் பெற உதவும் என்கிறார் ஆர்தர் ரய்டேக்கர் என்பவர். உயிர்ப்பொருள்கள் மீண்டும் மீண்டும் உண்டாக்கக்கூடியவை. பிளாஸ்டிக் அல்லது கான்கிரீட்டுக்குப் பதிலாக மரக்கட்டைகள் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் ஆஷ்லே மாட்டுன் என்பவர்காடு வளர்ப்பு, மூலம் கரி சேமிப்புக் கலம் உண்டாக்குதலில் புதை படிவ எரிபொருள்கள் கரியமில வாயுவைக் காற்று மண்டலத்தில் சேர்ப்பது குறையாது என்றும் காடு வளர்ப்புக்கான மரங்கள் நல்ல உயர்வான காடு அமைய உதவமாட்டா என்றும் குறைகூறுகிறார்.

இலாபம் என்ன இலாபம்

கரி சேகரிப்புக் கலமுறையை நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும்

சொல்கிறார்கள். காடுவளர்ப்பு, மறு காடுவளர்ப்பு, காடழிப்பு என்ற பதங்கள் 3.3 உறுப்பில் வருகின்றன. அவற்றின் சரியான பொருள் என்னவென்பதை வரையறுக்க வேண்டும் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். பழைய காட்டை வெட்டி அழித்து விரைவாக வளரக்கூடிய மரங்களை நடவேண்டும் என்று ஒப்பந்தத்தில் கூறியிருக்கிறது. காட்டை வெட்டி அழிப்பது கரியமில வாயு வெளியீட்டுக் கணக்கில் வராது. ஆனால் மறுகாடமைப்பு கரி குறைப்புக் கணக்கில் வரும் அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாட்டுக்கு பெரும் பயன்தான். காற்று மண்டலத்துக்கோ குழலுக்கோ பயனில்லை. பழைய காட்டிலும் கீழ் மண்ணிலும் உள்ள கரி, மரம் வெட்டப்படுவதால் வெளி உலகுக்கு கிடைக்கிறது. பாதுகாக்கப்படும் காட்டினால் அப்படிப்பட்ட கெடுதல் இல்லை. பன்முக உயிர்கள் வாழ்வதும் பாதிக்கப்படும்.

இன்னொரு சிக்கலைச் சான்றின் மூலம் குறிப்பிடலாம். மலேசியாவில் வனப் பாதுகாப்புக்காக ஜப்பான் பணஉதவி செய்வதாக வைத்துக்கொள்வோம். பதிலுக்கு, மலேசியாவில் வெட்டப்படும் மரங்களால் வெளியிடப்படக்கூடிய கரியின் அளவுக்குச் சமமாகத் தன்னுடைய கரி குறைப்புக் கணக்கில் வரவு வைத்துக்கொள்ள ஜப்பான் விரும்பும்.

ஆனால் வனப் பாதுகாப்புத் திட்டம் காடு அழிப்படாமல் இருப்பதற்கு உதவும் என்பது என்ன உறுதி? உள்நாட்டு மக்கள் மரங்களை வெட்டிக்கொண்டே இருந்தால் பாதுகாப்பு என்பதற்கு என்ன பொருள்?

மரம் வளர்க்கும் தொழிலதிபர்

► யோஷினோரி டக்காஹாஷி

வலம்: இனக்கீற்றுகள் இரட்டிப்பாக்கப்பட்டுள்ள மரக்கன்று. இது, சாதாரணக் கன்றுகளை (இடம்) விட அதிகஅளவில் நச்சவாயுக்களை உறிஞ்சிக் கொண்டு, அதிகத் திறனுடன் மரமாக வளரும்.

தொழிலதிபர்கள் இனிமேலும் தங்கள் நடவடிக்கைகளினால் சுற்றுச் சூழல் மீது ஏற்படும் தீயவிளைவுகளைப் புறக்கணிக்க இயலாது. மேன்மேலும் மாசுபட்டு, உலகளாவிய வெப்ப அதிகரிப்பு அபாயத்திற்குள்ளாகியிருக்கும் உலகில், மாசுபாடு குறித்து ஏதாவது செய்வதைப் பொறுத்துத்தான் அவர்களின் நற்பெயரும் எதிர்காலமும் அமைந்திருக்கிறது.

ஐப்பானிய ஊர்தி உற்பத்தி நிறுவனம் டோயோட்டா, இந்த அபாயத்தை 1980களிலேயே உணர்ந்து கொண்டது. அது, ரியோ டிஜெனா மாநாடு நடந்த 1992 இல்தனது 'டோயோட்டா காடு வளர்ப்புத் திட்ட'த்தைத் தொடங்கியது. மரங்களை மாசுஒழிப்புச் சாதனங்களாக மாற்ற உயிர்தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவது இத்திட்டத்தின் நோக்கம்.

இன்று, டோயோட்டா நிறுவனம், தனது பரிசோதனைக்காடுகள் குறித்து மிகவும் பெருமை கொள்கிறது. இவற்றில், இந்நிறுவனத்தின் தலைமை அலுவலகத்திலிருந்து அரைமணி நேரக்கார்ப்பயண தூரத்திலுள்ள 'பாரெஸ்டா ஹில்ஸ்' என்ற காடும் ஒன்று. பண்டைக் காலத்தில் மக்கள் அதிகம் வாழும் பகுதிகளின் ஓரங்களில் சதாயாமா என்ற பாதுகாப்புக் குன்றுகள் இருந்தன. இந்தக் குன்றுகளுக்கு மீண்டும் புத்துயிருட்ட இந்நிறுவனம் முயன்று வருகிறது. இந்தக் குன்றுகள் விரைகுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதுடன், மாடசுக்கே காளைகள், ஐப்பானிய அரக்க உருஷி போன்ற விலையுயர்ந்த பெருள் களுக்கு ஆதாரமாக அமையும்.

இந்தக் காடுகளில், எங்கள் முன்னோர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் செய்த அதே செயல்களை ஊக்குவித்து வருகிறோம் என்று இத்திட்டத்தின் தலைவர் யாகுஷிக்கோ கோமாட்சு கூறுகிறார். நாங்கள் 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான சதாயாமாவை உருவாக்க விரும்புகிறோம். இந்தப் பெரிய நிறுவனத்தின் பொறியாளர்கள், ஊர்தி வெளியேற்றப் பொருள்களைக் குறைக்க முயன்று வருகிறோம். ஆனால், அவற்றை அடியோடு ஒழிக்க முடியவில்லை. எனவே, மரங்களைப் பயன்படுத்தி வேறு தீர்வுவழிகளைக் காண வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

பாரெஸ்டா ஹில்ஸ் காட்டில், காற்றிலுள்ள கார்ப்பண்டையாக்ஸூ அளவின் மீது பல்வேறு வகை

மரங்களின் விளைவினை அளவிடலாம். சில இடங்களில், மற்ற இடங்களில் இது 10-20 மடங்கு குறைவாக இருக்கிறது. மிக விரைவாக வளரும் மரங்கள்தான் மிகவும் பலனளிப்பதாக உள்ளன. இவை, சூழலின் இடர்ப்பாடுகளுக்குத் தாக்குப் பிடிக்கின்றன; நோய்களையும் பூச்சிகளையும் எதிர்த்து நிற்கின்றன; எனவே, இவற்றைத்தான் உயிரியலறிஞர்கள் வளர்க்க விரும்புகிறார்கள். சில மரங்களில் இனக்கீற்றுகளின் எண்ணிக்கை அதிகமிருந்தால், அவற்றின் நச்ச வாயுக்களை ஈர்க்கும் திறன் மூன்றில் ஒருபகுதி அதிகமாகிறது.

காடழிப்பினால் பெரிதும் பாழடைந்துள்ள தென்கிழக்கு ஆசியாவில் மீண்டும் காடு வளர்க்கும் நோக்கத்துடன், மிகவும் அமிலத் தன்மைவாய்ந்த மண்ணில் மரங்களை வேகமாக வளர்ப்பது குறித்தும் டோயோட்டா ஆராய்ந்து வருகிறது. அண்மையில், இந்நிறுவனம், ஐப்பானுக்கு வெளியிலும் காடு வளர்ப்புத் திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளது. 1998 ஆகஸ்டில், காகித உற்பத்தியாளர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஆஸ்திரேலியன் காடு வளர்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவிட உள்ளது. ஆஸ்திரேலியாவில், அடுத்த பத்தாண்டுகளில் வறட்சியைத் தாங்கி விரைவாக வளரக்கூடிய 5,000 யூக்காலிப்டஸ் மரங்கள் வளர்க்கப்படும். இவை பின்னர் வெட்டப்பட்டுக் காகிதமாகத் தயாரிக்கப்படும்.

எனினும், டோயோட்டாவின் பணிக்குக் கண்டனமும் எழுந்துள்ளது. மரபணு முறையில் மாற்றமைவு செய்யப்பட்ட இனங்களினால் சுற்றுச் சூழல் மீது ஏற்படும் விளைவுகள் குறித்துச் சுற்றுச் சூழல்வாதிகள் கவலை கொண்டிருக்கிறார்கள். பசுமை இல்ல விளைவினை எதிர்த்துப் போராடுவதில், மாசுப்பொருள்களின் வெளியேற்றத்தைக் குறைப்பதற்கும், உந்து ஊர்திப் போக்குவரத்தைக் குறைப்பதற்கும் முந்தாய்மையளிக்க வேண்டுமென மற்றவர்கள் வாதிடுகிறார்கள்.

உந்து ஊர்தித் தயாரிப்பாளர்கள், தங்கள் ஊர்தி விற்பனை குறையாத வகையில் தங்களுக்கு ஒரு பசுமைத் தோற்றத்தை உருவாக்கிக் கொள்வதற்காக மரங்களை நட்டு வருகிறார்கள் என்று ஐரோப்பா கிரீன்ஸில் இயக்கத்தின் மைக்கேல் ராக்கட் கூறுகிறார்.

► டோக்கியோவிலுள்ள இதழாளர்.

© டோயோட்டா காடுவளர்ப்பு ஆய்வு நிறுவனம்

கரி சேமிப்புக் கலமுறை பொறுத்து உலகத்தை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். ஐக்கிய அமெரிக்கா, நியூசிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா உள்ளிட்ட பல செல்வமிசுந்த நாடுகள் கரி வரவுக் கணக்குத் தொடர்பாக விரிந்த வரைவுரை இருப்பதை விரும்புகின்றன. நெளிவு சுளிவோடு கணக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்கின்றன. நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளில் மரங்கள் நடுவதால் கரியமிலவாயுவை வெளியீட்டுக் கணக்கில் பெரும்பகுதி சரிக்கட்டிவிடப்படும். எனவே, தொழிற்சாலைகள், போக்குவரத்து வாகனங்கள் போன்றவை வெளியிடும் கரியமில வாயுவைக் குறைக்க எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளாமலே 2008-2015 காலம் வரை சமாளிக்கமுடியும். வரும் பத்தாண்டுகளில் நூற்றுக்கு 7 விழுக்காடு கரியமில வாயு வெளியீட்டைக் குறைக்க ஐக்கிய அமெரிக்கா ஒப்புக் கொண்டிருந்த போதிலும், கரி சேமிப்புக் கலமே சரிக்கட்டிவிடும் என்றும், வாயு வெளியீட்டுக் குறைப்புக்காக வேறு ஏதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்றும் கருதுகிறது.

இரண்டாவது பகுதியில் ஐரோப்பிய நாடுகள் வருகின்றன. அவை முன்னெச் சரிக்கையுடன் செயல்படுகின்றன. மூன்றாவது பகுதியில் ஏழை நாடுகள் வெவ்வேறு கருத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை தங்கள் முன்னேற்றத்தை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளன என்றும் கரி பற்றி அவை கவனம் செலுத்தவில்லை என்றும் சொகோனா கூறுகிறார். முன்னேற்றச் செய்வது பொறுத்து ஒவ்வொரு நாடும் வேறு வேறு விருப்பங்களையும் கட்டு திட்டங்களையும் கொண்டுள்ளன. இந்தியா, சீனா போன்ற நாடுகளில் தொழில் துறையில் போட்டி அதிகம். மாசு அதிகம் வெளிப்படாத முறை பொறுத்து காடுவளர்ப்புத் திட்டத்தைச் சேர்க்க அவை விரும்பவில்லை. தொழில் நுட்ப அறிவு வழங்கிப் பணக்கார நாடுகள் உதவவேண்டும் என்று அவை விரும்புகின்றன. ஆனால் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் சூழல் சுற்றுலா வருமானத்தை முன்னிறுத்தி முன்னேற்றப் பணிகள் செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆகவே அவை தம் காடுகளை மேம்படுத்துவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளன. ஆப்பிரிக்காவில் காடழிப்பு காரணமாக கரியமிலவாயு வெளிப்பாடு அதிகம். அங்கே உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படாமலிருக்கப் போதுமான வேளாண் பண்ணை நிலங்கள் தேவை என்பதால் காடு வளர்ப்பில் அக்கறை இல்லை. காடு வளர்த்து வேலி கட்டிப் பாதுகாப்பதால் பயன் இல்லை என்றும் வேளாண்மையுடன் கூடிய காடு வளர்ப்பு பயனுடையது என்றும் கூறப்படுகிறது.

சில நாடுகள் தெளிவான திட்டங்கள் கொண்டுள்ளன. சில இன்னும் தெளிவில்லாமல் இருக்கின்றன. ஐ.நா.சபையின் ஆதரவில் நாடுகளுக்கிடையேயான தட்பவெப்ப மாறுதல் பற்றி குழுவின் அறிக்கை 2000ஆவது ஆண்டில் வரவிருக்கிறது. அதன்பின் உலகக் காடுகள் பொறுத்து உண்மையான போர்துவங்கும்.

தமிழல்: கு.ராஜாராம்

அடிக்காத குழந்தை படிக்காதா?

▶ எத்திராஜன் அன்பரசன்

கெனியா பள்ளிகளில் உடல் ஒறுப்புத் தண்டனை பெருமளவு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதனால், குழந்தைகள் படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்தி விடுவது அதிகரித்துள்ளது. சில சமயங்களில் மரணங்களும் நேர்ந்துள்ளன.

கென்யா நாட்டு கிளில் மாவட்டத்திலுள்ள மொபாம்பா உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் ஜஸ்டஸ் ஓமாங்கா என்பவனைச் சென்ற ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஓர் இரவு ஒரு பெண்ணைப் பள்ளி வளாகத்துக்கு கூட்டி வந்தாயா என்று திரும்பத் திரும்ப கேட்டபோது அவன் இல்லை என்று மறுத்து வந்தான். அவனை விசாரித்த ஆசிரியர்களுக்குக் கோபம் முட்டியது. நான்கு ஆசிரியர்கள் அவனைக் காலால் உதைத்தும் பெரிய கழியால் கடுமையாக அடித்தும் வதைத்தார்கள். அவன் மயங்கிக் கீழே விழுந்துவிட்டான். மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட அவன் ஒரு மாதம் கழித்து இறந்து போனான். சிறுநீரகம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. உள்பாகங்களிலும் பாதிப்பு இருந்தது என்றார்கள் அவனுடைய குடும்பத்தினர்.

ஓமாங்காவைப் போல் பல மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடம் அடி வாங்குகிறார்கள். கென்யா நாட்டுச் செய்தியிதழ்கள் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் ஆறு மாணவர்கள் ஆசிரியர்களால் அடிக்கப்பட்டு இறந்திருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வெளியிட்டன. ஆசிரியர்கள் மாணாக்கர்களுக்குப் பிரம்படி கொடுப்பது கென்யாவில் மிகச் சாதாரணம். அடியினால் சிலருக்குக் கடுமையான காயங்கள் ஏற்பட்டதுண்டு. சிராய்ப்புகள், வெட்டுக் காயங்கள், எலும்பு முறிவுகள், பல் உடைதல், இரத்த வார்த்தி போன்றவை ஏற்பட்டதாக நியூயார்க்கைத் தலைமையகமாகக் கொண்ட அரசு சாரா அமைவனமான மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புக் கழகம் அண்மை அறிக்கையில் கூறியுள்ளது. கென்யா நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் நடப்பதை ஆராய்ந்து அறிக்கை வெளியிட்டது.

**வன்முறைக்கும்
பழிவாங்குதலுக்கும்
ஊக்கமளிப்பு**

பள்ளிப் பிள்ளைகளை அடிக்கும் பழக்கம் கென்யாவில் மட்டுமின்றி வேறு நாடுகளிலும் உண்டு. 70 நாடுகள் பிரம்படியைத் தடை செய்துள்ளன. 1979ஆம் ஆண்டில் ஸ்வீடன் முதலில் தடை செய்தது. வன்முறை அதிகமாகக்

கையாளப்படுவது கென்யாவில்தான் என்று வல்லுநர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். “கென்யாவில் பயங்கரமான அளவில் மாணாக்கர்களை ஆசிரியர்கள் அடிக்கிறார்கள்” என்று சொல்கிறார் யோடான் தோண்டன் என்பவர். மனித உரிமைக் கண்காணிப்புக் கழகத்துக்காக ஆய்வு செய்து அறிக்கை வெளியிட்ட ஐவருள் அவர் ஒருவர்.

கென்யாவில் மிருகத்தன்மையோடு ஆசிரியர்கள் அடிக்கிறார்கள். அடி வாங்குபவர்கள் மனக்கசப்பு உடையவர்களாய் ஆகின்றார்கள் என்று வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் உரிமைகள் பற்றிப் பேசுபவர்கள், ஆசிரியர்கள் அடிப்பது, குழந்தைகள் உரிமைகள் பற்றிய 1989ஆம் ஆண்டு

“சில மாணவர்கள் தங்களை ஆசிரியர்கள் கடுமையாக அடித்ததால், தாங்கள் பள்ளியிலிருந்து நின்றவிட்டதாகக் கூறினார்கள். இது, குழந்தைகளின் கல்விக்கான உரிமையை மீறுவதாகும்.”

ஐ.நா. ஒப்பந்தத்துக்கு எதிரானது என்று கூறுகிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தைக் கென்யா உள்பட 191 நாடுகள் ஏற்றுமதி செய்துள்ளன. ஒப்பந்தத்தின் 19ஆவது உறுப்பு எல்லா வகையான உடல் தொடர்புடைய வன்முறைச் செயல்கள், மனதைப் பாதிக்கும் வன்முறைகள், காயங்கள், தவறான முறையில் பயன்படுத்தல், புறக்கணிப்பு, துன்புறுத்தல், சுரண்டல் ஆகியவற்றிலிருந்து குழந்தைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு அரசுகள் உரிய ஏற்பாடுகள் செய்தல் வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறது.

கென்யாவின் பள்ளிப் பிள்ளைகள் பள்ளிக்குத் தாமதமாக வருதல், கிழிந்த சீருடை அணிந்து வருதல் போன்ற சிறு குற்றங்களுக்குக் கூடப் பிரம்படி பெறுகிறார்கள் என்று மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புக் கழக அறிக்கை கூறுகிறது. மாணாக்கர்கள், பெற்றோர்கள், அதிகாரிகள் பலரை நேர்முகமாக விசாரித்த பின்னர்தான் ஆய்வாளர்கள் அவ்வாறு அறிக்கை கொடுத்தார்கள்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சேர்பவர்களில் 42 விழுக்காடுதான் ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்பை முடிக்கிறார்கள். வறுமையினாலும், பள்ளியில் ஆசிரியர்கள் கொடுமையாக நடப்பதாலும் மாணவர்கள் பள்ளி விட்டு விலகி விடுகிறார்கள். “ஆசிரியர்கள் கடுமையாக அடிப்பதால்தான் பள்ளியை விட்டு நீங்கினோம்” என்று சில மாணவர்கள் கூறியதாக தோண்டன் குறிப்பிடுகிறார்.

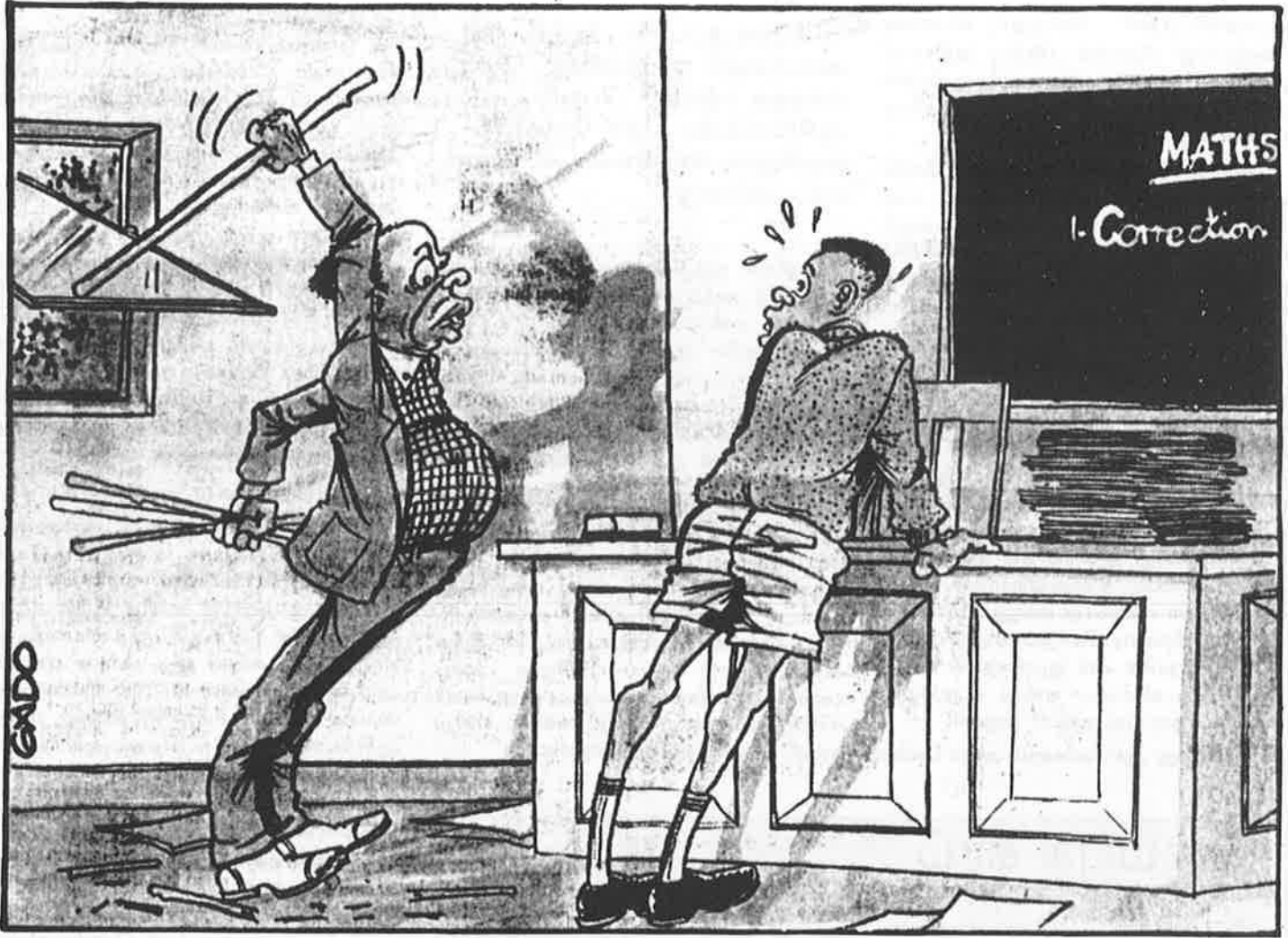
ஆனால் ஆசிரியர் அடித்து மாணவர் இறந்தபோதிலும் ஆசிரியர் மீது இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்கிறார் இதழியலாளரான ஜெமிமா மிவாகிஷா என்பவர். கென்யாவின் தலைநகரான நைரோபியில் ஆசிரியர் அடிப்பது பற்றிப் பல கட்டுரைகள் அவர் எழுதியுள்ளார்.

அரிதாக நடவடிக்கை எடுத்த வழக்குகளில் ஆசிரியருக்குத் தண்டனை கிடைப்பதில்லை. கென்யாவின் குற்றவியல் சட்டதில் கொலை செய்ததற்கான நோக்கம் என்ன என்பதை மெய்ப்பிக்க வேண்டும். வழக்குத் தொடுத்தவரால் நோக்கம் எதையும் மெய்ப்பிக்க இயலாது. தவிரவும், மக்கள் மிகவும் ஏழைகள். வழக்கறிஞர் ஏற்பாடு செய்ய வசதி இல்லாதவர்கள்.

**பெற்றோர் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க
அஞ்சுகிறார்கள்**

கிராமப் பகுதிகளில் ஆசிரியர் மாணாக்கர்களை அடிப்பது வெகு சாதாரணம். ஆசிரியருக்கு எதிராக முறையீடு கொடுத்தால் அவர்கள் மேற்கொண்டு மாணவனை அடிப்பார் என்ற பயத்தில் பெற்றோர்கள் முறையீடு செய்வதில்லை என்று கூறுகிறார் மிவாகிஷா.

கென்யாவின் கல்வி அமைச்சகம் அறிக்கை வெளியிடும்போது மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புக் கழகம் ஏதோ ஓரிரு நிகழ்ச்சிகள் நடந்ததை மிகைப்படுத்தியிருக்கிறது. என்று சொன்னாலும், தனியாகப் பேசும் போது ஆசிரியர்கள் அடிக்கும் கொடுமை இருப்பது உண்மைதான் என்று ஒப்புக் கொள்கிறது. மிருகத்தன்மைய அடிப்பது நிற்க வேண்டுமானால் குழந்தைகளை அடிக்கும் பழக்கத்தையே தடை செய்ய வேண்டும் என்று கல்வி அமைச்சக அதிகாரி ஒருவர் கூறினார்.

© எட்டி தேவன், ஹைடா

“கணிதம் கற்பிக்கச் சிறந்த முறை?” கெனியாவின் முன்னணி நாளிதழ் “டெய்லி நேஷன்” வெளியிட்ட கேலிச்சித்திரம்.

ஆசிரியர்கள் அடித்து மாணாக்கர்கள் சாக நேரிட்டதைக் கண்ட மக்கள் ஆட்சேபித்து விவாதம் எழுப்பியுள்ளார்கள். கென்யாவில் மட்டுமின்றி நமீபியா, பர்க்கினோ ஃபாசோ, தென் ஆஃப்ரிக்கா, எதியோப்பியா ஆகிய நாடுகளிலும் விவாதம் எழுந்துள்ளது.

அதன்பின் அரசு ஒழுங்குமுறை விதிகள் இயற்றப்பட்டன. தொடர்ந்து படிப்பைப் புறக்கணித்து வருவது, பொய் சொல்வது, மற்றவர்களைத் துன்புறுத்துவது, கீழ்ப்படியாதிருப்பது போன்ற குற்றங்களாயின் அடி கொடுக்கலாம் என்று விதி கூறுகிறது. அடிக்கும் பிரம்பு அரை அங்குலப் பருமனுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. தலைமை ஆசிரியர் பிரம்படி கொடுக்கலாம் அல்லது தலைமை ஆசிரியர் முன்னிலையில் பிரம்படி கொடுக்கலாம். பையன்களை முதுகில் மட்டுமே அடிக்கலாம். பெண் என்றால் உள்ளங்கையில் மட்டுமே அடிக்கலாம். ஆறு அடிக்கு மேல் கொடுக்கப்படாது. அடி கொடுத்ததை எழுத்தில் பதிவு செய்து வைக்க வேண்டும்.

ஆனால் அந்த விதிகளை யாரும் பின்பற்றுவதில்லை. குண்டாந்தடி, மூங்கில் பிரம்பு, ரப்பர் சாட்டை போன்றவற்றைக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் அடிக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார் தோண்டன்.

மாணவர்கள் அதிகமுள்ள வகுப்புகளை ஒழுங்குபடுத்த பிரம்பு தேவை

பிரம்படி கொடுப்பதுபற்றிச் சில கட்டுப்பாடுகள் இருப்பது சரியே என்று சொல்லும் ஆசிரியர்கள் பிரம்படி அவசியம்தான் என்றுதான் கூறுகிறார்கள் சில

“நாங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தபோது, வரிகொடுக்க மறுத்தவர்கள் அல்லது விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் பகிரங்கமாகப் பிரம்படிக்கு உள்ளானார்கள். பிரம்பைப் பயன்படுத்துவது அதிகாரத்தின் சின்னமாகக் கருதப்பட்டது. அந்த நிலை இன்னும் தொடர்கிறது.”

ஆண்டுகளுக்குமுன் கல்வி இயக்குநர் பிரம்படியைத் தடை செய்ய முயன்றபோது ஆசிரியர்கள் தடையைத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்போவதில்லை என்று கூறிவிட்டார்கள். அடியாத மாடு படியாது என்றும் உயர்நிலைப் பள்ளி போகும்போது அடங்காப் பிள்ளைகளாக ஆகிவிடுவார்கள் என்றும் பல ஆசிரியர்கள் சொல்கிறார்கள். வன்முறையின் அளவு நாளடைவில் குறைக்கப்

படுவது குற்றமில்லை என்கிறார்கள். மேற்கத்திய நாடுகளில் மாணாக்கர்களுக்கு அளவு கடந்த சுதந்திரம் கொடுக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பல பள்ளிகளில் மாணவர் வன்முறை மிக அதிகமாகிவிட்ட செய்திகள் வந்தன அல்லவா? என்று கேட்கிறார் கென்யாவின் தேசிய ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் உதவி செயலர் நாயகமான லாரென்ஸ் காகிண்டி மஜாலி என்பவர்.

வகுப்பில் மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ளபோது ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு அடி உதவுவது போல் வேறு எதுவும் உதவாது என்று கென்யா ஆசிரியர்கள் பலர் கூறுகிறார்கள். சில பள்ளிகளில் வகுப்புக்கு 50 அல்லது 60 மாணவர்கள் இருப்பதுண்டு. ஆசிரியர் ஓய்வு பெற்றுப் போனாலும் வேறு ஊருக்கு மாற்றப்பட்டாலும் புது ஆசிரியர் வரும்வரை அவர் வகுப்பையும் சேர்த்து வேறு ஆசிரியர் பார்க்க நேரிடுகிறது. அப்போது வகுப்பை ஒழுங்குப்படுத்த அடி கொடுக்காமல் முடியாது என்று கூறுகிறார்கள்.

நெடுநாளைய மரபு என்றும் கென்யாவின் ஆசிரியர்கள் சொல்கிறார்கள். “நாங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்கீழ் இருந்தோம். அப்போது வரிகட்ட மறுப்பவர்களுக்கும், சட்டத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும் ▶

► பொதுவிடத்தில் வைத்துப் பிரம்படி கொடுப்பது வழக்கம். பிரம்படி அதிகாரத்தின் அடையாளம். அந்த வழக்கம் நீடிக்கிறது என்று ஆசிரியர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த மஜாலி கூறுகிறார்.

ஒழுங்குமுறை விதிகள் இருந்த போதிலும் உடல்பூராவும் அடிப்பதுண்டு எனவும், அடித்துத் தண்டனை வழங்கியதைப் பதிவு செய்வதில்லை எனவும், தலைமை ஆசிரியருக்குத் தெரியாமலே அடிப்பதுண்டு எனவும் ஆசிரியர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

பள்ளிக்குத் தாமதமாக வந்ததற்காகவும்; பள்ளிக் கட்டணத்தை உரிய நாளுக்குள் கட்டாததற்காகவும் தன்னைக் கன்னத்தில் அறைவதும் பிரம்பால் அடிப்பதும் வழக்கமாக உள்ளது என்று நைரோபியிலுள்ள மாய் ஆரம்பப்பள்ளி மாணவன் ஸ்டீபன் கூறுகிறான். வீட்டுப் பாதம் எழுதி வரவில்லை என்று ஆசிரியர்கள் கன்னத்தில் அறைகிறார்கள், கிள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார் எலிசபெத் என்னும் மாணவி. ஆசிரியர் பிரம்படி கொடுப்பதைப் பற்றிப் புகார் செய்தபின் என் குழந்தைகள் சரிவர நடத்தப்படவில்லை என்று கூறுகிறார் நைரோபி நாட்டுத் தாயார் ஒருவர்.

இப்போது ஆசிரியர்களும் அஞ்ச வேண்

“குறைந்த சம்பளம், ஆசிரியரின் ஊக்கத்தைக் குறைக்கிறது. மிகக் குறைந்த சம்பளம் பெறும் ஆசிரியர்களில் பலர் சேரிகளில் குடியிருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது.”

டிய நிலை வந்துவிட்டது. மாணவர்களே எதிர்த்துத் தாக்கிவிடுகிறார்கள். நைரோபி அருகில் உள்ள நைரி என்னுமிடத்தில் மாணவர்களே ஆசிரியரைக் கொன்றுவிட்டார்கள். சம்பளம் குறைவாயிருப்பதால் ஆசிரியர்களின் மனநிலை நன்றாக இல்லை என்று மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புக் கழக அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது.

எதிர்ப்பு வலுக்கிறது

சிக்கலை உண்டாக்கும் மாணக்கர்களை அடிப்பதற்குப் பதிலாக ஆலோசகர் முன் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். அவர் மாணக்கர்களுடன் கலந்துபேசி விடை காண்கிறார். அடித்தால் எதிர்ப்பு கிளம்புவதால் இத்தகைய ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. பணப் பற்றாக்குறையினால் போதுமான ஆலோசகர்கள் நியமிக்க முடியாதிருக்கிறது என்று கல்வி அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள்.

இரும்புக் கரம்

கெனியாவில் மட்டுமின்றி, தான்சானியா, குடான், சோமாலியா உட்பட கிழக்கு ஆஃப்ரிக்க நாடுகள் பலவற்றிலும் சட்டபூர்வமானதாகும். வகுப்புகள் பெரிதாக இருக்கின்றன. தண்டனையின்றி இவற்றைச் சமாளிக்க ஆசிரியர்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். வகுப்பின் அளவைக் குறைக்க போதிய நிதியாதாரமும், பயிற்சி பெற்றவர்களும் இல்லை என்று அரசுகள் குறைகூறுகின்றன.

தான்சானியாவில், பள்ளிகளில் கடுமையான தண்டனைக்குப் பிறகு சில மாணவர்கள் இறந்து விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்தவகைத் தண்டனையைக் கையாள பல ஆசிரியர்கள் விரும்பவில்லை. ஆனால், பெரிய வகுப்புகளைச் சமாளிக்க இதுதான் எளிதான வழி என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்று டேல் சாண்ட்லர் கூறுகிறார். இவர், தான்சானியாவிலுள்ள ‘குலியானா’ என்ற குழந்தை உரிமைகள் மையத்தின் இயக்குநர்.

குலியானா, இந்த வட்டாரத்திலுள்ள அரசுச்சார் பற்ற அமைவனங்களுடன் இணைந்து, உடல் ஒறுப்புத் தண்டனையின் எதிர்ப்பை அம்சங்கள் குறித்து ஆசிரியர்களிடமும், பெற்றோர்களிடமும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தப்பாடுபட்டு வருகிறது. குழந்தைகளைக் கொடுமையாக நடத்தினால், அவர்கள் பெரியவர்களாகும் போது விதிகளை மீறி நடக்கிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்துவது இந்த இயக்கத்தின் நோக்கம் என்று சாண்ட்லர் கூறுகிறார்.

எத்தியோப்பியாவில் பள்ளிகளில் உடல் ஒறுப்புத் தண்டனைக்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. இருந்தும், நிலைமை சீரடையவில்லை. “இந்தத் தடை 1988இல் செயலுக்கு வந்தது. எனினும், மாணவர்களை ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து அடிக்கிறார்கள்” என்கிறார் டியேபு போகாய். இவர், அடிப் அபாபாவிலுள்ள அரசுச் சார்ந்த அமைவனமான “கவீடிஷ் குழந்தைகள் பாதுகாப்பு” அமைவனத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர். எத்தியோப்பியாவில் உடல் ஒறுப்புத் தண்டனை குறித்து இந்த ஆண்டில் ஓர் அறிக்கையை இந்த அமைவனம் வெளியிட்டது. பள்ளிகளிலும், வீடுகளிலும் குழந்தை

களை அடிக்கும் பழக்கத்தை எதிர்த்து இந்த அமைவனம் இயக்கம் நடத்திவருகிறது.

குடானில், மாணவர்கள் நடத்தைக் கோட்டுக் கான காரணங்களைக் கண்டறிவதற்காக மாணவர் களுக்காக வழிகாட்டுத்திட்டங்களைத் தெற்கிலுள்ள சமயப் பிரச்சாரர்கள் நடத்தும் பள்ளிகள் செயற்படுத்தி வருவதாக ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், பெருந்துவரும் வகுப்புகள், ஒழுக்கக்கேட்டைச் சமாளிப்பதற்குத் தாங்கள் மீண்டும் உடல் ஒறுப்புத் தண்டனையைக் கையாள வேண்டிய கட்டாயத்தை ஏற்படுத்துவது என்று அவர்கள் எச்சரிக்கிறார்கள்.

எனினும், ஒழுக்கக் கேட்டை உடல் ஒறுப்புத் தண்டனையினால்தான் சமாளிக்க முடியும் என்ற கருத்தை வல்லுநர்கள் ஏற்க மறுக்கிறார்கள். “பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உடல் ஒறுப்புத் தண்டனை தடை செய்யப்பட்ட நாடுகளில் ஒழுக்கக் கேட்டினால் பள்ளிகள் வீழ்ச்சியடைந்து விடவில்லை. நிதியாதாரங்களின் பற்றாக்குறைக்கு அடித்தல் ஒரு சாக்குப்போக்கு ஆகாது. அது, மனித உரிமைகளை அடிப்படையில் மீறுவதாகும்” என்று உடல் ஒறுப்புத் தண்டனை எதிர்ப்பு இயக்க ஒருங்கிணைப்பாளர் பீட்டர் நெவல் கூறுகிறார்.

பயனுள்ள வலைத்தளம்
<http://www.unicef.org>
<http://www.stophitting.com>
<http://www.freethechildren.org>

குழந்தை உரிமைகள், உடல் ஒறுப்புத் தண்டனை பற்றிய மேல் விவரங்களுக்கு:

EPOCH - Worldwide
 77, Holloway Road, London N7 8JZ
 Telephone: 00-44-171-700 0627
 Fax: 00-44-171-700 1105
 E-mail: epoch-worldwide@mcr1.poptel.org.uk

ஆசிரியர்கள் பயிற்சித் திட்டத்தில் எப்படி மாணக்கர்களை ஒழுங்குபடுத்துவது என்பதைச் சொல்லிக் கொடுப்பதுதான் சிறந்த வழி என்று ஆசிரியர்களே சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அநேக அரசு சாரா அமைவனங்கள் மாணக்கர்களை அடிக்கும் பழக்கம் நிறுத்தப்பட்டு வேண்டும் என்று போராட்டங்கள் தொடங்கியுள்ளன. சட்டம் வரும்வரை ஆசிரியர்களுடன் கலந்துபேசி அடிப்பதைக் குறைத்துவர முயலுகின்றன. நெதர்லாந்து மேம்பாட்டு அமைவனத்தின் நைரோபிக் கிளை ஆசிரியர்களுக்காகப் பயிலரங்குகளும் பயிற்சி வகுப்புகளும் நடத்துகிறது. பிரம்பை எடுக்காமல் ஆலோசனை கூறியும், உடல் வேலை கொடுத்தும் மாணக்கரைச் சீர்திருத்துவது எப்படி என்று சொல்லித்தருகிறது.

மாற்று வழிகள்

நெதர்லாந்து மேம்பாட்டு அமைவனம் பிரம்படி அதிகமாக உள்ள பகுதிகளிலிருந்து ஆசிரியர்களை வரவழைத்துப் பயிலரங்கு நடத்தி மனித உரிமைகள், குழந்தை உரிமைகள் முதலியவற்றை எடுத்துச் சொல்லி ஒரு வாரம் பயிற்சி அளிக்கிறது. உங்கள் வீட்டுப் பிள்ளையை எப்படி வீட்டில் சமாளிக்கிறீர்கள்? என்று ஆசிரியர்களைக் கேட்கிறது. ஆசிரியர்கள் பிரம்படி தவிர மாற்றுவழி சொல்லும்படி கேட்கிறது. ஆசிரியர்களும் அவர்களாகவே மாற்றுவழி கூறுகிறார்கள்.

முதல் பயிலரங்குக்கு கென்யாவிலிருந்து 24 ஆசிரியர்கள் வந்தார்கள். பயிலரங்கு முடிந்தபின் தங்கள் மனப்பான்மையே மாறிவிட்டதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். கல்வியில் தண்டனை அவசியமான அம்சம் என்று நான் எண்ணியிருந்தேன். இப்போது குழந்தைகளை உரிமைப் பயிற்சி பெற்றபின் குழந்தைகளைக் கூட்டாளிகள் என்று எண்ணுகிறேன் என்கிறார் கியாம்பு என்னுள் கள் பள்ளி ஆசிரியர் எஸ்தர் நியாகியோ நிகுதி என்பவர்.

தொடர்ந்து அடிப்பது மாணக்கர்களைப் பள்ளியிலிருந்தே விரட்டி அடிப்பதாகும் என்பதை உணர்ந்ததாகப் பயிற்சி முடிந்த ஆசிரியர்கள் சொன்னார்கள்.

இப்போதுதான் ஆரம்பம் செய்திருக்கிறோம். ஆசிரியர் மாணக்களை அடிக்கும் பழக்கத்தை முற்றிலும் ஒழிப்பதற்கு அரசின் ஆதரவும் மக்களின் ஆதரவும் தேவை என்று குறிப்பிட்டார் நெதர்லாந்து மேம்பாட்டு அமைவனத்தின் குழந்தை உரிமை ஆலோசகர் ஜேக்குலின் சுனாம் மொஜெனி என்பவர்.

தமிழில் : கு. ராஜாராம்

“குழந்தை உரிமைகள் பயிற்சி வகுப்புக்குச் செல்லும் முன், தண்டனையளிப்பது கல்விகற்கும் முறையில் ஒரு பகுதி என்று கருதிவந்தேன். இன்று, மாணவர்களுடன் ஒரு கூட்டாளிபோல் பணியாற்றுகிறேன்.”

கவனம்

மலரும் நினைவு: வன்முறை மிகுந்த கடந்த காலத்துடன் சமரசம்

பொருளடக்கம்

- 20 மனிதர் செய்திடும் தீச்செயல்கள்...
ஸ்வெட்டான் டோடோரோவ்
- 22 படிப்படியாய் உருவாக்கும்
பன்னாட்டு நீதி
- 23 நீதி கிடைக்கும்வரை மன்னிக்க
மாட்டோம்
நேர்முகம் : ரோசலினா டுயுக்
- 24 தென் ஆஃப்ரிக் : சமரச ஊசலாட்டம்
நியாபுவோ எஸ்.டெபெல்
- 26 உண்மையின் விலை என்ன?
மாக்ஸ் - டு - பிரீஸ்
- 27 சிலி : பழைய நினைவுகள் ஒரு பேரம்
ஆஸ்கார் கோடாய் ஆர்க்காயா
- 28 வரலாற்றில் எழுதாத பக்கம்
ஃபேபியோலா லெட்டலியேர் டெல் சோலார்
மற்றும் விக்டர் எஸ்பினோசா கியூவாஸ்
- 30 ரஷியா : முடிவுறாத பணி
அலெக்சிஸ் பெரலோவிட்ச்
- 32 கம்போடியா : ஆறாத காயம்
ரித்தி பான்
- 35 ருவாண்டாவின் கூட்டு மறதி
பெஞ்சமின் சீகேன்
- 37 பாஸ்னியா - ஹெர்சிகோவினா :
இயலாத சமரசம்
ஜேம்ஸ் லியோன்
- 38 மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களைத்
தடுக்க முடியுமா?
நேர்முகம் : மார்ட்டின் ஜேக்கோட் மற்றும் லூயி
ஆர்பூர்

எதிர்வரும் ஆயிரமாவது ஆண்டின் மீது உலகத்தின் கவனம் நிலைகொண்டிருக்கும் தருணத்தில், இந்தக் கவனப்பகுதி கடந்த காலத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கிறது. இந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அட்டுழியங்களைத் தாங்கிக் கொண்ட நாடுகள், தங்கள் அவலத்தை எவ்வாறு சமாளித்தன? அவற்றின் பாதையில் போடப்பட்டிருந்த முட்டுக்கட்டைகள் யாவை? நினைவுக்கும் மறதிக்குமிடையில் கடந்த காலத்துடன் அவை எவ்வாறு சமரசம் செய்து கொள்ள முடியும்? சிறப்பான எதிர்காலத்திற்கு எவ்வாறு அடித்தளம் அமைக்க இயலும்? இந்தக் கேள்விகள் இங்கு எழுப்பப்படுகின்றன.

‘கடந்த காலத்தை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்; ஆனால் அதுபற்றி, இடைவிடாது உழன்றுகொண்டிருக்கலாகாது’ என்று ஸ்வெட்டான் டோடோரோவ் தமது திரைக் காட்சிக் கட்டுரையில் கூறுகிறார். இந்தக் கருத்தினை மேலும் விரிவுபடுத்தி, யார் யாரை மன்னிப்பது என்பதுதான் சமரசத்திற்கான முதல் நடவடிக்கை என்று குவாதாமாலாவின் ரோசலினா டுயுக் வலியுறுத்துகிறார்.

பயங்கர அனுபவங்களுக்குச் சமுதாயங்கள் பதிலடி கொடுக்கும் வழிகள், அவற்றின் வரலாற்றினாலும், அவற்றை முன்னே உந்தித் தள்ளும் அல்லது பின்னுக்குப் பிடித்திழுக்கும் சக்திகளினாலும் வகுக்கப்படுகின்றன. இனவெறிக்குப் பிந்திய தென் ஆஃப்ரிக், ஒரு புதிய பாதையை வகுத்துள்ளது என்று நியாபுவோ டெபெல் கூறுகிறார். உண்மைக்குப் பதிலாக மன்னிப்பு என்ற பேரத்தில் அது இறங்கியிருக்கிறது என்கிறார். ஆனால், இது சமரச முயற்சியை எளிதாக்க உதவியிருக்கலாம் என்றாலும், குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்வது விடுதலைக்கு விலை அன்று என்று பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிலர் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள். சிலியில், சர்வாதி காரத்தின் கீழ் இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்கு மன்னிப்பு அளித்ததால், மக்களாட்சி முறைக்கு எளிதாக மாற முடிந்தது என்று ஆஸ்கார் கோடாய் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், இது கொடூர நினைவுகளை மறக்கடிக்கவில்லை என்று ஃபேபியோலா, லெட்டலியேர், விக்டர் எஸ்பினோசா ஆகியோர் கூறுகிறார்கள்.

ரஷியாவில் கடந்தகால நினைவுகள் இன்னும் நீங்கவில்லை. கம்போடியாவில் நினைவுகள் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்கிறார் திரைப்பட இயக்குநர் ரித்தி பான். ருவாண்டாவில் கடந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை என்று பெஞ்சமின் சீகேன் கூறுகிறார். போஸ்னியாவிலும் இதே நிலைதான் நிலவுகிறது.

இறுதியாக, “மறுக்க முடியாத உண்மைகளை நிலைநாட்டுவதன் மூலம் நீண்டுவரும் பன்னாட்டுச் சட்டத்தின் கரம், கடந்தகாலம் புராணமாக்கப் படுவதையாவது தடுக்கும்; மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களையும் தடுத்து நிறுத்தும்” என்று கனடா நீதியியல் அறிஞர் லூயி ஆர்பூர் நம்பிக்கை தெரிவிக்கிறார்.

மனிதர் செய்திடும் தீச்செயல்கள் ...

ஸ்வெட்டான் டோடோரோவ்

அவலத்துடன் சமரசம் செய்து கொள்ள கூட்டு நினைவு சுதந்திரத்துடன் இருக்க வேண்டும்; அது எதிர்காலத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்தவுடன் “கடந்த காலத்துப் பயங்கரங்களை மூடிமறைத்துத் திரை ஒன்று போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். நடந்தவை நடந்தவையாக இருக்கட்டும்” என்று சொன்னார் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில். அதே சமயம் அமெரிக்க தத்துவ அறிஞரான ஜார்ஜ் சான்டாயனா, “பழையதை மறப்பவர்கள் அவற்றை மீண்டும் செய்யக்கூடிய வர்கள்” என்று கூறினார். அவர் சொன்னதைப் பலரும் மேற்கோள்காட்டிப் பேசுவதுண்டு. 20ஆம் நூற்றாண்டின் வேதனை மிகுந்த வரலாற்றை அனுபவித்த நமக்கு அந்த இரண்டு கூற்றுகளில் எது பயனுடையது? நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? பழையதை மறக்க வேண்டுமா? மறக்காமல் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டுமா?

மறப்பதும் நினைவில் கொள்வதும் ஒன்றுக் கொன்று நேர் மாறானவை போல் தோன்றும். நினைவில் கொள்வது என்பது மறக்கும் செயலும் பழையதை அப்படியே பாதுகாத்து வைக்கும் செயலும் பிணைந்த ஒன்றாகும். முற்றிலும் நினைவு வைத்திருப்பது என்பது முடியாத காரியம். அர்ஜென்டைனா நாட்டு எழுத்தாளர் ஜார்ஜ் லூயிஸ் போர்ஜெஸ் என்பவர் தன்னுடைய சிறுகதை ஒன்றில் வாழ்வில் நடந்த ஒவ்வொன்றையும் நினைவில் கொண்டிருக்கும் ஒரு பாத்திரத்தைப் படைத்திருக்கிறார். அந்தப் பாத்திரத்தின் அனுபவம் பயங்கர அனுபவம்.

கடந்த காலத்திலிருந்து முக்கியமானது என்று தனக்குத் தோன்றுவதை நினைவாற்றல் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும். அதற்கு மதிப்பம்சமும் கொடுத்துக் கொள்ளும். தங்கள் சொந்த வரலாற்றின் பெருமைக்குரிய பக்கங்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள் மக்கள். வெட்கப்படவேண்டிய நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருந்தால் அவற்றை மறக்க விரும்புவார்கள் மக்கள். வேதனைக்குரிய நிகழ்ச்சிகளை மறக்க முயல்பவர்கள் சாதாரணமாக வெற்றி பெறுவதில்லை.

பழையதை மறுப்பது ஆபத்தானது

நாம் ஏன் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்? பழையதற்கு நம்மை அடையாளம் காட்டுகிற ஆற்றல் உண்டு. நம்மைப் பற்றிய அடையாளத்தை நாமே உணரவில்லை என்றால் குழப்பம்தான் ஏற்படும். நாம் யார் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறோம் என்பது நமக்குத் தெரிய வேண்டும். எந்த இனமும் மற்றவற்றோடு சேர்ந்துதான் வாழ வேண்டும். எனக்கு வாழும் உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் போதாது. நமது வாழும் உரிமையைப் பயன்படுத்தும்போது மற்றவரின் வாழ்வை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாட்டில் நடந்தவற்றில் எல்லாமே நினைவில் வைத்திருக்கத் தகுந்தவை அல்ல. சில பழிவாங்கும் எண்ணத்தைத் தூண்டக் கூடும்.

தனிப்பட்ட வாழ்வில் தீமையினால் பாதிக்கப்பட்டவர் தீமையை மறக்கவே முயலுவார்.

கற்பழிக்கப்பட்ட ஒரு பெண் வேதனையான அந்நிகழ்ச்சி நடக்கவே இல்லை என்பதுபோல இருப்பதுதானே நல்லது. அடக்கி வைக்கப்பட்ட நினைவுகள் முற்றிலும் மறைந்து போவதில்லை. வேதனை தரக்கூடிய பழைய நிகழ்ச்சி நடக்கவில்லை என்று எண்ணிக் கொள்வது பயனில்லாதது. பழையதை மறுப்பது சரியன்று. பழையதையே நினைத்திருப்பதுதான் தவறு. நடந்தது இறைவன் செயல் என்றிருப்பது மேல்.

ஒருவரை இழந்த துயரம் ஆரம்பத்தில் இழப்பையே ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும், பின்பு அவர் இல்லாததை நினைத்து ஏங்கும். சிறிது காலம் கழித்து அவர் இல்லாததும் இருப்பதும் முக்கியமாக இராது. தூர விலக்கி வைக்கும் போக்கு வளரும். துயரமும் மறையும்.

வருங்காலத்தில் நம்பிக்கை

பழைய நிகழ்ச்சிகளை முற்றிலும் மறக்க ஒரு சமுதாயத்தால் முடியாது. ஆஃப்ரிக்காவிலிருந்து வந்து அமெரிக்காவில் வாழ்பவர்கள் தங்கள் மூதாதையர்கள் அடிமைகளாகப்பட்ட அவதிகளை மறக்க முடியாதவர்களாயுள்ளார்கள். 1944ஆம் ஆண்டு ஃபிரெஞ்சுக் கிராமமான ஓரூர்-சர்-கிளான் ஊரில் மக்களைத் துப்பாக்கியால் சுட்டும் உயிரோடு எரித்தும் கொலை செய்யப்பட்டதை அம்மக்களின் பின்தோன்றல்கள் மறக்க முடியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியின்போது இடிக்கப்பட்ட கட்டடங்களை, அதாவது இடிபாடுகளை, அப்படியே வைத்திருக்க விரும்புகிறார்கள்.

மக்களின் மனதில் பழைய நிகழ்ச்சிகள் பதிந்திருப்பது எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை எதிர்த்துச் சமாளிக்கும் ஆற்றலுள்ளவர்களாக அவர்களை ஆக்கினால் அது நல்லது. மன்னிப்பு, பொதுமன்னிப்பு போன்றவை அதற்காகத்தான் உள்ளன. நடைபெற்ற குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டால் மன்னித்து விடுவதில் நியாயமுண்டு. மறக்கச் செய்வதற்காக மன்னிப்புக் கோருவதில்லை. நடந்தவை நடந்தவையாக இருக்கட்டும் என்று கருதி நிம்மதி அடைவதற்காக மன்னிப்பு உதவ வேண்டும். 1998ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் இஸ்ரேலியரும் பாலஸ்தீனத் தாரும் பிரஸ்ஸல்ஸில் கூடியபோது பழையதைப் பழையதாக வைத்துவிட்டுப் பேச்சு வார்த்தை துவங்குவோம் என்று கூறியது சரியான வார்த்தை அல்லவா?

பழைய கொடுமைகளைத் திரைபோட்டு மூடுவோம் என்று சர்ச்சில் கூறியது ஒரு வகையில் சரியானதுதான். ஆனால் மீண்டும் பழையதை நினைத்துப்பார்ப்பதை யாரும் தடை செய்யக் கூடாது. பொதுவுடைமை ஆட்சி வீழ்ந்தபின் பல்கேரிய அதிபதி ஜெலியூஜெலிவ் பழைய

நேற்றுவரைத் தங்களைச் சித்திரவதை செய்தவர்களைப் பாதுகாக்கும்படி சித்திரவதைக்குள்ளானவர்களைக் கேட்பது நியாயமற்றது; எனினும், இந்தப் பொறுப்புத்தான் இன்று அவர்கள் தோளில் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பெர்னார்ட் கூஷ்டென்ட்
கொசோவோவின் ஐ.நா.
சிறப்புச் சார்பாளர்.

டோடோரோவ்,

பல்கேரியாவில் பிறந்தவர்; 1963 முதல் ஃபிரான்சில் வாழ்கிறார். ஃபிரெஞ்சுத் தேசி அறிவியல் நிறுவனத்தில் ஆய்வியல் இயக்குநர். ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இவருடைய நூல்களில் முக்கியமானவை: வரலாறு கற்பிக்கும் அறநெறிகள் (1995); ஃபிரெஞ்சு சோகம்: உள்நாட்டுப் போர்க்காட்சிகள்; கோடை - 1944 (1996); ஒருங்கிணைப்புகள்: தற்காலக் கண்டுபிடிப்புகள் (1993)

1. ஒரு ஃபிரெஞ்சுக் கிராமம். இங்கு எதிர்ப்புப் படையினரின் தாக்குதலுக்குப் பழிவாங்குவதற்காக நாசிகள் 642 பேரைப் படுகொலை செய்தனர்.

© பாடகி ஜாகுவான்/ மாக்ஸம், பரீக்

பினோஷெட் ஆட்சியின் போது காணாமற்போனவர்களின் படங்கள், சாண்டியாகோ-டி-சிலியின் ஹீமாச்சக்கோ ரெங்கா புறநகர்ப்பகுதிச் சுவர்களில் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

நிகழ்ச்சிகள் எழுதப்பட்டுள்ள புத்தகத்தை மூடிவிடுமுன் ஒரு தடவை நாம் அதைப் படிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அது நியாயமான வார்த்தை. கொடுமை இழைத்தவரைப் பொறுத்து மறப்பது என்பதன் பொருள் வேறு. கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பொறுத்துப் பொருள் வேறு. பாதிக்கப்பட்டோர் பொறுத்தவரை மறப்பது என்பது கருணைமிக்க ஒரு செயல்; வரும்காலத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளும் ஒரு செயல். கொடுமை இழைத்தவரைப் பொறுத்தவரைக் கோழை என்றும் பொறுப்பை ஏற்க மறுப்பவர் என்றும் பொருள்.

பழையதை நினைவில் கொள்வதால் மீண்டும் அதேபோல் நடந்துவிடாமல் தடுத்து விட முடியுமா? அதெல்லாம் முடியாது. செர்ப் தேசியவாதிகள் 14ஆம் நூற்றாண்டில் துருக்கியர் படையெடுத்து அவர்களை வென்றதை இன்னும் நினைத்துப் பார்க்கிறார்களே? 1871ஆம் ஆண்டில் தாங்கள் பாதிக்கப்பட்டதைக் காரணமாகக் கொண்டு 1914இல் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் போரில் ஈடுபட்டவர்கள் முதலாம் உலகப்போர் முடிந்தபின் ஏற்பட்ட வெர்செயில்ஸ் உடன் படிக்கை தங்களைத் தாழ்த்தி தன் மதிப்பு இழக்குமாறு செய்தது என்று சொல்லி ஹிட்லர் ஜெர்மானியர்கள் உள்ளத்தில் தூண்டுதல் செய்து இரண்டாம் உலகப்போர் நிகழக் காரணமானார். இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்தபின் நாஜிகள் தங்களைக் கொடுமைப்படுத்தியதாகச் சொல்லி ஃபிரெஞ்சுக்காரர்கள் இந்தோனேசியாவிலும்

அல்ஜீரியாவிலும் அப்பாவிப் பொதுமக்களைக் கொடுமைப்படுத்தினார்கள். அந்தக் கொடுமையின் நினைவு பாலஸ்தீனத்தவர் மீது பாய்ந்தது.

தாங்கள் வாழ்வதற்கு உரிமை உள்ளவர்கள் என்பதை நிலைநாட்ட பழையதைப் பற்றிப் பேசலாம். ஆனால் இன்று அவர்களே அநீதி இழைப்பதை நியாயப்படுத்த அது உதவக்கூடாது.

பழையதை எந்த அளவுக்கு நினைவுகூர்வது நலம் அல்லது நலமில்லை என்பதை ஹிரேஷிமா நாகசாகியில் அணுகுண்டு வீசி 50 ஆண்டுகள் ஆனதைக் கொண்டாடிய நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஜப்பானைத் தோற்கடிக்க அணுகுண்டு உதவியது நினைவுகூரப்பட்டது. ஜப்பானில் அணுகுண்டுகளால் பாதிப்புற்ற மக்களைப் பற்றி நினைவு கூரப்பட்டது.

தாங்கள் பாதிப்புற்றதுபோல் மற்றவர்களும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று எண்ணுவதில் தவறில்லை. அதே சமயம் நமக்கு இழைக்கப்பட்ட தீங்குகளை விட நாம் இழைத்த தீங்கு மோசமாக இல்லாதபோதிலும் நாம் செய்த தீங்கை ஒப்புக்கொண்டு வருந்தும் மனப்பான்மை இருக்குமானால் எவ்வளவோ நல்லது?

மறக்கவே நினைத்தீடு !

இம்மானுவேல் காண்ட்,
ஜெர்மன் தத்துவ அறிஞர்
(1724 - 1804)

நடந்துபோன பழையதற்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. பழைய நிகழ்ச்சிகளின் நினைவு இன்று நல்லபடி நடப்பதற்கு உதவ வேண்டும். நியாயந் தவறாமல் இருக்க உதவ வேண்டும்.

தமிழில் : கு. ராஜாராம்

படிப்படியாய் உருவாகும் பன்னாட்டு நீதி

போர்க் குற்றங்கள், நாடுகளிடையே மோதலை உண்டாக்குகின்றன. மாறாக, இனப்படுகொலையும், மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களும் நாடுகளுக்குள்ளேயே பூசல்களின்போது இழைக்கப்படலாம். இந்தக் குற்றங்களை விசாரிப்பதற்காக ஒரு பன்னாட்டுக் குற்றவியல் நீதிமன்றம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்தக் குற்றங்களுக்கான முதல் பொருள் வரையறை, 1945 இல் முக்கிய நாஜி போர்க் குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக நேச நாடுகள் அமைத்த பன்னாட்டு இராணுவத் தீர்ப்பாயத்தின் (நூரம்பர்க் தீர்ப்பாயம்) சாசனத்தில் கூறப்பட்டது. இந்தப் பொருள் வரையறை வருமாறு: “போருக்கு முன்பு அல்லது போரின்போது குடியியல் மக்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட கொலை, பூண்டோடு அழித்தல், அடிமைப்படுத்துதல், நாடுகடத்துதல், மற்ற மனிதத்தன்மையற்ற செயல்கள்; அல்லது, எந்த நாட்டில் குற்றம் இழைக்கப்பட்டதோ அந்தநாட்டின் உள் நாட்டுச் சட்டத்தை மீறியதாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், இத்தீர்ப்பாயத்தின் அதிகார வரம்பினுள் வரும் அரசியல், இன அல்லது சமயக் காரணங்களின் பேரில் நடத்தப்படும் அடக்கு முறைகள்.”

“போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களுக்குச் சட்ட வரம்புகளைப் பயன்படுத்தாமலிருத்தல் பற்றிய ஐ.நா. உடன் படிக்கை (1968) பின்வரும் வகைமுறை யினையும் இதில் சேர்த்துக் கொண்டது: இன ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையின் விளைவாக ஆயுதத்தாக் குதல் அல்லது ஆக்கிரமிப்பு மூலமாக மக்களை வெளியேற்றுதல் மற்றும் இனப்படு கொலைக் குற்றங்கள்.”

இனப்படுகொலை

இச்சொல்லைப்புணைந்தவர்களைப் பெல் லெம்கின் என்ற போலந்தில் பிறந்த அமெரிக்க அறிஞர். “ஜீனோஸ்” (இனம்) என்ற கிரேக்க சொல்லும் “சைடு” (கொலை) என்ற இனத்தின் சொல்லும் இணைந்து “ஜீனோசைடு” (இனப்படுகொலை) என்ற சொல் பிறந்தது.

மனித குலத்திற்கு எதிராக மிகப் பயங்கரமான குற்றமாகக் கருதப்படும் இனப்படுகொலை, இனப்படுகொலைக் குற்றத்தடுப்பு மற்றும் அதற்கான தண்டனை பற்றிய உடன்படிக்கையில் சட்டமுறையாகப் பொருள் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த உடன்படிக்கையை ஐ.நா. பொதுப் பேரவை 1948 டிசம்பர் 9 அன்று ஏற்றுக் கொண்டது. 1951இல் இது செயலுக்குவந்தது. இதனை இதுவரை 130 நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன் 2 ஆம் உறுப்பில் இனப்படுகொலையை அடையாளங் காண மூன்று முக்கிய நிபந்தனைகள் வகுத்துரைக் கப்பட்டுள்ளன.

(1) பலியானோர், ஒரு தேசிய, இனப் பிரவு, இனமரபு அல்லது சமயக் குழுமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் அரசியல், பொருளாதார அல்லது பண்பாட்டுக் குழுமங்கள் (எ-டு: கம்போடியாவில் கெமர் ரூஜீக்கு பலியானவர்கள்) விலக்கப்பட்டன.

(2) இந்தக் குழுமத்தின் உறுப்பினர்கள், அவர்கள் இக்குழுமத்தின் உறுப்பினர்கள் என்ற காரணத்தால் கொல்லப்படுதல் வேண்டும்.

(3) ஆட்சியில் உள்ளவர்களால், அல்லது அவர்கள் சார்பாக அல்லது அவர்களின் வெளிப்படை யான அல்லது மறைமுகமான இசைவுடன் இழைக்கப்படும் ஒரு திட்டமிட்ட கூட்டுக் குற்றம் இனப்படு கொலையாகும்.

தண்டனைக்குரிய செயல்களை 3ஆம் உறுப்பு வரையறுக்கிறது. இனப்படுகொலை; இனப்படு

கொலை செய்யச் சதிசெய்தல்; இனப்படுகொலை புரிவதற்கு ஆணையிடுதல் மற்றும் பகிரங்கமாகத் தூண்டுதல்; இனப்படுகொலை செய்ய முயலுதல்; இனப்படுகொலையில் பங்கேற்றல்”.

“இனப் படுகொலைபுரியும் அனைவரும் அவர்கள் அரசமைப்புப்படி பொறுப்புள்ள ஆட்சியாளர்களாக இருந்தாலும், அரசு அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், தனிமனிதர்களாக இருந்தாலும் தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டும்” என்று 4 ஆம் உறுப்பு விதிக்கிறது.

பன்னாட்டுக் குற்றவியல் நீதிமன்றம்

1948 இனப்படுகொலை உடன்படிக்கையில் பன்னாட்டுத் தண்டனைத் தீர்ப்பாயம் பற்றிய கோட்பாடு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 1998இல்தான் ரோமில் ஒரு கூட்டத்தில் (கலந்து கொண்ட 160 நாடுகளில்) 120 நாடுகள், ஒரு நிரந்தரப் பன்னாட்டுக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்தை தி ஹேக் நகரில் (நெதர்லாந்து) நிறுவ வகை செய்யும் ஓர் உடன்படிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டன. இந்த உடன்படிக்கைக்கு 60 நாடுகள் ஏற்பளித்தபிறகு இந்நீதிமன்றம் அமைக்கப்படும். இதற்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் பிடிக்கும்.

இந்த நீதிமன்றம், போர்க்குற்றங்கள், மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள், இனப்படுகொலை ஆகியவற்றின்மீது, சில நிபந்தனைகளின் கீழ், முன்னுற இயங்கும் தன்மையில்லாத அதிகார வரம்பு கொண்டிருக்கும்.

தற்காலிகப் போர்க் குற்றங்கள் தீர்ப்பாயங்கள்

முன்னாள் யூகோஸ்லாவியப் போர்க் குற்றங்கள் தீர்ப்பாயம், ஐ.நா.பாதுகாப்பு மன்றத்தின் தீர்மானத்தின்படி, 1993 மே மாதம் நிறுவப்பட்டது. தி ஹேக் நகரிலுள்ள இது, முன்னாள் யூகோஸ்லாவியப் பகுதியில், போர்க் குற்றங்கள், மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள், இனப்படு கொலை உட்பட பன்னாட்டுச் சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்களுக்காகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது வழக்குத்தொடர அதி காரமளிக்கிறது.

இதன்படி, யூகோஸ்லாவிய முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ஸ்லேஸ்டான் மிலோசெவிக் உட்பட 91 பேர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இவர்களில் 31 பேர் காவலில் உள்ளனர். 8 பேருக்கு 7 நாட்கள் முதல் 20 ஆண்டுகள் வரை தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. நாண்கு விசாரணைகள் இப்போது நடைபெற்று வருகின்றன.

ருவாண்டாவுக்கான தீர்ப்பாயம், தான் சானியாவிலுள்ள ஆருஷாவில், 1994 இல் ஐ.நா. பாதுகாப்பு மன்றத்தினால் நிறுவப்பட்டது. இது, ருவாண்டாவில் அல்லது அண்டை நாடுகளில் 1994 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை இழைக்கப்பட்ட மேற் சொன்ன குற்றங்கள் மீது அதிகாரவரம்பு கொண்டிருக்கிறது.

இதுவரை 48 பேர் மீது குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளது; இவர்களில் 38 பேர் காவலில் உள்ளனர். ஐந்து பேருக்கு இனப்படு கொலைக்காக மூவருக்கு ஆயுள் தண்டனை உட்பட தண்டனை வழங்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று விசாரணைகள் தற்போது நடந்து வருகின்றன.

அங்கு ஆஷ்விட்சில், முன்பு எண்ணிக்கூட பார்த்திராத ஏதோ ஒன்று நடந்தது. அங்கு மனிதமுகமுடைய அனைவருக்குமிடையில் ஆழமான ஒருமைப்பாடு மக்களைப் பிணைத்தது. இது மனிதருக்கும் மனிதருக்குமிடையிலான உறவுநிலையின் சாரம்... மனிதர்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் நிரந்தரத்திற்கான நிலைமைகளை ஆஸ்விட்சில் உருமாற்றியது. ஜர்கன் ஹேபர்மாஸ், ஜெர்மன் சமூகவியலறிஞர் (1929-)

நீதி கிடைக்கும்வரை மன்னிக்க மாட்டோம்

நேர்முகம் : ரோசலினா டியூக்

ரோசலினா டியூக் அம்மையார் 17 ஆண்டுகள் காத்திருந்தார். 1982 ஜூனில் ஒரு நாள் இரவு, குவாதமாலா இராணுவம் அவர் தந்தையைப் பிடித்துச் சென்றது. பின்னர் இராணுவம், 5% பிரான்சில் கோ டியூக் இறந்து விட்டார் என்று அறிவித்தது; ஆனால் அவர் உடலைத் திருப்பித் தரவில்லை. 1985 மே மாதம் இன்னோர் இரவில் உழவர் தலைவரான இவர் கணவரையும் இராணுவத்தினர் பிடித்துச் சென்றனர்.
ஆனால், 43 வயதான காக்கிக்குவல் மாயன் இந்தியரான ரோசலினா அச்சமடைய வில்லை. 1988 இல் குவாதமாலா விதவைகள் தேசியச் சங்கத்தை (கோனாகுவிகுவா) அவர் நிறுவினார். இதன் 15,000 உறுப்பினர்கள், நாட்டின் உள்நாட்டுப் போரில் உயிரிழந்த தோரை மறக்காமலிருப்பதற்காகப் போராடி வருகிறார்கள். 1995 இல் இடதுசாரிக் கூட்டணியின் சார்பில் ரோசலினா நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தங்கள் அன்புக்குரியவர்களை இழந்தவர்களின் மனவேதனையைக் காலம் நீக்கிவிடுமா?

இல்லை. மனம் ஒரு போதும் அமைதியடையாது. "அப்பாவுக்கு என்ன ஆயிற்று? அவர் வீடு திரும்புவாரா?" என்று என் குழந்தைகள் இன்னும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காணாமற் போனவர்களின் உறவினர்களான நாங்கள் எங்கள் அன்புக் குரியவர்களைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம்; அவர்கள் இறந்துவிட்டார்களா, உயிரோடிருக்கிறார்களா என்பது இன்னும் தெரியவில்லை. இப்போது, தவறுகள் நடந்திருப்பதாக அரசு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இறந்தவர்கள் எங்கே புதைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க அரசுக்கு அறநெறிக் கடமை உண்டு. அவர்களில் பெரும்பாலும் இராணுவ தளங்களில் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கே புதைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இராணுவம் சொல்லியாக வேண்டும். அவர்களின் மனைவிமாறும் குழந்தைகளும் அவர்களுக்குக் கிறித்தவ முறைப்படி சமச்சடங்குடன் செய்ய விரும்புகிறார்கள்.

1996 அமைதி உடன்படிக்கை கையெழுத்தான பிறகும், 1999 பிப்ரவரியில் வரலாற்று விளக்க ஆணையத்தின் அறிக்கை வெளியான பிறகும் சோனாவிகுவாவின் குறிக்கோள்கள் மாறியுள்ளனவா?

அடக்குமுறை எந்த அளவுக்கு நடந்திருக்கிறது என்பதை நாங்கள் கூறியதை இந்த அறிக்கை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது? இப்போது அமைதி உடன்படிக்கையைச் செயற்படுத்தவும், செவ்விர்தி பங்களின் உரிமைகளை ஏற்கும்படி செய்யவும் நாங்கள் போராடி வருகிறோம். போரில் உயிரிழந்தவர்களுக்கு இழப்பீடு கேட்டுத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறோம். அந்த ஒட்டு மொத்தக் கல்லறைகள் எங்கே இருக்கின்றன என்பதை அறியவும், தண்டனையிலிருந்து விலக்களிப்பை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும் முயன்று வருகிறோம்.

எத்தகைய இழப்பீடு?

வின்மயமாக்குதல், பள்ளிகள் கட்டுதல், சாலைகள், பாலங்கள் அமைத்தல் ஆகிய வற்றின் மூலம் முதாயங்களுக்கு இழப்பீடு அளிக்க அரசு ஒரு டிட்டத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. ஆனால் விதவைகளை அரசு மறந்துவிட்டது. மகளிர்க்குத் தனித்

© இசை/செவ்விகுவா/என்.டி. பரிசு

தனியே நேரடியாக இழப்பீடு வழங்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அத்துடன் ஓர் உளவியல் ஆதரவுத் திட்டமும், அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு படிப்புதவித் தொகைகளும் அடையாளங்காணாத கல்லறைகளிலிருந்து அவர்களின் உறவினர்களின் உடல்களை மீட்க உதவும் திட்டமும் தேவை.

தண்டனையிலிருந்து விலக்களிப்பதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் இன்னும் அதிகமாக ஏதேனும் செய்ய முடியுமா?

இந்த முயற்சியைத் தொடர்ந்து வருகிறோம். நாங்கள் பழிவாங்க விரும்பவில்லை. நீதிதான் எங்களுக்கு வேண்டும். இப்பிரச் சினையை ஒரு பன்னாட்டு நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்ல விரும்புகிறோம். ஏனென்றால், குவாதமாலாவில் நீதியைப் பெறுவது மிகக் கடினம். விசாரணைகளுக்குச் செல்ல மிக அதிகம்; பல ஆண்டுகள் இழுத்தடிக்கிறார்கள்; தீர்ப்புகளும் நம்பகமாக இருப்பதில்லை. எனினும், குறைந்தது 80,000 வழக்குகளைப் பட்டியலிட்டு வைத்திருக்கிறோம்; இவற்றை நீதிமன்றத்தின் முன் கொண்டு வரவிருக்கிறோம்.

(தொடர்ச்சி ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கம்)

நேருக்கு முகம் : மெய்ட்டி ரிக்கோ, குவாதமாலா இதழாளர்

காலக்கோடு

1954: குடியரசுத் தலைவர் ஜேக்கோபா ஆர்பென்சின் இடதுசாரி அரசை அமெரிக்க உளவு நிறுவனம் (சி.ஐ.ஏ) கவிழ்த்தது. இதைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்து பல இராணுவப் புரட்சிகளும், கொந்தளிப்புகளும் ஏற்பட்டன.

1962: முதன்முதல் கொரியலாக் குழுக்கள் தோன்றுகின்றன.

1981-83: உள்நாட்டுப் போரின் உச்சகட்டம். நான்கு புரட்சிக் குழுக்கள் இணைந்து குவாதமாலா தேசியப் புரட்சி ஒன்றியத்தை அமைக்கின்றன.

1986: 16 ஆண்டுகளில் முதலாவது குடியியல் குடியரசுத் தலைவர் வினிசியோ செரசோ தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

1991: தேசியப் புரட்சி ஒன்றியத்துக்கும் அரசுக்குமிடையில் அமைதிப் பேச்சுகள் தொடக்கம்.

1996: "ஆதிமக்களின் உரிமைகள், தற்பண்பு" பற்றிய அமைதி உடன்படிக்கை ஐ.நா.வின் மேற்பார்வையில் டிசம்பரில் கையெழுத்தாகிறது.

1999: வரலாற்றுத் தெளிவு ஆணையம், பிப்ரவரியில், "மௌனத்தின் நினைவு" என்ற அறிக்கையை வெளியிடுகிறது. 1962-1996 இல் இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் காணாமற்போனார்கள் அல்லது கொல்லப்பட்டார்கள் என்று அது கணக்கிட்டுள்ளது. இங்கு நடைபெற்ற 626 இனப்படுகொலைகளில் 93% இராணுவத்தினரால் இழைக்கப்பட்டவை என்று அது குற்றஞ்சாட்டியுள்ளது.

தென் ஆஃப்ரிக்கா: சமரச ஊசலாட்டம்

▷ நியாயலோ எஸ். டெபெல்

தென் ஆஃப்ரிக்காவின் உண்மை மற்றும் சமரச ஆணையம், இனவெறி ஆண்டுகளின்போது நடந்த கொடிய நிகழ்ச்சிகள் குறித்த உண்மைகளைத் தெரிவித்தால் மன்னிப்பு அளிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது. இது எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

உன்னைப் போலவே நானும் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டேன். உன்னைப் போலவே நானும் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, என்னைக் கொடுமைப்படுத்தியவர்களை நான் மன்னித்தால், நீயும் மன்னிக்கலாம்.

நெல்சன் மண்டேலா முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் (தெ.ஆ) (1918)

நாளை வேறுநாடு என்னும் தலைப்பில் தென் ஆஃப்ரிக்காவில் இனவேற்றுமை ஆட்சி போய் புதிய ஆட்சி மலர்ந்தது பற்றி தென் ஆஃப்ரிக்க இதழாளர் அல்லிஸ்டர் ஸ்பார்க்ஸ் என்பவர் ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறார். நெல்சன் மண்டேலாவின் ஆஃப்ரிக்க தேசிய காங்கிரசும், தென் ஆஃப்ரிக்க இனவேற்றுமை அரசும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்த்து முடிவு செய்வது அவசியம் என்பதை உணர்ச்சி செய்த மண்டேலாவின் அருமையான உரையை அப்படியே அந்நூலில் கொடுத்திருக்கிறார். ஆஃப்ரிக்க தேசிய காங்கிரசும், தென் ஆஃப்ரிக்க இராணுவத்தின் வலதுசாரி உயர் இராணுவ அதிகாரிகளும் கூடியிருந்த கூட்டத்தில் நெல்சன் மண்டேலா பின் வருமாறு பேசினார்;

“நீங்கள் போர் வேண்டுமென்று விரும்பினால் நான் ஒளிவு மறைவின்றி உள்ளதைச் சொல்கிறேன், போர்க்களத்தில் எங்களால் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது. எங்களுக்கு ஆயுத பலமில்லை. போர் வந்தாலும் கடுமையான போராக நீண்ட நாள் நடக்கும். பலர் மடிவார்கள். நாடு குட்டிச் சுவராகப் போகும். நீங்கள் இரண்டு விஷயங்களை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகம். ஆகவே நீங்கள் போரில் வெற்றிபெற முடியாது. எங்கள் எல்லோரையும் கொன்று விட முடியாது. அனைத்துலக சமுதாயம் உங்கள் பக்கம் இராது. அதனால் நீங்கள் வெற்றிபெற இயலாது. அனைத்துலக சமுதாயம் எங்கள் பக்கம் எங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும்.”

மண்டேலா பேசி முடித்ததும் இராணுவ அதிகாரிகள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தனர். உண்மையை உணர்ந்தார்கள். கறுப்பரும் வெள்ளையரும் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து இருந்தால்தான் முடியும் என்பதை உணர்ந்தனர்.

அதன்பின் 1995ஆம் ஆண்டில் உண்மை மற்றும் சமரசத்துக்கான ஆணையம் (பெட்டிச் செய்தி காண்க) அமைக்கப்பட்டது. இரு சாராருக்கும் நன்மையாக இருக்கிற உடன்பாடு எட்ட வேண்டும் என்ற கருத்து உண்டாயிற்று, அதிகாரம் இன்னும் தன் கையில் இருக்க வேண்டும் என்று தென் ஆஃப்ரிக்க இனவேற்றுமை அரசு விரும்பியது. கறுப்பர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கினால் போதும் என்று எண்ணியது. ஆனால் சந்திர இயக்கத்தினர் வெள்ளையர் ஆதிக்கம் முற்றிலும் நீங்கவேண்டுமென்று விரும்பியது. இந்த இரண்டுமே நடைமுறையில் இயலக்கூடிய தாயில்லை. போர் தவிர்க்க முடியாததாகப் போயிருக்கும். இருவர் நலனுக்கும் உகந்த வழி காண்பது அவசியம் என்று விளங்கியது.

தாங்கள் ஆட்சியை இழப்பதற்கு ஈடாக இனவேற்றுமைக் கொடுமைகளுக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்கிக் கதையை முடிக்க வேண்டும் என்று அரசு விரும்பியது. முக்கியமாகக் காவல் துறைக்கும் இராணுவத் துறைக்கும் மன்னிப்பு வழங்கிவிடவேண்டும் என்று விரும்பியது. அவ்வாறு செய்தால் வெள்ளையருக்கு நல்லது தான். இனவேற்றுமைக் கொடுமைகளை அனுபவித்தவர்களின் ஆதரவு இராது. இனவேற்றுமைக் கொள்கையால் பலன் அடைந்தவர்கள், கொடுமைகள் இழைத்தவர்கள் எளிதாகத் தப்பிக்கிறார்களே என்று அவர்கள் எண்ணுவார்கள். பொது மன்னிப்பு வழங்குவதற்கு ஒத்துக் கொண்டால்

கறுப்பு இனத் தலைவர்களம்து கறுப்பர்களுக்கு நம்பிக்கை போய்விடும்.

இரு தரப்பினருக்கும் பயனில்லாத வகையில் எதையும் செய்வது சரியாகாது. எனவே கடைசியில் நிபந்தனையுடன் கூடிய மன்னிப்பு வழங்குவது என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. முதலாவதாக, இனவேற்றுமைக் கொடுமைக்கு ஆளானவர்கள் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அவர்கள் பட்ட துயரங்களை உண்மை என்று அடுத்த தரப்பினர் பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவாகியது. இரண்டாவதாக, அரசியல் குற்றங்கள் புரிந்தோர் தாங்கள் செய்தவற்றைப் பகிரங்கமாக அறிவித்து தாங்கள் செய்தவற்றுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். மூன்றாவதாக, பாதிக்கப்பட்டோருக்கு இழப்பீடு வழங்க வேண்டும்.

ஆணையத்துக்கு உரிய கால அவகாசம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் முடிவாகியது. போதுமான காலம் இருந்தால்தான் கடுமையாக நடந்து கொண்டவர்கள் ஒவ்வொருவராக வந்து பகிரங்கமாகத் தாங்கள் செய்தவற்றைக் கூறி மன்னிப்புப் பெற வசதியாக இருக்கும். குறிப்பிட்ட காலக் கெடுவிற்குள் வெளிப்படையாகச் சொல்ல முன்வராதவர்கள் மீது நீதிமன்றத்தில் முறையான சட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

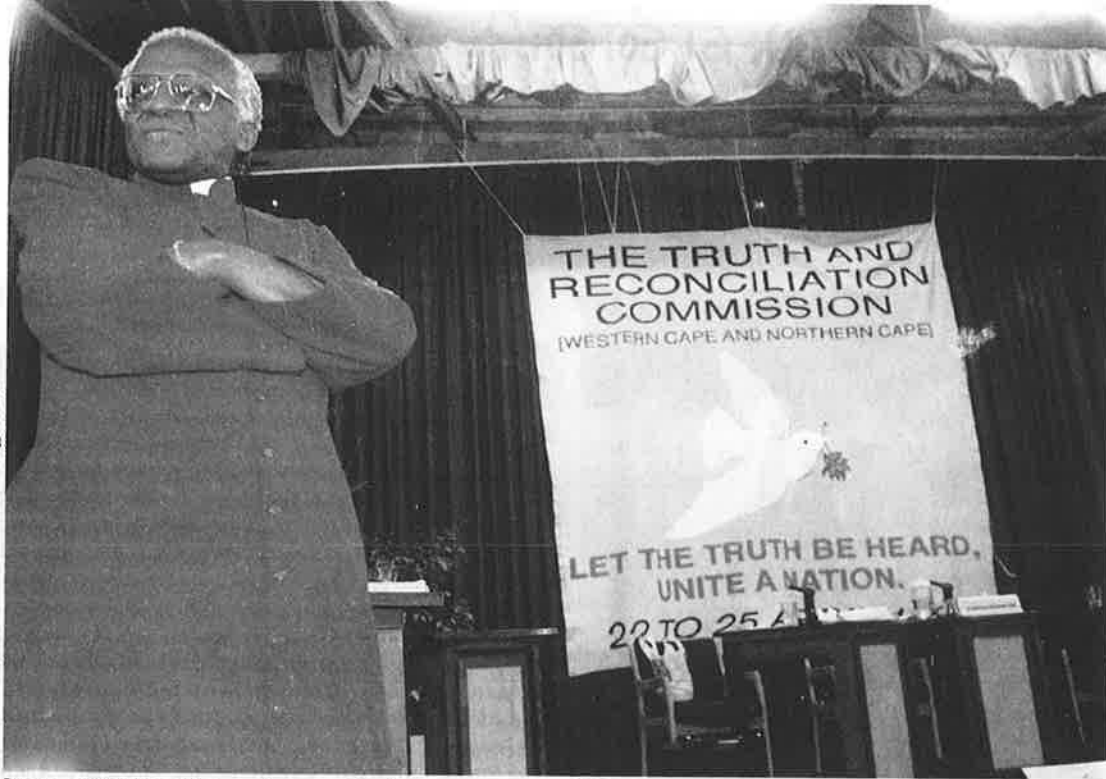
பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளும் அவமானம்

ஆணையத்தின் முன் கொடுஞ் செயல்கள் பல எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. துயரக் கதைகள் பலவும் கூறப்பட்டன. இவ்வாறு பகிரங்கமாகச் சொல்லி மன்னிப்பு வழங்கி முடிவு செய்வதால் சமரசம் விளையுமா என்பது கேள்வி. மன்னிப்பு முறை நியாயத்துக்கு மாறானது என்றும், தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் தப்பிக்கிறார்கள் என்றும் குறை சொல்லப்பட்டது. மன்னிப்புப் பெறுவோர்கள் பெறுகின்ற தண்டனையைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் சொல்லும் குறை இது. வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்ளும்போது அவமானம் அடையவேண்டி வருகிறதல்லவா? இது பெரிய தண்டனைதானே? சாதாரண சிறைத் தண்டனையைவிட மோசமான தண்டனை அல்லவா? பாவத்தை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கோருவதால் சமுதாயம் வெறுக்காது அந்த ஆணையை ஏற்றுக் கொள்ளும். சிறையில் அடைப்பது ஒரு செயற்கையான முறை. சமுதாயப் பழக்க வழக்கத்தோடு சேர்ந்தது குற்ற மன்னிப்புப் பெறும் முறை. மரபு வழியில் அமைந்த பயனுள்ள உயரிய முறை.

ஆணையம் அமைத்ததன் விளைவாக தென் ஆஃப்ரிக்கா நல்ல உணர்வுடைய பன்முகப் படைத்த சமூகமாக ஆகியது. சிக்கலான முரண்பாடுகளைச் சமாளித்துச் சீராக்கப் பயன்படுவதா? ஆணையம் ஆகியது. நொடியில் புண் ஆறிவிடாது. தென் ஆஃப்ரிக்கர்களின் புதிய மனப்பான்மையை வளர வளரப் புண் ஆறும். தார்மிகப் பார்வையும் நியாய உணர்வும் வளப்பட வளப்பட புண் எல்லாம் ஆறி சுமுகமான நிலை உண்டாகும்.

சில நன்னோக்கங்கள் நிறைவேறியுள்ளன

▷ தென் ஆஃப்ரிக்காவிலுள்ள வடக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர்; முதல்வர். “தென் ஆஃப்ரிக்க இலக்கியம் மற்றும் பண்பாடு: முட்டாள்களைக் கண்டு பிடித்தல்” என்ற நூலின் ஆசிரியர்.

நாம் மறப்போம்;
ஏனென்றால் நாம்
மறந்தாகவேண்டும்; நாம்
மறந்து விடுவோம்
என்பதற்காக அன்று.

மாத்தூ ஆர்னால்ட்,
ஆங்கிலக் கவிஞர்
(1822-1888)

தென் ஆஃப்ரிக்காவின் உண்மை மற்றும் சமரச ஆணையத்தின் தலைவர் ஆதிமேற்றிராணியார் டெஸ்மண்ட் டூட்டு. 1996 ஏப்ரல் 30 அன்று கேப்டவுனில் நடந்த இந்த ஆணையத்தின் முதற்கூட்டத்தில் அவர் தோற்றம். கடந்த 3 ஆண்டுகளில் 2,400 பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இந்த ஆணையத்தின் முன் சாட்சியமளித்துள்ளனர்.

என்பதை மறுக்க முடியாது. இனவேற்றுமைக் கொள்கை இலட்சக்கணக்கான கறுப்பர்களின் வாழ்வைக் குலைத்தது பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று தென் ஆஃப்ரிக்கர், முக்கியமாக தென் ஆஃப்ரிக்க வெள்ளையர்கள் சொல்லமுடியாது. கடந்த 50 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றதை எல்லோரும் உணர்ந்து திருந்துவதால் நாட்டில் புதிய மலர்ச்சி ஏற்படும். மதிக்கப்பட வேண்டியவற்றை மதிக்கும் நற்பண்பு உண்டாகும். இனவேற்றுமைக் கொள்கையின் தீங்கினை வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டு மனப் புண்ணை ஆற்றும் மகத்தான காரியம் செய்வது அருமையான சமரசம் விளைய உதவுகிறது.

சமூகநீதி

ஆணையத்தின் பணி எளிதானதன்று. வெள்ளையரில் பலர், முக்கியமாக வெள்ளையநிறக் கலப்பு இனத்தவர் பலர், ஆணையம் பழிவாங்கும் அமைப்பு என்றும், வெள்ளையர் சமுதாயத்தையே பழி வாங்குகிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆணையமானது விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் செய்த மனித உரிமை மீறல் களையும் கண்டித்து நியாயமாகச் செயல்பட்டது என்பதை மறந்துவிட்டு அந்த வெள்ளையர்கள் குறை கூறினார்கள். சமநிலை கெடாது ஆணையம் நடந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. சமரசம் வெற்றிபெற அது நல்ல பணியாற்றியது.

முறையான நீதி வழங்குவதை விட்டு மன்னிப்பு முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தது சரியல்ல என்று சொன்னவர்கள் உண்டு. (அடுத்த பக்கம் பார்க்க). தனித் தனி ஆட்கள் நீதி கோரி வழக்கிடுவதைவிட அவர்களுக்காக ஆணையம் நியாயம் கிடைக்க வழி செய்தது சாலச் சிறந்தது என்று சொல்ல வேண்டும்.

சமரசம் என்பது ஒரு நாள் காரியமல்ல. நெடுநாள் நடைபெறவேண்டிய ஒன்று. மோசமான விளைவுகள் ஏற்படாமல் நல்ல முடிவு ஏற்பட உதவியது ஆணையம். கடுமையான சூழ்நிலையில் ல்லபடியாகக் காரியம் ஆற்ற உதவியது ஆணையம். ஆணையத்தின் செயற்பாடுகளால் அமைக்கப்பட்ட அடித்தளத்தின் மீது சுமுகமான

சமூகத்தை தென் ஆஃப்ரிக்கா அமைக்குமா என்பது கேள்வி. செல்வம், கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவற்றில் வெள்ளையருக்கும் கறுப்பர் களுக்கும்மிடையே எவ்வளவோ வேற்றுமை இருப்பினும் சமூக நீதி ஒழுங்காக இருக்குமானால் பெருந்த நன்மை ஏற்படும். புதிய மக்கள் நாயக சமுதாயம் சோதனைக்குள்ளாகி இருக்கிறது. அது தன்னைத் தானே முன்னேற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இனச் சண்டை காரணமாக நாடு துண்டுபடாது என்பது நிச்சயமாகிவிட்டது. மொத்தத்தில் ஆணையம் நல்ல வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும்.

தமிழில்: கு.ராஜாராம்

காலக்கோடு

1948-1951: தேசியக்கட்சி 1948 இல் ஆட்சிக்கு வந்தது; கறுப்புமக்களுக்கு (மக்கள் தொகையில் 76%) 1911 முதல் செயற்படுத்தி வந்த இன ஒதுக்கீட்டுச் சட்டங்களை வலுப்படுத்துகிறது; வெள்ளையர், கலப்புநிறத்தவர், ஆஃப்ரிக்கர் ஆகியவர்களிடையிலான இனப் பிரிவினையை "இன ஒதுக்கீட்டு முறை" யாக உருவாக்குகிறது.

1959-1964: எதிர்ப்புகள் வெடிக்கின்றன. ஆட்சியாளர் பிடிவாதம் கடுமையாகிறது. நெல்சன் மண்டேலா உட்பட ஆஃப்ரிக்கத் தேசியக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, 1964 இல் ஆயுள் சிறைவாசம் விதிக்கப்படுகிறார்கள்.

1976: சோவெட்டோ கலவரங்கள்; 575 பேர் - பெரும்பாலும் இளைஞர்கள் - கொல்லப்படுகின்றனர்.

1989-1993: தலைமை அமைச்சர் ஃபெடரிக் டிகினார்க், ஆஃப்ரிக்கத் தேசியக் காங்கிரஸின் பேச்சு நடத்துகிறார். மண்டேலா 1990 இல் விடுதலை செய்யப்படுகிறார். கடைசிமுற்று இனஒதுக்கீட்டுச் சட்டங்கள் 1991 இல் ஒழிக்கப்படுகின்றன.

1994: ஏப்ரலில் நடந்த முதலாவது பல இனத் தேர்தலில் நெல்சன் மண்டேலா குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

1995: 1960-1994 இல் நடந்த மனித உரிமைகள் மீறல்கள் குறித்து விசாரிப்பதற்காகவும் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு இழப்பீடு அளிக்கவும் அதிமேற்றிராணியார் டெஸ்மண்ட் டூட்டு தலைமையில் உண்மை மற்றும் சமரச ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. அரசியல் நோக்குடைய செயல்கள் தொடர்பான வன்முறைகளைத் தூண்டியவர்களுக்கு அவர்கள் உண்மைகளைத் தெரிவித்தால் மன்னிப்பளிப்பதைத் தவிர, இந்த ஆணையத்துக்கு வேறு அதிகாரங்கள் இல்லை.

1998: இந்த ஆணையத்தின் இறுதி அறிக்கையில் 21,000 பாதிக்கப்பட்டோரின் பட்டியல் அடங்கியுள்ளது. இவர்களில் 2,400 பேர் சாட்சியளித்தனர். 7,000 பேர் மன்னிப்புக் கோரினர். இக்கோரிக்கைகளில் பெரும்பாலானவை ஏற்கப்பட்டன. ஆனால், பல கோரிக்கைகள் குறித்து இன்னும் முடிவெடுக்கப்படவில்லை.

1999: நெல்சன் மண்டேலாவை அடுத்து, தாபோ பெக்கி (ஏன்சிக்) குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

உண்மையின் விலை என்ன?

▶ மாக்ஸ் - டு - பிரீஸ்

தென் ஆஃப்ரிக்காவில் இதுவரைப் புலனாகாத கொலைகள் பற்றிய உண்மைகளை அம்பலப்படுத்துகின்றன. ஆனால், சில குடும்பங்களுக்கு உண்மைகள் தெரிந்தால் மட்டும் போதாது.

© டெவிட் டர்ஸ்டி / சோஸ் டாப் / க்ரேபேர் X. பீஸ்

மாத்யு கோனீவ் என்ற இனவெறி எதிர்ப்புப் போராளியின் கல்லறையில் அவர் தந்தையும் மகளும் அஞ்சலி செய்கிறார்கள். இந்தப் போராளி, தென் ஆஃப்ரிக்க அரசின் ஆணையின்பேரில் 1985இல் கொலை செய்யப்பட்டார். உண்மை மட்டும் மறுவாழ்விப்பு ஆணையும் அவரது நினைவைக் கொண்டாடியது.

இன ஒதுக்கீட்டிணாபாதிக்கப்பட்டவர்கள், தென் ஆஃப்ரிக்க உண்மை மற்றும் நல்லிணக்க ஆணையும், முன்னாள் இன ஒதுக்கீட்டு ஆட்சியைச் சேர்ந்த கொலைகாரர்களுக்கும், ஒட்டுமொத்தக் கொலை புரிந்தவர்களுக்கும் மன்னிப்பு வழங்குவதை ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்? இந்த நாட்டிற்குள் இந்த ஆணையத்தின் நடவடிக்கையைக் கண்டிப்பவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளில் ஒன்று இது. 1960-க்கும் 1994-க்குமிடையில் அரசியல் நோக்குடன் கொடுங்குற்றங்கள் புரிந்தவர்களுக்குச் சில குழ்நிலைகளில் மன்னிப்பு வழங்க இந்த ஆணையத் திற்குச் சட்ட அதிகாரம் வழங்கியிருப்பதே இந்தக் கண்டனத்திற்குக் காரணம். இந்த மன்னிப்பு என்பது, ஒருவர் மீது ஒருபோதும் அக்குற்றத்தினால் விளைந்த சேதங்களுக்காக ஓர் உண்மையில் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரமுடியாது?

ஏழாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் மன்னிப்புக் கோரி விண்ணப்பித்தார்கள். இவர்களில், இருவர், தலைமையமைச்சர் பி.டபிள்யூ போத்தா அமைச்சரவையில் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களும், பல காவல்துறைத் தளபதிகளும் அடங்குவர். இவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பல வழக்குகள் இன்னும் விசாரணையில் உள்ளன.

முன்னாள் காவல்களினாலும், படைவீரர்களினாலும், சில நேர்வுகளில் இரு விடுதலை இராணுவங்களின் உறுப்பினர்களினாலும் கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள் பெரும்பாலும், இந்த மன்னிப்புக் கொள்கையை ஏற்க மறுத்துவிட்டன. இவர்களில் மிக முக்கியமானவர்கள், சிறை அறையில் காவலர்களால் அடித்துக் கொல்லப்பட்ட கறுப்பர் விழிப்புணர்வு இயக்கத் தலைவர் ஸ்டீவ் பிக்கோவின் மனைவியும் மகனும், இனஒதுக்கீட்டு எதிர்ப்பாளர்களுக்கு ஆதரவாக வாழ்ந்தவர்களாக மூன்று காவலர்களினால் கழுத்தை

அறுத்துக் கொல்லப்பட்ட கறுப்பு வழக்கறிஞர் கிரிஃபித் எம்செங்காவின் குடும்பத்தினரும் ஆவர்.

இந்த மன்னிப்பு, தங்களுக்குரிய நீதியைப் பறித்துவிடுகிறது என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். கொலைகாரர்கள் ஒரு குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் விசாரணை செய்யப்பட்டு, சிறைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு செய்யத் தவறுவது, மாண்டவர்களின் உயிர்களை மலிவாக்கிவிடும் என்றும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இந்த மிருகச் செயல்களை ஒப்புக் கொண்டுவிட்டால் மட்டும் குற்றவாளிகளுக்கு முழுச் சுதந்திரம் அளித்து விடலாகாது என்றும், அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். கொலைகாரர்கள் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டால், அவர்களிடமிருந்து உரிமையியல் கோரிக்கைகள் எதனையும் கோர முடியாது என்ற வகை முறையை அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். இது, தங்கள் குடும்பங்கள் பிழைக்க வருமானம் ஈட்டியவர்களின் மரணத்துக்கும், தாங்கள் அனுபவித்த வேதனைக்கும் அவலங்களுக்கும் இழப்பீடு பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை இந்த வகைமுறை தட்டிப்பறிக்கிறது என்பதும் அவர்கள் வாதம்.

நூற்றுக்கணக்கான முன்னாள் காவலர்களையும், படை வீரர்களையும், அரசியல்வாதிகளையும் சிறைக்கு அனுப்புவது தேசிய நல்லிணக்கத்திற்கு உகந்ததாக இராது என்று இந்த ஆணையத்தின் தலைவர் டெஸ்மாண்ட் டுட்டு கூறி, இந்த வாதத்தை எதிர்த்தார். எனினும், இனஒதுக்கீட்டுக் காவல்துறையின் மிகக் கொடூரக் கொலைகாரர்களான பூஜின்-டி-கோக் (இவனது மன்னிப்புக் கோரிக்கை நிலுவையிலுள்ளது), ஃபெர்டி பெர்னார்ட் (இவன் மன்னிப்புக் கோரவில்லை) என்ற இருவர் மீதும் வழக்குத் தொடரப்பட்டு, ஆயுள்தண்டனை வழங்கப்பட்டதுள்ளது. முந்தைய அரசின் வேதியியல் கம்பந்த உயிரியல் போர் முறைத்திட்டத்தின் தலைவரான டர் பாசோன் மீது இப்போது விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. இந்த வழக்குகள் எந்த வகையிலும் நல்லிணக்க நடவடிக்கையை சீர்குலைத்ததற்கான சான்றுகள் இல்லை.

இன ஒதுக்கீட்டு அரசினால் இழைக்கப்பட்ட தீங்குகள் பற்றி இந்த ஆணையம் பெற்ற தகவல்களில் பெரும்பாலானவை, மனித உரிமை மீறல்கள் குற்றங்களைப் புரிந்தவர்களின் மன்னிப்புக் கோரிக்கை மனுக்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டவை என்று இன்னொருவாதமும் கூறப்படுகிறது. இந்த அறிக்கைகள் இல்லை யென்றால் பெரும்பாலான உண்மைகள் தெரியாமலே போய்விடும்; கண்டுபிடிக்கப்படாத பல கொலைகளை வெளியில் வந்திருக்காது. நாடு முழுவதற்கும் நீதியைவிட உண்மைதான் மிக முக்கியமானதாகும்.

புதிய கதாநாயகர்கள்
ஃபிலா வாண்ட்வேயின் கொலைகாரர்களின் மன்னிப்புக் கோரிக்கை மனுக்கள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஓர் ஆண்குழந்தையின் இனாதாயாரும், ஆஃப்ரிக்கத் தேசியக் காங்கிரஸ் இராணுவத்தின் ஒரு படையணியின் தளபதியுமான வாண்ட்வே, தமது படையணியுடன் சுவாசிலாந்த் எல்லையில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தார்; அங்கிருந்து அவர் காணாமல் போய் விட்டார். அவர் இனஒதுக்கீட்டு அரசின் கையாளாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்ப பல ஆண்டுகள் நிலவிய வதந்தி அவர் குடும்பத்தினரை அலைக்கழித்து வந்தது.

(தொடர்ச்சி ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கம்)

தனிமனிதருக்குப் பொருந்துவது நாடுகளுக்கும் பொருந்தும். பலவீனமானவர்கள் ஒருபோதும் மன்னிக்க முடியாது. மன்னிப்பது வலிமையின் அடையாளம்.

மகாத்மா காந்தி, இந்தியத் தத்துவஞானி - அரசியல் தலைவர் (1869 - 1948)

▶ ஜோகன் எஸ்பர்க்கிளூள் இதழாளர்

சிலி: பழைய நினைவுகள் ஒரு பேரம்

ஆஸ்கார்கோடாய் ஆர்க்காயா

மக்களாட்சி மாறுவதை எளிதாக்குவதற்குச் சிலி மக்கள் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கூட்டு நினைவாற்றல், சட்ட ஆட்சியை நோக்கி முன்னேறுவதில் மிக முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

சிலி நாடு இராணுவ ஆட்சியிலிருந்து மக்களாட்சிக்கு மாறியது. அப்போது நடைபெற்ற அரசியல் விவாதங்களில் இராணுவ சர்வாதிகார காலத்தில் நிகழ்ந்த மனித உரிமை மீறல்கள் முதன்மை பெறவில்லை. ஆனால் 1990 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசியல் மேடைகளிலும், செய்தியிதழ் முதலிய வற்றிலும், மக்கள் கருத்துக் கணிப்பின்போதும் மனித உரிமை மீறல்கள்பற்றிக் கவனம் செலுத்த வில்லையே என்று சிலி மக்கள் ஆதங்கம் தெரிவித்தார்கள். சில சமயம் தேசிய அளவில் அதுபற்றி விவாதங்கள் எழும் அரசியல் வாதுகள் மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுவார்கள். ஆயினும் காலப்போக்கில் ஏதாவது செய்யப்படும் என்று செயல்படாமல் விட்டுவிட்டார்கள். இவ்வாறு செயலின்றி விட்டது சரியா?

பட்ரிசியோ அய்ல்வின் நாட்டின் தலைவராக இருந்தபோது 'இயன்றவரை நீதி வழங்கப்படும்' என்று சொல்லிவந்தார். உண்மை மற்றும் சமரசத்துக்கான ஆணையம் (பெட்டிச் செய்தி காண்க) அதே கருத்துக் கொண்டிருந்தது.

அந்த ஆணையத்தின் நோக்கம் மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெயர்களைப் பட்டியலிடுவதும், கொடுமை செய்தவர்கள் யார் யார் என்று கண்டுபிடிப்பதுமாகும். பாதிப்புற்றவர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்க வேண்டும் என்று விரும்பியது. ஆனால் இராணுவ ஆட்சி பொது மன்னிப்புச் சட்டம் ஒன்று கொண்டு வந்து ஆணையத்தின் பணியை முடக்கிவிட்டது. அடக்கு முறை நிகழ்ச்சிகளைப் பட்டியலிடுவதோடு சரி என்று ஆகிவிட்டது.

என்றாலும் ஆணையத்தின் அறிக்கை பயனுள்ளதாக இருந்தது. உண்மைகள் வெளியாயின. இயன்ற அளவு நீதி வழங்குதல் கொள்கைப்படி நீதி பெறும் சாத்தியக்கூறு இருப்பதாகத் தோன்றியது. இப்போது நாட்டின் தலைவராயிருக்கும் எடுரடோ பிரெய் ஆட்சியில் சர்வாதிகார காலத்து இரகசியப் போலீசின் தலைவருக்கும், மற்ற இராணுவ, காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கும் சிறைத் தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

ஆனால் இரண்டு பெரிய சிக்கல்கள் கிடப்பில் போடப்பட்டன. 1973ஆம் ஆண்டுக்கும் 1978ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற குற்றங்களும் ஜெனரல் அகஸ்டோ பினோசெட் மீது எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டன. பொது மன்னிப்புச் சட்டம் எதுவும் செய்யவிடாமல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. காரணம் சிலி நாட்டவர் பலரும் வெளிநாட்டவர்களும் ஜனநாயக அரசு ஏன் அச்சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று கேட்டனர். மக்களாட்சியில்லாத சூழ்நிலையில் இயற்றப்பட்ட சட்டம்.

1. இரகசிய காவற்படை (டினா)யின் முன்னாள் தலைவர் மானுவல் காண்டிராசுக்கு, அலெண்டே அரசில் அயல்நாட்டு அமைச்சராக இருந்த ஆர்வாண்டோ லெட்டலியேரை வாழிங்டனில் கொலை செய்ததற்காகத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஏனென்றால், அயல் நாட்டில் செய்த குற்றங்களுக்கு சிலியின் மன்னிப்புச் சட்டம் பொருந்தாது. 1999 ஜூலையில், ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த தீர்ப்பில் சிலியின் உச்சநீதிமன்றம், உயர்அதிகாரிகள் மீதான கண்டனத்தை உறுதி செய்தது. "கொலையுண்டோரின் உடல்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லையென்றால், இழைத்த குற்றங்கள் நிரந்தரமானவை; மன்னிப்புச் சட்டம் அவற்றுக்குப் பொருந்தாது" என்று தீர்ப்பில் கூறப்பட்டிருந்தது.

மனித உரிமைகளைப் புறக்கணிப்பதும், அவமதிப்பதும் காட்டுமிராண்டிச் செயல்களுக்கு வழிவகுத்திருக்கின்றன. இச்செயல்கள் மனித குலத்தின் மனச்சாட்சியையே அவமதித்து விட்டன.

உலக மனித உரிமை அறிவிக்கையின் முகப்புரை (1948)

மாட்டிடில் 1998 அக்டோபரில் சிலி தூதரகத்திற்கு வெளியே நடந்த பினோசெட் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம்

சிலியிலுள்ள கத்தோலிக்கப் பல்கலைக் கழகத்தின் அரசியல் அறிவியல் நிறுவனத்தின் பேராசிரியர். சிலியின் சமூக, அரசியல், அறவியல் கழகத்தின் ஓர் உறுப்பினர்.

அச்சட்டம் இருப்பது வெட்கக் கேடு என்று சொல்லப்பட்டது.

பினோசெட் எப்படி சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவராக இருக்கலாம் என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அரசியல் வகையிலும் குற்றவியல் வகையிலும் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்காமலிருப்பது சரியா என்றும் கேட்கப்பட்டது. இக்கேள்விகளுக்கு விடை மக்களாட்சிக்கு மாறியபோது வெளியில் சொல்லாத ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதுதான் காரணம் என்பதாகும். பொதுமன்னிப்புச் சட்டத்தை அப்படியே வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதும் பினோசெட்டுக்கு ஏழாம் அல்லது தனி விலக்குரிமை அளிக்க வேண்டும் என்பதும் ஒப்பந்தத்தில் உள்ளவை. ஓர் உடன்பாட்டின் விளைவாகத்தான் ஆட்சி மாறியது. அந்த உடன்பாட்டில் பெரும்பான்மையினருக்கு இடமில்லாமல் 40 விழுக்காடு வலதுசாரி வாக்காளர்கள் வாக்களிக்கும் தேர்தல் முறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. உடன்பாடுகள் காரணமாக ஒன்றும் செய்ய இயலாத நிலை உண்டாயிற்று.

பழைய நினைவுகள் மீண்டும் வந்தன

சட்டம் இருப்பினும், மக்களின் மனதில் இருந்த வடு பலமானது. இராணுவ ஆட்சி பற்றி ஏதாவது பேச்சு வரும்போது ஆயிரக்கணக்கானோர் மீது இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் பற்றிய மக்களின் நினைவு மேலெழும். மக்கள் எல்லோரும் மறந்துவிடவில்லை. குற்றச் செயல்களின் கொடுமைகள் மனதில் மாறாமல் இருந்தது.

ஒன்பது ஆண்டுகள் அரசியலார் பழையதை மறந்து விட வேண்டும் என்று சொன்னபோதிலும் பக்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஒரு பக்கம், பினோசெட் மீதும் அவரது ஆட்சிக் காலத்து ஆட்கள் மீதும் சட்ட நடவடிக்கைகள் தொடரப்பட்டன. இன்னொரு பக்கம் நடவடிக்கைகள் பயன்படுமா என்ற கவலை இருந்தது. ஏனெனில் சட்ட நடவடிக்கைகள் ஆமை வேகத்தில் சென்றன. இழுத்தடிக்கப்படும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் முடிவடையுமுன் பினோசெட் இயற்கையாகக்

காலமாகிவிடக்கூடும் என்று பேசப்பட்டது. பினோசெட் லண்டனில் கைதானபோது இப்படித் தான் பேச்சு எழுந்தது.

பினோசெட்டுக்கு ஏழைகள் அதிகம். அவருக்கு தூதரகப் பாஸ்போர்ட் (வழியாவணம்) உண்டு. ஆயுள் முழுதும் அவர் செனட்டராக (ஆட்சி மன்ற உறுப்பினர்) இருக்க உரிமை உண்டு. புதிய அரசாங்கம் இந்த உரிமைகளை மறுக்கவில்லை. ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. சிலிநாட்டு அரசு தனக்கு அயலிட அதிகார வரம்பு இல்லை என்று கூறிவந்தது.

மக்களாட்சி மலருவதுதான் முக்கியம். சிலி நீதிமன்றத்தில் பினோசெட் விசாரிக்கப்பட்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவி பறிக்கப்பட வேண்டும். இராணுவத்தினர் நீதிமன்றத்தீர்ப்புக்குத் தலை வணங்கி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பினோசெட் ஆதரவாளர்கள் சட்டத்தின் ஆட்சியை மதிக்க வேண்டும். மக்களாட்சியையும் மதிக்க வேண்டும். சிலிநாட்டில் நீதித்துறை இறையாண்மை கொண்டது. இறையாண்மை குன்றாமல் நீதித்துறை நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், மக்களாட்சி வேருன்றப்பட வேண்டுமென்றும் நான் விரும்புகிறேன்.

பினோசெட்டைக் கைது செய்து காவலில் வைத்ததன்பின் சிலி நாட்டு நீதித்துறை நிமிர்ந்து உள்ளது. சர்வாதிகாரகாலத்துக் குற்றச் செயல்களை அரசியல் வாதிகள் ஆழ்ந்து கவனிக்கிறார்கள். மக்கள் கருத்தும் சரியான முறையில் உருவாகி வருகிறது. உலகமயமாக்கல் என்பது வணிகம் பற்றியது மட்டுமில்லை என்று மக்கள் கருத்தும் சரியான முறையில் உருவாகி வருகிறது. உலகமயமாக்கல் என்பது வணிகம் பற்றியது மட்டுமில்லை என்று மக்கள் உணர்கிறார்கள். மனித உரிமைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து ஒங்கி வருகிறது. சுதந்திரத்தின் முழுப் பலனும் மக்களுக்கு வேண்டும் என்ற கருத்தும் வளர்ந்து வருகிறது. தனி உலகத்தவர் போலில்லாமல் யாதும் ஊரே என்பதை நம்பும் பரந்த மனப்பான்மையும் நாட்டில் பரவி வருகிறது.

- தமிழில்: கு.ராஜாராம்

மன்னிப்பது எவ்வாறு என்பதை அறிந்து கொள்வது, ஒரு கலை என்பதைவிட ஒரு குருட்டாம்போக்கு நிகழ்ச்சி என்பதே பொருந்தும்.

பால்ட்டசார் கிரேசியன், ஸ்பானி அறவியலறிஞர் - கட்டுரையாளர் (1601-1658)

வரலாற்றில் எழுதாத பக்கம்

பேபியோலா லெட்டலியேர் டெல் சோலார் மற்றும் விக்டர் எஸ்பினோசா கியூவால்

சர்வாதிகார ஆட்சியில் குற்றங்களுக்குப் பொறுப்பான ஒரு சிலர் மட்டுமே இதுவரை விசாரணை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

சர்வாதிகாரியாக இருந்த பினோசெட் செய்த குற்றங்களை விசாரித்து தண்டனை கொடுப்பது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போன்றது என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். நீதி மன்றத்தில் நடந்தவற்றை மெய்ப்பித்து நீதி பெறுவது இப்போதுள்ள மக்கள் நாயகத்தைச் சீர்குலைத்து சமூக அமைதியைக் கெடுக்கும் என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் மக்கள் மனதில் உள்ள ஆதங்கத்தை ஒழித்துவிட முடியாது. 1998ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16ஆம் நாளன்று லண்டனில் அகஸ்டோ பினோசெட் கைது செய்யப்பட்டார். சிலிமக்களை இரண்டு வகையினராகப் பிரித்து நாட்டைக் குட்டிச் சுவராக ஆக்கியிருந்த காலத்தைப் பற்றி கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கும் திராணியற்றதாக இருந்தது மக்களாட்சி அரசு.

சர்வாதிகாரியின் குற்றச் செயல்களை மூடி மறைத்துவிடும் பழக்கம் 1973இல் அதிபர்

அல்லெண்டேக்கு எதிராக இராணுவப் புரட்சி ஏற்பட்டதிலிருந்தே தொடங்கிவிட்டது. ஆனாலும் பினோசெட்டின் அடக்குமுறை ஆரம்பமானதி லிருந்து மனித உரிமைகள் அமைவனங்களும், பாதிக்கப்பட்டோர் குடும்பங்களும் நடந்தவைபற்றி ஆராய விரும்பின. பின்னர், தங்களுடைய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டதால் வீறிட்டு எழுந்த தாய்மார்கள் காரணமாக மீண்டும் மக்கள் நாயகம் வேருன்றப்பட வேண்டும் என்ற போராட்டம் எழுந்தது. இனி அவ்வாறு இந்த நாட்டில் நடக்கக் கூடாது என்று குரல் எழுப்பப்பட்டது. மனித உரிமைகள் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தவறு செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் நீதி நிலை நாட்டப்பட வேண்டும் என்றும், மீண்டும் வரலாறு முன்மாநிரி திரும்பக் கூடாது என்றும் எல்லோரும் குரல் எழுப்பினார்கள்.

மக்கள் நாயகத்துக்கு ஆட்சி மாறும்போது உண்மை அறிய சமரச ஆணையம் அமைக்கப்

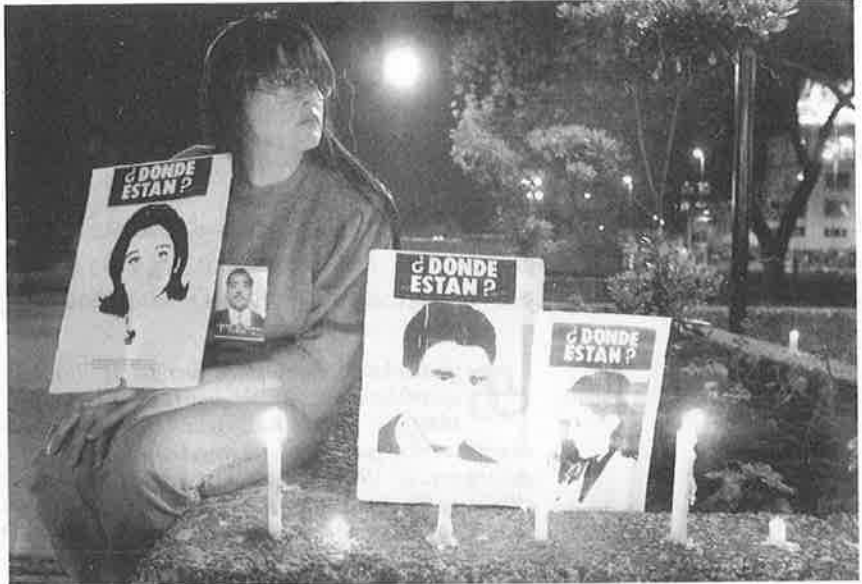
சிலியின் மக்கள் உரிமைகள் பாதுகாப்புக் கூழ்கத்தின் முறையே தலைவர் மற்றும் நிருவாகச் செயலாளர்.

பட்டது. (பெட்டிச் செய்தி காண்க). அப்போது ஆணையம் பற்றி நல்ல எண்ணம் எங்களுக்கு ஏற்படவில்லை. காணாமற் போனவர்கள் பற்றி மட்டும் அது கவனம் செலுத்தப் போகிறது, கொடுமைப் படுத்தப்பட்டவர்கள், காரணமின்றிக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள், தலைமறைவாகிப் போனவர்கள் போன்றவர்களைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாது என்று எண்ணினோம். குற்றங்கள் புரிந்தவர்கள் பட்டியல் தயாரிக்க ஆணையம் முற்படாது என்று அறிந்ததும் எதிர்ப்பு எழுந்தது. குற்றம் இழைத்தவர்கள் பெயரைத் தொகுப்பதே ஓரளவு நியாயம் செய்வது போல இருக்கும். பாதிப்புற்றோர், அவர்களுடைய குடும்பத்தினர், மனித உரிமைகள் அமைவனங்கள் ஆகியோரின் கூற்றுக்களைமட்டும் ஆணையம் பதிவதாக இருந்தது. குற்றம் புரிந்தோருக்கு எந்தத் தொடர்புமு மில்லாதிருந்தது. எனவே பாதி உண்மைதான் தெரியவரும். வரலாற்றின் ஒரு பக்கம் எழுதப் படாமலே போயிருக்கும்.

அனைத்துலக ஒற்றுமை

அப்படியிருந்தும் ஆணையத்தின் அறிக்கை யிலிருந்து வல்லாட்சி (சர்வாதிகார) பெரிய அளவில் தொடர்ந்து மனித உரிமைகளை மீறிவந்திருக்கிறது என்பதை அரசு உணர்ந்தது. அத்தகைய குற்றங்கள் மீண்டும் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு உண்டாயிற்று.

பழையவற்றைக் கிளப்பி, விசாரித்து, தண்டனைகள் வழங்கினால் சண்டைகள் உண்டா கும் என்று பயந்து ஒன்பதாண்டு நடைபெற்று வந்த ஆட்சி அந்த சிக்கலையே ஒதுக்கி வைத்தது. உண்மையறிய சமரச ஆணையமும், அதற்குப் பின்னால் வந்த இழப்பீடு ஆணையமும் எல்லா வற்றையும் முடித்துவிட்டதாக அரசு எண்ணியது.

சிலியின் சர்வாதிகார ஆட்சியின்போது காணாமற் போனவர்களின் உறவினர்கள் 1999 அக்டோபரில் ஒரு மெழுகுவர்த்திக் கண்காணிப்பு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். இதில் தன் தந்தையின் படத்துடன் கலந்து கொண்ட ஒரு பெண்மணி.

தர்ம நியாயம், அரசியல், சமூகப் பார்வை போன்ற பரிமாணங்களை அரசு கருதவில்லை என்று தெளிவாகியது. இந்நிலையில் நாடு நியாயம் பெறுமா என்ற கேள்வி எழுந்தது.

பினோசெட் கைது செய்யப்பட்டது மக்கள் உணர்வு மதிக்கப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது. பினோசெட் மீது 40 குற்ற வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்ததால் அவர் கைது செய்யப்பட நேர்ந்தது. ஒரு சில இராணுவ அதிகாரிகள் மீதும் வழக்குகள் போடப்பட்டிருந்தன. வழக்குத் தொடுத்தோர் உறுதியோடு இருந்தனர். அனைத் துலக ஆதரவும் இருந்தது. நீதிமறைந்துவிடவில்லை என்பதை பினோசெட்டின் கைது உணர்த்தியது. உள்நாட்டிலும் வெளியிலும் மனிதகுலத்துக்கு எதிரான பல குற்றங்கள் புரிந்தவர் பினோசெட். அவருடைய குற்றங்களை அனைத்துலகத் தீர்ப்பாயம் விசாரணை செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தீர்ப்பாயம் உருவாகாததால் சிலி நாட்டிலேயே பினோசெட் விசாரிக்கப்பட வேண்டியவராக இருக்கிறார்.

ஆனால் சிலி நாட்டில் போதுமான வசதி இல்லை. அரசியல் வலு இல்லை. இதுவரை 1978ஆம் ஆண்டு மன்னிப்புச் சட்டம் நீக்கப்படவில்லை. நாடாளு மன்ற உறுப்பினர் நியமனம் செய்யப்படலாம் என்ற வகை முறை மாற்றப்படவில்லை. எனவே மக்கள் நாயகம் தயக்க நிலையில் உள்ளது என்று சொல்ல வேண்டும். பினோசெட் விசாரணை உரிய முறையில் நடந்தேறும் என்று சொல்ல முடியவில்லை. அவர் ஆயுள்வரை நாடாளுமன்ற உறுப்பினராயிருக்கலாம் என்பதும் அவருக்கு கொடுத்த ஏமமும் நீக்கப்பட வேண்டும். அவர் இன்னும் இராணுவ அதிகாரி என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்றிருப்பதால் குற்றவியல் நீதிபதிதான் விசாரிக்க முடியாது, இராணுவ நீதி மன்றத்தான் விசாரிக்க முடியும் என்று சொல்லலாம். இராணுவ நீதி மன்றம் வேறுபாடு அற்றதாக இருக்கும் என்று கூறமுடியாது. எனவே பினோசெட் ஸ்பெயின் நாட்டில் விசாரிக்கப்படுவது நல்லது. தனிவிலக்குரிமை (ஏமம்) அப்போதுதான் நீங்கும். சர்வாதிகாரத்தின் கொடுமை, துரோகச் செயல்கள் எல்லாம் முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

மன்னிப்பு என்ற போர்வை நடந்தவற்றை யெல்லாம் மூடி மறைத்துவிட்டால் சமூகத்தில் வருங்காலத்தில் அமைதி இராது. மக்கள் உள்ளத்தில் உள்ள ஆதங்கம் தீராது.

தமிழில்: கு.ராஜாராம்

காலக்கோடு

1970: சால்வடோர் அலெண்டே என்ற சோசலிசவாதி குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

1973: செப்டெம்பர் 11 அன்று தளபதி அகஸ்டோ பினோசெட் தலைமையில் நடந்த இராணுவப் புரட்சியில் அலெண்டே ஆட்சியிலிருந்து அகற்றப்படுகிறார்.

1978: முக்கியமாக அடக்குமுறை நடைபெற்ற 1973 செப்டெம்பர் முதல் 1978 மார்ச் வரையிலான காலத்தில் இழைக்கப்பட்ட அரசியல் குற்றங்கள் அனைத்துக்கும் மன்னிப்பு வழங்கும் சட்டத்தை நாடாளுமன்றத்தில் தளபதி பினோசெட் நிறைவேற்றுகிறார். (இச்சட்டம் இன்னும் செயலில் உள்ளது.)

1988: 1977 வரை தாம் பதவியில் நீடிப்பதற்காகத் தளபதி பினோசெட் நடத்திய கருத்துக் கணிப்பில் பினோசெட் தோல்வியடைகிறார்.

1989: பார்டிரியோ ஆல்வின் என்ற கிறிஸ்தியன் மக்களாட்சிக் கட்சி வேட்பாளர், 16 ஆண்டுகளில் நடந்த முதல் மக்களாட்சிமுறைத் தேர்தலில் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். தளபதி பினோசெட் தொடர்ந்து இராணுவத்தின் தலைமைத் தளபதியாக நீடிக்கிறார்.

1991: 1973-1990 இல் நடந்த அடக்குமுறை பற்றி விசாரிக்க சென்றால் ரெட்டிக் தலைமையில் உண்மை மற்றும் சமரச ஆணையம் நிறுவப்பட்டது. இந்தக் காலத்தில் 3,197 பேர் கொல்லப்பட்டதாகவும், இவர்களில் 850 பேர் உடல்கள் கிடைக்கவில்லை என்றும் இந்த ஆணையம் கூறியுள்ளது.

1993: கிறிஸ்தியன் மக்களாட்சிக் கட்சியின் எட்வார்டோ ஃபிரல் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

1994: பாதிக்கப்பட்ட 2,115 குடும்பங்களுக்கு உண்மை மற்றும் சமரச ஆணையம் இழப்பீடு வழங்குகிறது.

1996: இனப்படுகொலை, சித்திரவதை, ஏராளமான மக்களைக் காணாமற்போகச் செய்தல் ஆகிய குற்றங்களுக்கு விசாரணைக்குள்ளாவதற்காகத் தளபதி பினோசெட் உடன்படிக்கையில் பிரிட்டென் கையெழுத்திட்டு 1988 க்குப் பிறகு இழைக்கப்பட்ட சித்திரவதைக் குற்றத்துக்கு மட்டுமே அவர் தாயகம் அனுப்பப்படத் தக்கவர் என்று கூறியது. பினோசெட்டின் மேல்முறையீட்டை லண்டனிலுள்ள உயர் நீதிமன்றம் மே மாதம் தள்ளுபடி செய்தது. அவரை ஸ்பெயினுக்கு அனுப்பலாம் என்று நடுவர் ரோனால்ட் பார்ட்டில் அக்டோபர் 8 அன்று தீர்ப்பளிக்கிறார். இதை எதிர்த்து பினோசெட் மேல்முறையீடு செய்திருக்கிறார். இதில் அவர் தோற்றால், பிரிட்டென் உடனடி அமைச்சர் இது பற்றி இறுதி முடிவு எடுப்பார்.

1998: இப்போது ஆயுட்கால செனட்டராக இருக்கும் தளபதி பினோசெட், லண்டனில் அவர் மருத்துவச் சிகிச்சை பெற்றுவரும் மருத்துவமனையில் கைது செய்யப்படுகிறார்.

1999: பிரிட்டென் பிரபுக்கள் மன்றம் மார்ச் 24 அன்று, தளபதி பினோசெட்டுக்குத் தடைக்காப்பாளிக்க மறுத்தது. ஆனால், சித்திரவதைக்கு எதிரான பன்னாட்டு உடன்படிக்கையில் பிரிட்டென் கையெழுத்திட்டு 1988 க்குப் பிறகு இழைக்கப்பட்ட சித்திரவதைக் குற்றத்துக்கு மட்டுமே அவர் தாயகம் அனுப்பப்படத் தக்கவர் என்று கூறியது. பினோசெட்டின் மேல்முறையீட்டை லண்டனிலுள்ள உயர் நீதிமன்றம் மே மாதம் தள்ளுபடி செய்தது. அவரை ஸ்பெயினுக்கு அனுப்பலாம் என்று நடுவர் ரோனால்ட் பார்ட்டில் அக்டோபர் 8 அன்று தீர்ப்பளிக்கிறார். இதை எதிர்த்து பினோசெட் மேல்முறையீடு செய்திருக்கிறார். இதில் அவர் தோற்றால், பிரிட்டென் உடனடி அமைச்சர் இது பற்றி இறுதி முடிவு எடுப்பார்.

ரஷியா : முடிவுறாத பணி

அலெக்சிஸ் பெரலோவிட்ச்

ஸ்டாலின் காலத்துப் படுகொலைகளையும், அடக்குமுறையினையும் ரஷியாவின் “மறுகட்டமைப்பு” நிருவாகம் அம்பலப்படுத்தியபோது, ரஷிய மக்கள் ஆத்திரத்தில் கொதித்தெழுந்தார்கள். ஆனால், நடப்பு இன்னல்கள், இந்தக் கடந்தகால அடக்குமுறையைப் பெருமளவு நிறுத்திவிட்டன.

கழிவிரக்கம்’ என்றொரு திரைப்படம் படம் தயாரித்தார் டெங்கிஸ் அபுலேட்ஸ் என்பவர். 1986இல் தயாரிக்கப்பட்ட அப்படத்தில் சர்வாதி காரி ஒருவர் இறந்து புதைக்கப்பட்டிருந்தார். அவருடைய பிணத்தைப் பலமுறை தோண்டி எடுப்பது போலும் பலமுறை மீண்டும் புதைப்பது போலும் காட்சிகள் வரும். அதே மாதிரி ஸ்டாலினைப் புதைகுழியிலிருந்து எடுத்து மீண்டும் புதைத்ததுபோலும் குருஷேவ் காலத்தில் ஸ்டாலின் செய்தவற்றை விமர்சித்து; சிறிது இடைவெளிவிட்டு மீண்டும் விமர்சித்து தாக்குதல் நடைபெற்ற வண்ணமிருந்தது. பிரெஷ்னேவ் காலத்தில் ஸ்டாலினைப் புதை குழியிலிருந்து எடுக்கவில்லை; அதாவது விமர்சனம் இல்லை. ஆனால் கோர்ப்ச் சேவ் காலத்து பெரஸ்ட்ரோய்கா மீண்டும் விமர்சித்தது. அதன்பின் புதைகுழியில் கிடக்கும் ஸ்டாலினுக்குத் தொந்தரவு ஏதுமில்லை.

இவ்வாறு ஸ்டாலினைத் தூற்றுவதும் விடுவது மாக இருந்ததால் ரஷ்ய மக்கள் கடந்த காலம் பற்றிய நினைவுகளுக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள். குருஷேவ் 1956 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1964ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் முதல் முதலாக ஸ்டாலினின் குற்றச் செயல்களைக் கடுமையாகக் குறை கூறினார். கண்டனம் அதிகமாயிருந்தது. மறு மதிப்பீடு இருந்ததாகக் கூறமுடியாது. 1960ஆம் ஆண்டின் மத்திக்குப் பின் ஸ்டாலினைப் பற்றி எதுவும் பேசினால் தணிக்கை செய்யப்படும். பிரெஷ்னேவ் காலத்தில் ஸ்டாலின் நாஜி ஜெர்மனியை வென்ற பெருமை மட்டும் எடுத்துப் பேசப்படும்.

ஸ்டாலின்பற்றி மக்கள் மறக்க முயன்ற போதிலும் மாறுபட்ட கருத்துடையவர்கள் ஸ்டாலின் காலத்தைத் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து வந்தனர். 1974ஆம் ஆண்டில் மேலை நாட்டில் வெளியிடப்பட்ட அலெக்ஸாண்டர் சோல்செனிட்டுவின் நூலான ‘குலாக் தீவுக்கூட்டம்’ மக்களின் நினைவுகளைத் தூண்டிவிட்டது.

படிக்கும் ஆர்வம் மேலோங்கியது

பெரெஸ்ட்ரோய்க்கா 1985 முதல் மக்களுக்குப் பேச்சு சுதந்திரம் அளித்தது. மாறுபட்ட கருத்துடையவர்கள் பழையவன்றை மீண்டும் மீண்டும் வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டினர். பத்தாண்டு களுக்கும் முன் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுப் புதினங்கள் ஸ்டாலின் காலத்தை அறிய உதவுகின்றன என்று 1986, 1987 ஆண்டுகளில் மக்கள் படிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்புதினங்களில் சில அச்சிடப்படாமலே நாடுகளில் மட்டும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தன. சில அச்சிடப்படாமலே இருந்தன. அனடோலிரைபகாவ் எழுதிய ‘அரபத் குழந்தைகள்’ என்னும் புதினம் மிகவும் பிரபலமானது. ஒரு கோடிப் படிக்க அச்சிடப்பட்டன. ஸ்டாலின் காலத்து எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் அந்நூல்களில் அலசப்பட்டிருந்தன.

1980ஆம் ஆண்டில் மேலைநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட வாசிலி கிராஸ்மான் எழுதிய வாழ்க்கையும் ஊழும் என்ற புதினம் ரஷ்யாவில் 1988 இல் நுழைந்தது. அதன்பின் 1990ஆம் ஆண்டில் குலாக் தீவுக்கூட்டம் ரஷ்யாவுக்குள் வந்தது. நோவி மிர் என்னும் இதழில் இந்த நாவல்கள் தொடர்ந்து வெளியாயின. அந்த இதழ் 20 இலட்சம் படிக்க விற்பனையாகியது. ஸ்டாலின் காலத்து நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் படிக்கும் வெளி நாடுமுழுவதும் காணப்பட்டது.

எந்த அளவுக்கு அழிவு வேலைகள் இருந்தன என்பதை அறிந்த மக்கள் திகைத்துப் போயினர். நாமும் தானே பொறுப்பு என்ற எண்ணம் எல்லோர் மனதிலும் எழுந்து வாட்டியது. சமூகம் முழுவதும் நடந்த தவறுகளுக்காக வருந்தியது. நியூரம்பர்க் விசாரணை போன்ற விசாரணை தேவை என்று சொல்லப்பட்டது. கெட்ட ஸ்டாலினோடு நல்ல பொதுவுடைமையாளர்களை, வெளிநின் தோழர்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது முக்கியமல்ல. ரஷ்ய சமுதாயத்தில் இருந்து எது ஸ்டாலினிசத்தை இயல்புடையதாகியது என்பதைக் கண்டறிவது தான் முக்கியம். வரலாற்று அறிஞர்கள் கட்டுரைகள் வரைய ஆரம்பித்தார்கள். நூல்கள் எழுதிய ஆசிரியர்கள் ரஷ்ய வரலாற்றில் ஸ்டாலினிசம் உருவாக எது காரணமாயிருந்தது என்று ஆராய முற்பட்டார்கள். அடிமைமனப்பான்மையா, மக்கள் நாயக அம்சங்கள் எதுவும் இல்லாதிருந்த காரணமா, அரசுத் துறை பெரிய அளவில் இருந்ததா என்றெல்லாம் ஆராய்ந்தார்கள். இலக்கிய நூல்கள் இருந்த இடத்தை வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கட்டுரைகள், ஆராய்ச்சி நூல்கள் போன்றவை பிடித்துக் கொண்டன.

பழமையைப் பற்றிய அக்கறை குறைந்தது

ஸ்டாலின் காலத்தில் பாதிப்புற்றவர்களைப் பற்றி எடுத்துக்கூறி பழைய நினைவுகளைக் கொண்டாடிவந்தார்கள் சில குழுவினர். இதன் விளைவாக மெமோரியல் என்ற மனித உரிமைகள் சங்கம் 1987-1988 இல் தோன்றியது. சோவியத் யூனியன் முழுவதிலும் உறுப்பினர் குழுக்கள் உண்டாயின. அச்சங்கம் அருங்காட்சியகம் அமைத்தது. பாதிப்புற்றோரின் பட்டியல் தயாரித்தது. வெளிக்கிராடிவிருந்து வெளியான வெச்செர்னி என்னும் நாளிதழ் 1989 ஆம் ஆண்டில் நாள்தோறும் ஸ்டாலின் காலத்தில் சுடப்பட்டு இறந்தவர்களின் பெயர்களை வரிசையாக வெளியிட்டு வந்தது.

முதலில் மெமோரியல் ஸ்டாலின் காலத்தில் பாதிப்புற்றோருக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னம் எழுப்ப விரும்பியது. பாதிப்புற்றவர்கள் என்றால் யார்? ஸ்டாலினிசத்தால் பாதிப்புற்றவர்களா? சோவியத் ஆட்சி கொன்ற ஒவ்வொரு மனிதருமா? 1988ஆம் ஆண்டு முதல் ஸ்டாலின் காலம் மட்டுமல்லாமல் சோஷலிச ஆட்சி முறை முழுவதுமே கடுமையான விமர்சனத்துக்கு உள்ளானது. இதனால் வெறும் பழைய நினைவு முக்கியம் பெறாமல் சோஷலிசத்தைத் தாக்குவது முக்கியம் பெறலாயிற்று. ஸ்டாலின் காலம்பற்றிய நினைவும், கவனமும் அக்கறையும் மக்களிடையே குறையலாயிற்று. 1966இல் சோகமுக்கூடி என்ற பெயரில் கோலிமாப் பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னம் யாராலும் கவனிக்கப்படாது போயிற்று.

மக்கள் பழைய நினைவுகளைக் கைவிட நேர்ந்ததற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. முதலாவது பொருளாதாரக் கேடும் அதனால் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட விளைவுகளும் ரஷ்யர்கள் நிகழ்காலத்தில் கவனம் செலுத்தும்படி செய்தன. மக்கள் நாயகத் திட்டம் பற்றிப் பேச்சு எழுந்தது. அதைப் பற்றி ஐயங்கள் எழுப்பியவர்கள் உண்டு. ரஷ்யர்களில் அநேகர் பொதுவுடைமைக் காலம் மகத்தானது என்று புலம்ப ஆரம்பித்தார்கள். சோவியத் யூனியன்

எதிர்காலம் பற்றிக் கவலைகொள்வதால், கடந்தகாலத்தை நாம் மறக்க விரும்புகிறோம் என்று கருதலாகாது. மறத்தல் எப்போதும் சமூக அமைதிக்கான கடவுச் சீட்டு ஆகாது. குடியியல் அமைதியின் ஒருபகுதிதான் மலரும் நினைவுகள்.

பிரான்ஸ்லா ஜெரிமெக், போலந்து வரலாற்றறிஞர் - அரசியல்வாதி (1932-)

தற்கால ரஷியச் சமுதாயம் பற்றி ஆராயும் சமூகவியலறிஞர்; பாரிஸ் IV பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியர்.

“நினைவுக்காப்பகம்” எனப்படும் மாஸ்கோவிலுள்ள ஆவணக்காப்பகத்தில் குவாக்கிலுள்ள பல்லாயிரம் சிறைக்கைதிகள் பற்றிய கோர்புகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

© சிவபிரகாஷ்/பாசோஸ் டிசைன், இலண்டன்

என்றால் உலகமே மதித்தது, உலகமே அஞ்சியது என்று பேசினார்கள்.

ஸ்டாலின் காலத்தைப்பற்றிப் பேசிப் பேசி நாட்டையே தாழ்த்திக் கொள்வதை மக்கள் விரும்பவில்லை. கருத்துக் கணிப்பு செய்தபோது ஸ்டாலினின் குற்றச் செயல்கள்பற்றியே அதிகம் பேசப்படுகிறது. அதுவே வேலையாகப் போய் விட்டது என்று மக்கள் எண்ணுவது தெரியவந்தது. சோவியத் காலமே நாட்டைப்பிடித்த சோகம் என்றும் 1917-ஆம் ஆண்டுக்கு முன் பெருமைமிக்க ஆட்சி நடைபெற்றது என்றும் பேச ஆரம்பித்து ஸ்டாலின் காலத்து நினைவைப் பெரிதுபடுத்தாமல் விட்டார்கள் மக்களில் சிலர். ஜார் ஆட்சியின் பின்தோன்றியது இன்றைய ரஷ்யா என்றும், சோஷலிச ஆட்சி என்னும் கருந்துளை இடையில் வந்துபோயிற்று என்றும் பேச முற்பட்டார்கள்.

ஆக ஸ்டாலின் காலத்து பட்டறிவு நினைவு இப்போது துடைத்தெறியப் பட்டுவிட்டது. ரஷ்ய வரலாற்றில் கடைசியாகப் புகழ்பெற்றிருந்தவர் ஸ்டாலின் என்று கணிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஸ்டாலின் பற்றி நல்லபிப்பிராயம் சொன்னவர்கள் மக்களில் 8 விழுக்காடுதான். இது 1990 ஆம் ஆண்டுக் கணக்கு. 1997இல் 15 விழுக்காடு மக்கள் குறை கூறவில்லை. முன்பு 48 விழுக்காடு மக்கள் குறைகூறினார். அது பின்னர் 36 விழுக்காடு ஆகியது. 1930ஐ அடுத்த ஆண்டுகளில் மக்களை அடக்கி ஒடுக்கியதுபற்றி 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மோசமான நிகழ்ச்சி என்று 38 விழுக்காடு மக்கள் 1989இல் சொன்னார்கள். 1994இல் 18 விழுக்காடு மக்களே மோசமான நிகழ்ச்சி என்று கூறியவர்கள்.

புதிய சூழ்நிலை ஸ்டாலினிசம் பற்றியும் அவர் காலத்துக்குக் குற்றச் செயல்கள் பற்றியும் ஆராய்வதை நிறுத்தி விடவில்லை. ஆனால் ஆராய்ச்சியின் தன்மை மாறிவிட்டது. பெரஸ்ட் ரோய்கா காலத்தில் தினசரி ஸ்டாலின் காலத்தை ஆராய்வதே பலருக்கும் வேலையாக இருந்தது. இப்போது சில அறிவாளிகள் மட்டும் ஆய்வு

வேலையில் உள்ளார்கள். மெமோரியல் சங்கம் ஓர் ஆராய்ச்சி மையமாக ஆகிவிட்டது.

வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இப்போது பழைய ஆவணங்களை ஆராய்ந்து முன்பு நடைபெற்ற வற்றைத் துல்லியமாகக் கூற முனைகிறார்கள். மிகைப் படுத்திக் கூறும் பழக்கம் மாறிவிட்டது. நடந்தவை நடந்தவையாக இருக்கட்டும் என்று மக்களும் எண்ண ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

காலக்கோடு

1917: அக்டோபர் புரட்சி. வெனின் தலைமையில் போல்ஷ்விக்கட்சியினர் ஆட்சிக்கு வருகின்றனர்.

1918-1922: உள்நாட்டுப்போர்; பஞ்சம்; செம்படைக்கும் வெண்படைக்குமிடையில் மோதல்; அரசியல் படுகொலைகள். சோவியத் சோசலிசக் குடியரசு ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டது.

1924: வெனின் மரணம். ஸ்டாலின் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் செயலாளராகிறார்.

1930-1931: பணக்கார உழவர்களிடமிருந்து நிலம் பறிக்கப்படுகிறது; அவர்கள் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்கள். குறைந்தது 20 இலட்சம் பேர் இறக்கிறார்கள்.

1936-1937: மாஸ்கோவில் விசாரணை நாடகங்கள்; கட்சியில் களையெடுப்புகள்; பயங்கர ஆட்சி. சிறைக் கைதிகளின் எண்ணிக்கை 1934 இல் 5 இலட்சத்திலிருந்து 1950 களில் 25 இலட்சமாக உயர்கிறது.

1953: ஸ்டாலின் மரணம். பல்லாயிரம் கைதிகள் விடுதலை.

1956: பொதுவுடைமைக் கட்சியின் 20 ஆவது மாநாட்டில் ஸ்டாலின் குற்றங்களை குருஷேவ் கண்டிக்கிறார். பதற்றநிலை தனியத் தொடங்குகிறது.

1964: குருஷேவ் அதிகாரத்திலிருந்து அகற்றப்படுகிறார்; பதற்றநிலை முடிவுறுகிறது. பிரஷ்யேவின் எழுச்சி.

1985: மிகைல் கோர்ப்ச்சேவ், மறுகட்டமைப்பு (பெரஸ்டிராய்க்கா), திறந்தநிலை மற்றும் பொறுப்பேற்பு (கிளாஸ்னாஸ்ட்) இயக்கங்களைத் தொடங்குகிறார்.

1991: போரிஸ் எல்ட்சின், மக்களாட்சி முறைப்படி ரஷியக் கூட்டரசின் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். சோவியத் ஒன்றியம் டிசம்பரில் அதிகாரபூர்வமாகக் கலைக்கப்படுகிறது. சுதந்திரநாடுகளின் காமன்வெல்த் அறிவிக்கை.

கம்போடியா: ஆறாத காயம்

ரித்தி பான்

ஒரு கம்போடியத் திரைப்பட இயக்குநர், பயங்கரத்துடன் தாம் எவ்வாறு சமரசம் செய்து கொண்டார் என்பதை விவரிக்கிறார். தமது நாடு கடந்தகாலத்தை விசாரணைக் கூண்டில் நிறுத்தினாலன்றி, அது இழந்து விட்ட தனது தற்பண்பை ஒருபோதும் மீள்ப் பெறமுடியாது என்று அவர் கூறுகிறார்.

கம்போடியாவில் கெமர் ரூஜ் ஆட்சியில் மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். மக்கள் தொகையில் கால்வாசிப் பேர் கொலை செய்யப் பட்டார்கள். எப்படி அது இயன்றது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நான் கொலையிலிருந்து தப்பித்தேன். என்னுடைய 15ஆவது வயதில் என் ஆன்மாவில் ஏற்பட்ட ஆறாத புண்ணுடன் கம்போடியாவை விட்டு வந்தேன்.

தாய்லாந்திலுள்ள மைரூட் முகாம் சென்றடைந்தேன். அங்குபோனபின் என் உயிரைப் பற்றிய பயம் நீங்கியது. ஆனாலும் என் உள்ளத்தைச் சோகம் கப்பியிருந்தது. மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டியவன். ஆனால் முடியவில்லை.

நான் எல்லாவற்றையும் மறக்க விரும்பினேன். எங்காவது போய்விடுவோம். அங்கே எல்லாவற்றையும் மறந்து வாழ்வோம் என்று நினைத்தேன். நான் என்ன துயரங்களுக்கு உள்ளாகியிருந்தேன் என்பதை அறியாதவர்கள் நடுவில் நடந்தவற்றை மறந்து வாழ்வோம் என்று எண்ணினேன். என் உறவினர்கள் துன்புறுவதைக் கண்ணால் பார்த்தேன். காதாலும் பல செய்திகள் கேட்டேன். எங்கள் குடும்பம் பெனம் பெங்கிலிருந்து கிரே எனுமிடத்துக்குக் கடத்தப் பட்டது. என் உடன் பிறந்தான் ஒருத்தி கால்வாய் வெட்டும் வேலையும் அணைச்சுவர் கட்டும் வேலையும் செய்து ஓய்ந்துபோய் எங்களுடன் வந்து சேர்ந்தார். பின்னர் என் தந்தை இறந்து போனார். என் அப்பாவின் தந்தை உழவர். என் அப்பா பள்ளி ஆசிரியராக இருந்து பள்ளி ஆய்வாளராக ஆனார். நாட்டிலுள்ள கொடுமையைக் கண்டு அவர் சாப்பிடுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார். கிளர்ச்சிக்காரனாகச் சாக வேண்டும் என்று விரும்பினார். பின்பு என் தாய், சகோதரிகள், அவர்கள் புதல்வர்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு வராய் இறந்து போனார்கள். பசி பட்டினியால் அவர்கள் இறந்தார்கள்.

தப்பிப்பிழைத்தவரின் குற்றம்

அந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. அவை என்னுள் அடக்கம். ஃபிரான்ஸில் நாடு கடத்தப்பட்டவனாகத் தங்கியிருந்தபோது நெடுநாள் என்னுடைய தாய் மொழியில் பேசவே இல்லை. கம்போடியாவுடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாதவனாக இருந்தேன். நாட்டைவிட்டே வரும்படி ஆயிற்று. முழுமை இல்லாதவனாகிவிட்டேன். இறந்த காலத்துக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும் போய்ப் போய் வருவதும் வாழ்க்கை என்றாகிவிட்டது. என் உறவினர்களுக்கு நேர்ந்த கதி மற்றவர்களுக்கும் ஏற்படும் என்று நினைத்துப் பதறுவேன். உடலின்மேல் குடு போட்டதுபோல் தகிக்கும். இரக்கமே இல்லாத உலகம் என்று உள்ளம் வெறுக்கும்.

போர் நடந்து ஓய்ந்ததென்றால் வன்முறை முடிந்துவிட்டது என்று பொருளாகாது. மக்களை அரசு கொன்று குவிக்கும் நாட்டில் நீங்கள் தப்பிப் பிழைத்தபோதிலும், தாம் மட்டும் தப்பியது பற்றிய குற்றஉணர்வு உள்ளத்தில் தலை தூக்கும்.

நாஜி கொலை முகாமிலிருந்து தப்பிவந்த இத்தாலியில் எழுத்தாளர் பிரைமோலெவி, “நான் தப்பிவந்தாலும் அங்கே மற்றவர்கள் கொல்லப் பட்டதான் செய்வார்கள். எனக்குத் தனிச் சலுகை கிடைத்தது நியாயமாகப்படவில்லை. உயிரோடி ருப்பது தவறில்லை என்றாலும், என் உள்மனம் அது தவறு என்று சொல்கிறது” என்று உளம் நெகிழ்ந்து சொன்னார்.

வெகு நாட்களுக்குப் பின் நான் கொதிப்பு அடங்கி சாதாரணமானேன். வன்முறையில் இறந்தவர்கள் சாத்திரப்படி அடக்கம் செய்யப்படாவிடில் பேயாக வாழ்வார்கள், உயிரோடிருப்பவர்களை அச்சுறுத்துவார்கள் என்று கம்போடியாவில் சொல்வதுண்டு, கம்போடியில் கிராமப்புறங்களில் ஆங்காங்கே எலும்புகள் கிடக்கும். வீடுகள் கட்டும்போது எலும்புகள் அகப்படும்.

நினைவை அழிக்க ஓர் எந்திரம்

கொடுமையை நினைத்து நன்றாக அழுது தீர்க்காவிட்டால் நீ கொடுமை செய்யக்கூடியவனாக ஆகிவிடுவாய். கம்போடியத் தாய் ஒருத்தி தன் குழந்தையின் தலையை வெட்டினாள். தன் தகப்பனாரின் தலையை கெமர் ரூஜ் வெட்டியது போல அவள் செய்தாள். அவள் ஃபிரான்ஸில் வந்து வேரூன்றியபின் அப்படிச் செய்தாள். அந்தப் பெண்மணி செய்ததுபோல் பலர் கம்போடியாவில் வன்முறை செயல் செய்திருக்கிறார்கள். பெனம் பெங்கில் உள்ள பெரே சிறுனெளக் மருத்துவ மனையில் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் 250 பேர் நடைபாதையில் இருப்பதைக் காணலாம். ஆட்சிக் கொடுமை கண்டு அவர்கள் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டுப் போனார்கள்.

போர் மற்றும் கம்போடிய இனக்கொலை இவற்றின் விளைவாக ஆயிரக்கணக்கானோர் மடிவதும், ஏராளமான பேர் விதவைகள் ஆவதும், அநாதைகள் ஆவதும், கால், கை வெட்டப்பட்டுப் போவதும் போன்ற எத்தனையோ பயங்கரங்களோடு சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பே அழியும் பயங்கரமும் நிகழ்ந்தது.

கெமர்ரூஜ் 1975ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 17ஆம் தேதியன்று ஆட்சியைப் பிடித்தபின் மேற்கொண்ட முதல் அரசியல் நடவடிக்கைகள் சொல்லமுடியாத அளவில் வன்முறை நிறைந்து காணப்பட்டன. மக்களை விரட்டி நகரங்களைக் காலி பண்ணினார்கள். மருத்துவமனைகளை மூடினார்கள். பள்ளிகளை மூடச் செய்தார்கள். பணவரவு செலவை

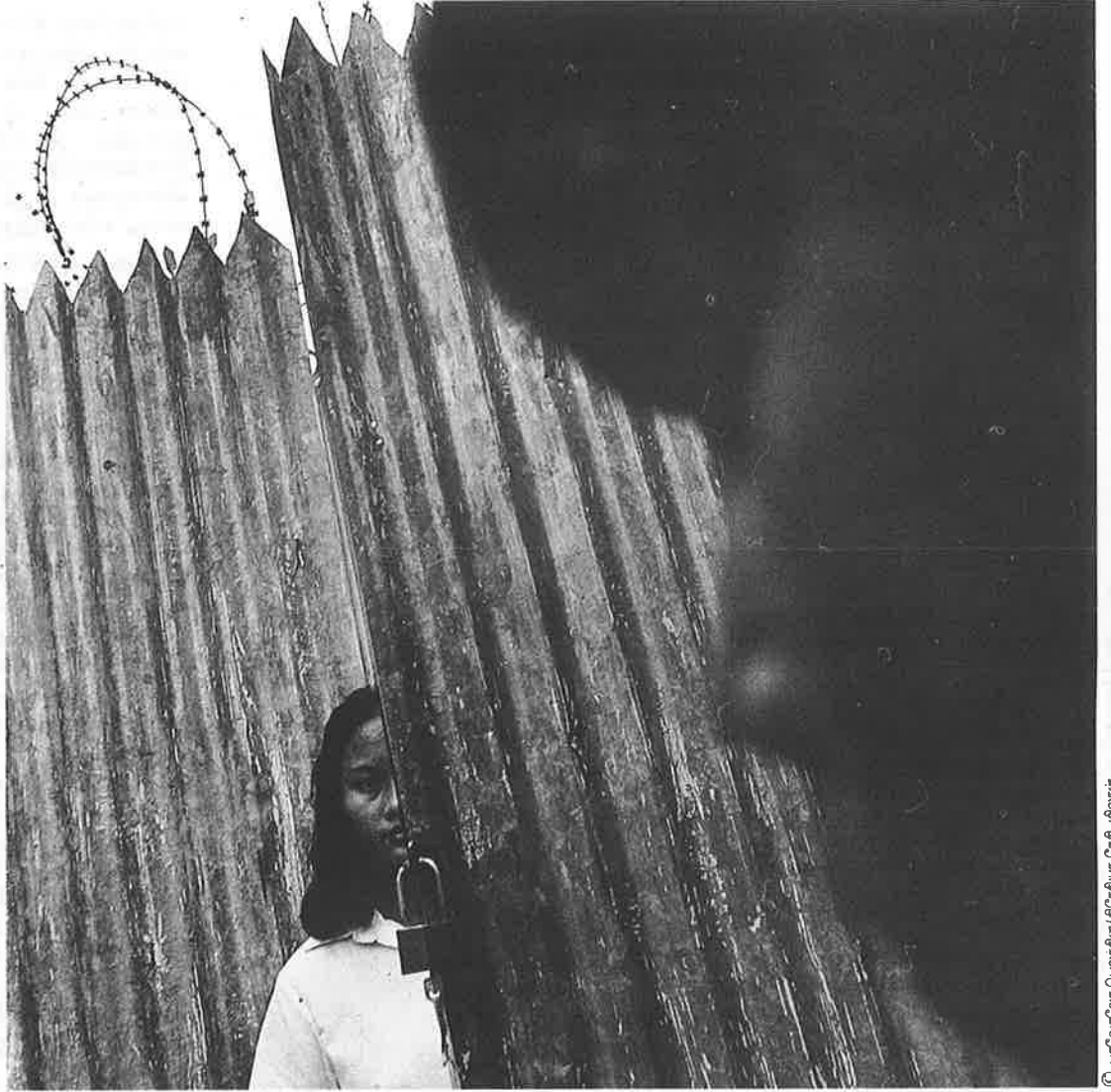
ரித்தி பான் இயக்கிய படங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை: “சைட்2” (1989); “கம்போடியா: போருக்கும் அமைதிக்குமிடையில்” (1991); “அரிசி மக்கள்” (1994); “போருக்குப்பின் ஒரு மாலை” (1997)

1. ஆசிரியர் இந்தச் சொல்லை விரிவான பொருளில் பயன்படுத்துகிறார்; ஐ.நா.வின் கண்டிப்பான பொருள்வரையுடன் இதனை ஒப்பிடுக, பார்க்க: பக்.20

2. கெமர் ரூஜ், கம்போடிய மக்களை கிராமப்புறங்களிலுள்ள “பழைய” மக்கள் என்றும், நகரங்களிலுள்ள “புதிய” மக்கள் என்றும் இருவகையாகப் பிரித்தது. “பழைய” மக்கள், பண்பாட்டினாலும், அறிவினாலும் “கறை” படிந்தவர்கள் என்பது அதன் கருத்து.

எதையும் மறக்காமல், ஆனால் காயங்களை மன்னிப்பதுதான் மிகச் சிறந்த நினைவுத்திறன். அன்பைப் பளிங்கில் பொறித்திடுங்கள்; காயங்களைத் தூசியில் எழுதிடுங்கள்.

பாரசீகப் பழமொழி

உயிர் பிழைத்தவர்கள் தங்கள் வரலாற்றை எதிர்நோக்கத் துணிவு பெற்றிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்கள் “இறந்தோர்க்குக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள்; குழந்தைகளுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்”.

ஒழித்தார்கள். மக்களைக் கூட்டம் கூட்டமாக கிராமப்புறங்களுக்குக் கொண்டு போனார்கள். பிட்சுக்கள் அணிந்திருக்கும் அங்கிகளை அகற்றினார்கள். பழைய வீடுகளில் கொள்ளை அடித்தார்கள். “எல்லாமே அங்காருக்கு (பொதுவுடைமைக் கட்சிக்கு) சொந்தம். கட்சி என்ன சொல்கிறதோ அதை நீங்கள் செய்ய வேண்டும். மறுப்பவர்கள் எதிரியாவார்கள். எதிர்ப்பவன் பிணம் ஆகவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். மக்கள் கறுப்பு உடை அணிய வேண்டும். சில குறிப்பிட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். சில குறிப்பிட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்தவே கூடாது. பாடக்கூடாது. நடனம் ஆடக்கூடாது. தெய்வ வழிபாடு கூடாது. மற்றவர்களோடு பேசவும் கூடாது. கம்போடியக் கல்வி முன்னேற்றத்துக்காக தன் வாழ்க்கை முழுவதையும் செலவழித்த என் தந்தை கல்வி கற்பிப்பதைத் தடை செய்ததைக் கண்டு அதிர்ந்து போனார். “மண்வெட்டிதான் உன் பேனா, நெல் தான் உன் காகிதம்” என்று அங்க்கார் சித்தாந்தம் பேசியது.

சமூகத்திலுள்ள எல்லா வகுப்பினர்களும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இடம் மாற்றல், கட்டாய உழைப்பு, பஞ்சம் போன்றவை மக்களை அலைக்கழித்தன. பழைய அங்க்கோர் ஆட்சிக் காலத்தை மீண்டும் நாட்டில் கொண்டுவதற்காக எல்லாம் செய்யப்படுவதாகச் சொன்னதுதான் வேடிக்கை. கம்போடியரை உலகுக்கு இனம் காட்டும் எல்லா அம்சங்களும் அழிக்கப்பட்டன.

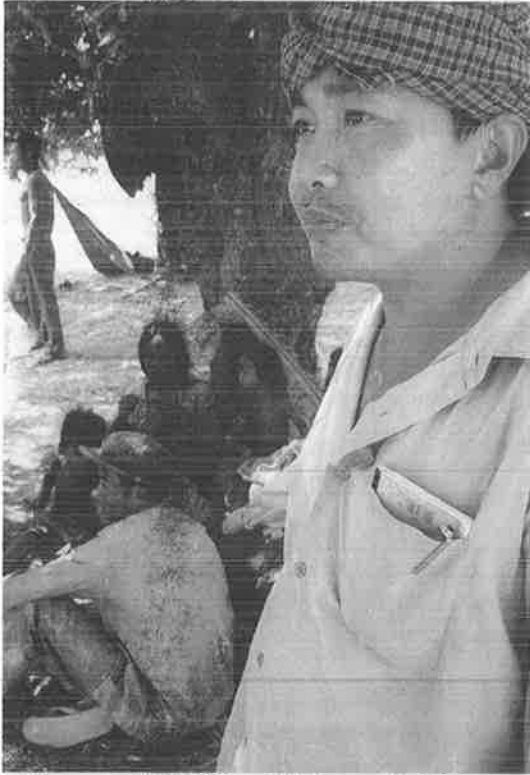
கோயில்கள், வழிபாட்டுத் தலங்கள், பள்ளிகள்

போன்றவற்றில் மக்களைத் தடுப்புக் காவலில் வைப்பது வழக்கமாகிவிட்டது. அங்கார் என்னும் இராட்சத எந்திரம் கம்போடிய மக்களின் தனித் தன்மையை அழிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. பெருமை வாய்ந்த பழங்கால நினைவுகளைக் கூட அழித்துவிடப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கட்சிக் கொள்கைக்கு ஒத்துவராதவர்களைக் கொல்லமுன் சித்திரவதை செய்வதுண்டு. கெமர் ரூஜ் அதிகாரிகள் சொல்லும் பொய்யான ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை அப்படியே எழுதிக் கையெழுத்துப் போடவேண்டும். ஒப்புதல் வாக்குமூலம் நூற்றுக் கணக்கான பக்கங்கள் போகும். குடும்பம், உற்றார் உறவினரைத் துறந்து வரும்படி கட்டாயப் படுத்தப்படுவார்கள். அதன்பின் கொன்று விடுவார்கள். “உன்னைத் தொலைத்துத் தலை முழுகுவதால் ஒன்றும் இழப்பில்லை. யாரையும் தவறாகக் கைது செய்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் தவறாக யாரையும் தப்பவிடுதல் கூடாது” என்று அங்கார் கட்சி ஆட்கள் சொல்வார்கள்.

மனிதத் தன்மையே இல்லாமல் கெமர் ரூஜ் ஆட்கள் நடந்து கொண்டார்கள். இனக் கொலைகள் சத்தமில்லாமல் நடைபெறும். பயங்கரமான குழுவை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். ஆளைக் கொல்லும்போது சாட்சி இராது; சத்தம் இராது. கம்போடியர்கள் கொல்லப்படுவதைப் பற்றி உலகம் கவலைப்படவில்லை. உலகில் யாரும் அந்தக் கொலைகளைக் கண்டனம் கூடச் செய்யவில்லை.

நான் ஃபிரான்சுக்கு 1979இல் வந்தபோது, ▶

© ஐ.நா.வின் டாக்டர் காமஸ் லாரிங்

கம்போடியாவில் 1999 மார்ச்சில் ஒரு செய்தி விளக்கப் படத்தின் படப்பிடிப்பின்போது திரைப்பட இயக்குநர் ரித்தி பான். கம்பி வடங்கள் பதிக்கக் குழிகள் தோண்டியபோது மனித எலும்புகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

▶ ஐ.நா.சபையில் கெமர் ரூஜ் ஆட்கள் கம்போடியாவுக்கான இருக்கைகளில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டு வியப்புற்றேன். பின்னர் பாரிசில் ஏற்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையில் இனக்கொலை என்னும் சொல்லே இடம் பெறாததைக் கண்டு அதிர்ச்சியுற்றேன். கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் ஞாபகம் தப்பி வாழ்வோருக்கு அற்றுப் போகும்படி செய்வது பனியானவர்களின் கௌரவத்திற்கு இழுக்கு ஆகும்ல்லவா?

11 ஆண்டுகள் கழித்து 1990இல் நான் கம்போடியா திரும்பினேன். என் குடும்பத்தினரில் யார் தப்பி உயிரோடு இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க விரும்பினேன். இறந்துபோனவரின் எச்சங்களை எடுத்து உரிய சடங்குகள் செய்து புதைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன். அப்போதுதான் அவர்களுடைய ஆன்மா இந்த உலகத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு இராமல், மறுபிறப்பு பெறும். நெருங்கியவர்கள் இறந்ததை முதலில் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். உறுதியாகத் தெரிந்தால் நான் முறையாகத் துயரம் காக்க முடியும்.

டுவோல் ஸ்லெங் முகாம் போனேன். அங்கு முன்பு இனக் கொலை நடப்பது வழக்கம். இப்போது அது இனக்கொலை அருங்காட்சியகமாக இருந்தது. இறந்துபோனவர்களின் ஒளிப்படங்கள் அங்கே நூற்றுக்கணக்கில் சுவர்களில் ஒட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் என் மாமா படம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கப் போனேன். ஆனால் உள்ளே போக மனமில்லாமல் திரும்பிவிட்டேன். 1991இல் அந்த முகாமில் அடைக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யாமல் விடப்பட்டவர்களை திரைப்படம் பிடிக்கச் சென்றேன். 15,000 பேர் முகாமில் வைக்கப்பட்டவர்களில் ஏழுபேர்களின் தலை தப்பியிருந்தது.

கெமர் ரூஜ் காலத்து நிகழ்ச்சிகள் பற்றிப் பேசவே பலர் பயந்தார்கள். பழையதை மறந்து விட்டு வருங்காலம் பற்றி எண்ண வேண்டும்

என்றார்கள் சிலர். பழைய புண்ணைக் கிளறுவதால் என்ன பயன் என்றார்கள். பழையனவற்றை இப்போது விசாரணை செய்தால் அரசியல் சண்டைகள் எழும். அதன் விளைவாக உள் நாட்டுப் போரே வந்துவிடக்கூடும் என்று சொன்னார்கள். எல்லாம் விதிப்படி நடந்தது. கர்ம வினையை அனுபவித்துத்தானே ஆகவேண்டும் என்று பலர் தத்துவம் பேசினார்கள்.

இந்த மாதிரிப் பேசுவதை டார்ங் என்ற 30 வயது உழவர் குறைகூறினார். நான் திரைப்படம் எடுக்கும்போது அவரைச் சந்தித்தேன். “கெமர் ரூஜ் ஆட்கள் மக்களைக் கொல்வது மட்டும் செய்யவில்லை. மக்களை மூடர்களாக, மடையர்களாக, மிருகங்களாக ஆக்கினார்கள். மக்கள் எதையும் ஆராயவில்லை. உடம்பை வருத்தி உழைக்கத்தான் மக்களுக்குத் தெரியும். உழவர்களாக, தொழிலாளிகளாக வேலை செய்து வயிற்றைக் கழுவினால் போதும் என்று மக்கள் எண்ணிவிட்டார்கள். கெமர் ரூஜ் ஆட்களை வழக்குப் போட்டு விசாரிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் என்னைப் போன்றவர்கள் பழிக்குப் பழி வாங்கும் செயலில் இறங்கி விடுவார்கள்” என்று சொன்னார்.

நானும் அவரைப் போலவும் மற்றவர்களைப் போலவும் இறந்தபோன உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் மரியாதை செய்ய வேண்டுமானால் விசாரணை நடத்தப் பெற வேண்டும் எனக் கருதுகிறேன். இனக்கொலைக்கு தார்மிகப் பொறுப்பும் அரசியல் பொறுப்பும் தொலை செய்தோர் ஏற்க வேண்டும். கம்போடிய மக்கள் முன்னிலையில் கெமர் ரூஜ் ஆட்கள் விசாரிக்கப்பட வேண்டும். அது அவசியம். சட்டத்திற்கும் நீதிக்கும் பொருள் வேண்டும். மக்கள் நாயக சமுதாயத்தில் குற்றம் புரிந்தோர் தண்டிக்கப் படுதல் வேண்டும்.

(தொடர்ச்சி ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கம்)

காலக்கோடு

1953: 1863 முதல் ஃபிரெஞ்சுக் காப்பாட்சியில் இருந்துவந்த கம்போடியா, சுதந்திரமடைந்து, நோரோடோம் சிகாநவுக் அரசரின் தலைமையில் ஓர் அரசமைப்பு முடியாட்சியாகியது.

1960: போல் பாட் தலைமையில் கெமர் ரூஜ் அமைப்பு தோற்றம்.

1970: தலைமை அமைச்சர் லோன் நோல் தலைமையில் இராணுவப் புரட்சி; ஒரு குடியரசாகப் அறிவிக்கை. கெமர் ரூஜ் அமைப்பின் ஒரு பிரிவினரூடன் சிகாநவுக் அணிசேர்கிறார். தொடர்ந்து ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப்போரில், சீனாவும் வட வியட்னாமும் அவரை ஆதரித்தன. அமெரிக்காவும், தெற்கு வியட்னாமும் அமெரிக்காவை ஆதரித்தன.

1975: கெமர் ரூஜ் ஏப்ரலில் தலைநகர் நாம்பென்னைக் கைப்பற்றி, முழு ஏதேச்சாதிகார ஆட்சியை ஏற்படுத்தியது. 17 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள், அதாவது, நாட்டு மக்கள் தொகையில் கால் பகுதியினர் கொல்லப்படுகிறார்கள்.

1978: டிசம்பரில் கம்போடியா மீது வியட்னாம் படையெடுக்கிறது; புதிய உள்நாட்டுப் போர் மூள்கிறது.

1982: கெமர்ரூஜின் ஒரு பிரிவு உட்பட இருவேறு பிரிவுகளுடன் இணைந்து, படையெடுப்பை எதிர்க்க சிகாநவுக் ஓர் அரசை அமைக்கிறார். பிறகு, வியட்னாம் அதரவுத் தலைமையமைச்சர் ஹூ - சென்னூடன் நெருக்கமாகிறார்.

1989: வியட்னாமியப் படையினர் வெளியேறுகின்றன.

1991: ஜூலையில் போர் நிறுத்தம் ஏற்படுகிறது. அக்டோபர் 23 அன்று பாரிசில் கையெழுத்தான உடன்படிக்கை, சிகாநவுத் தலைமையிலான உச்ச தேசிய மன்றத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறது. கம்போடியாவை ஐ.நா. வின் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கிறது.

1993: சிகாநவுத் தலைமையில் மீண்டும் முடியாட்சி ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

1997: கெமர்ரூஜ் உடைகிறது. 1998 இல் போல்பாட் இறக்கிறார். முன்னாள் கெமர் ரூஜ் தலைவர்கள் பலர் இராணுவத்தில் சேர்கிறார்கள்.

1999: கெமர்ரூஜின் முக்கியத் தலைவர்களை விசாரணைக் கூண்டில் நிறுத்த ஒப்புக் கொண்ட தலைமையமைச்சர் ஹூசென், ஐ.நா.வின் சார்பில் வெளிநாட்டு நீதிபதிகளை மட்டுமே கொண்ட எதிர்கால நீதிமன்றத்தை எதிர்க்கிறார். உண்மை ஆணையம் ஒன்றை அமைப்பதையும் அவர் எதிர்க்கிறார். குறைந்தது மூன்று முக்கிய கெமர் ரூஜ் தலைவர்கள் விட்டுவிடப்பட்டார்கள். ■

ருவாண்டாவின் கூட்டு மறதி

பெஞ்சமின் சீகேன்

ருவாண்டா மக்களின் கூட்டுநினைவு, அழித்துவிட கிறித்துவம் முயன்றது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, தற்பண்புக்கு இனத்துவமே அளவுகோலாக அமைந்தது. துட்சிகள் பேயுருவாக்கப்பட்டனர். தொடர்ந்து இனப்படுகொலைப் பயங்கரங்கள் நடந்தன.

“உயிர்வாழ்ந்தும் இறந்தவர்கள்”. இப்படித் தான் அவர்களைக் கிகாலியில் அழைக்கிறார்கள். இவர்கள் பல்லாயிரம் உள்ளனர்; இவர்கள் இனப்படுகொலையில் உயிர்பிழைத்தவர்கள்; கடுமை யான உளவியல் கோளாறுகளுக்கு உள்ளானவர்கள். இவர்களில், எலிசே என்ற சிறுமியை 1994 செப்டெம்பரில் சந்தித்தேன். இவள் குடும்பத்தில் உயிர் பிழைத்தவள் இவள் ஒருத்திதான். ருவாண்டாவில் 1990 முதல் 1994 வரை உள்ளாட்டுப் போர் 5 ஆண்டுகள் நீடித்தது. இவளுக்கு 5 வயதுதான்.

எலிசேக்கு நினைவு மறதிக்கோளாறு ஏற்பட்டது. இவளால் எதையும் நினைவு கூர முடியவில்லை. என் பெயரைக்கூட இவளுக்கு நினைவில் வைத்துக் கொள்ள இயலவில்லை. இருபது நிமிடத்துக்கு முன்பு நடந்ததுகூட இவளுக்கு நினைவில் நிற்கவில்லை. இவள் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயல்வதுபோல் எப்போதும் நடந்து கொள்கிறாள். ஒருநாள் மாலை என் பெயரை அவள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள ஒரு வழி கண்டுபிடித்தேன். தன் அளவுக்குப் பெரிதான பைஜாமா அணிந்திருந்தாள். “என்னைப் பார்க்கும்போது இந்த பைஜாமாவை நினைத்துக்கொள். பைஜாமா-பெஞ்சமின்” என்று சொல்லிக் கொடுத்தேன். அதன்பின் அவள் என்னைப் பார்க்கும்போது, மகிழ்ச்சியுடன், “ஏ! நிஸ்! பைஜாமா-பெஞ்சமின்!” என்று அழைப்பாள்.

ஓர் உருக்காட்சியைப் பற்றிக் கொண்ட அந்தச் சிறுமியைப் போல், குவாண்டா மக்கள் ஒரு பொதுவான சின்னத்தைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். இது, அவர்கள் இழந்து விட்ட நினைவாற்றலைச் சற்றி அவர்களை ஒருங்கிணைக்கும்.

பன்னூறாண்டுகளாக, ருவாண்டா நாகரிகம், புராணங்களில் வேரூன்றியிருந்த பிரமிடு வடிவ அதிகாரக் கட்டமைப்பில் நிலைபெற்றிருந்தது. அது பொருளாதாரத்தை உருவாக்கியது; சமூக உறவுகளை வரையறுத்தது. படிநிலை முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு கொடுங்கோலாட்சியை அது உருவாக்கியது; இன்றும் உருவாக்குகிறது. இந்தப் படிநிலை முறை ஓரளவு கட்டுக்கடங்கியதாக இருந்தது. தன் தணிக்கை முறையும், மொளையும் நிலவிய ஒரு சூழலில், எதுவும் சொல்லாமலே விடப்பட்டன. பெற்றோருக்கும் குழந்தைகளுக்கும்மிடையிலும், கணவன் மனைவியருக்குமிடையிலும், எசமானார் வேலையாட்களிடையிலும், தங்களை உயர்ந்தவர்கள் என எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் துட்சிகளுக்கும், தங்களைத் தாழ்ந்தவர்கள் எனக் கருதிக் கொண்டிருக்கும் ஹூட்டுகளுக்கும்மிடையிலும் மொளையே நிலவியது.

கடந்தகாலத் தொடர்பு துண்டிப்பு

1900இல் இங்கு கிறித்துவ சமயப் பிரச்சாரகர்கள் வரத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் இங்கு கிறித்துவத்தைப் பரப்பினார்கள். கிறித்துவசமயம், ருவாண்டாவின் கூட்டு நினைவாற்றலை அடியோடு அழித்துவிட்டது. 1931இல் துட்சிகளின் கடைசித் தெய்விக உரிமை அரசன் முசிங்கா, கிறித்துவத்துக்கு மாற மறுத்ததால், அவனைப் பதவியிலிருந்து இறக்கினார். அவன் கிறித்துவனாக மாறியிருந்தால், அவனது ஆட்சியுரிமை பறிபோயிருக்கும்; குவாண்டாச் சமுதாயத்தின் தூணாக விளங்கிய மந்திர தந்திர சமயச் சடங்குகளின் பொருளையும்

அது அழித்திருக்கும். நாட்டின் சமூக - ஆன்மிகக் கட்டமைப்பாக அமைந்திருந்த மரபுகள் அனைத்தும் புறச்சமயச் சடங்குகள் எனக் கூறித் தடை செய்யப்பட்டன. ஆனால், இந்தச் சடங்குகள்தான், ஹூட்டு, துட்சி, துவாஸ் என்ற மூன்று இனக் குழுமங்களிடையேயும் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்திச் சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்த்தன.

அரசனுக்கு ஆலோசனைகூற “ஆபிரஸ்” என்ற மூதறிஞர் குழு ஒன்று இருந்து வந்தது. இது

இந்த நாடு 35 ஆண்டுகள் பெருகிவந்த மறதிநிலையில் வாழ்ந்து வந்தது; அப்போது மொளையே ஆதிக்கம் செலுத்தியது; எவரும் பேச மறுத்தனர்; நினைவுகள் கூட்டாக ஒடுக்கப்பட்டன.

சமுதாயத்தின் கூட்டு நினைவாற்றலின் அதிகாரபூர்வமான பாதுகாவலனாக விளங்கியது. இந்தக் குழுவும், அதைச் சார்ந்த விசித்திரமான சடங்குகளும் ஒழிக்கப்பட்டன. இத்துடன், ஓர் எதிரிடை அமைப்பாகச் செயற்பட்டுவந்த ஒரே உயர் நிலை அமைப்பும் முடிவுக்கு வந்தது. இந்த அமைப்பில், ஹூட்டுக்கள் பெருமையாக இருந்ததே இது ஒழிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம்.

1962இல் சுதந்திரமடைந்ததும், புதிய ருவாண்டாகக் குடியரசு, மரபு முறையான பிரமிடு வடிவ அதிகாரக் கட்டமைப்பைத் தலைகீழாக அமைக்க முயன்றது; இதன் மூலம், மரபுத் தற்பண்பையும், நாட்டின் கூட்டு நினைவாற்றலை அழித்தது. பழைய அமைப்பு முறை, துட்சி அரசர்களின் பன்னூறு ஆண்டுகால ஆதிக்கத்தில் உருவாக்கப்பட்டது என்று கூறி, பழைய முறையை ஒழித்ததன் மூலம், புதிய தற்பண்பைப் புதிய குடியரசு வரையறுத்தது. பெரும்பான்மையான ஹூட்டு இனக் குழுமத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் தற்பண்பின் சட்டமுறையை அமைத்தது.

துட்சி தொடர்புடைய அனைத்தும் தடை செய்யப்பட்டன. ருவாண்டாவின் வரலாற்றிலும், சமூக அமைப்பிலும், வேரூன்றியிருந்த பல்லாயிரம் சொற்கள் மொழியிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. “சமூகச் சமநிலை” யை உருவாக்குதல் என்ற பெயரால் அரசை இனமயமாக்கிதன் விளைவாக, இட ஒதுக்கீடு முறை பகுத்தப்பட்டது. இதனால், உயர் கல்வியிலும், அரசுப் பணிகளிலும் துட்சிகளுக்கான இடம் 9% ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. இந்த ஒதுக்கீடு, எண்ணிக்கை அடிப்படையில் மட்டுமே செய்யப்பட்டது. பன்னூறு ஆண்டுப் பிரபுத்துவ ஆதிக்கத்துக்குப் பிறகு, சமூகச் சமநிலையை ஏற்படுத்தத் தாங்கள் முயல்வதாகப் புதிய ஆட்சியாளர்கள் கூறினார்கள்.

மரபுக்கூட்டு நினைவாற்றல் வீழ்ச்சியடைந்ததும் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தில், இனப்பிரிவு மட்டுமே புகுந்து கொண்டது. சமுதாயத்திலிருந்து துட்சிகளை ஒதுக்கி வைப்பதை நியாயப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் பூதாகாரமாகச் சித்தரிக்கப்படலாயினர். துட்சிகள் மனிதத் தன்மையற்றவர்கள் என்று வருணிக்கப்பட்டனர். ஜெர்மன் யூதர்களை நாஜிகளை “கரப்பான்கள்” என்று கூறினார். அவர்கள்

உண்மைகளை வெளிக் கொணரும் முயற்சி ஏற்கெனவே தொடங்கி விட்டது. இது நீதிக்குக் கிடைத்த வெற்றி; பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இது ஒரு மன ஆற்றல்.

ராபர்ட் பாடிண்டர், ஃபிரெஞ்சு வழக்கறிஞர் - அரசியல்வாதி (1928-)

ருவாண்டா எழுத்தாளர்: “வே யியேத் எந்நிக்” என்ற நூலின் (1999) ஆசிரியர்

▶ தேவையற்ற ஒட்டுண்ணிகள் என்று குறிப்பதற்காகப் பல இழிசொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஓர் ஆளைக் கொல்வதைவிட ஒரு கர்ப்பான் பூச்சியைக் காலால் மிதித்துக் கொல்வது எளிது.

புதிய ருவாண்டாக் குடியரசுக்கு வழிவகுத்த “சமூகப் புரட்சி” 1959இல் தொடங்கியது. அப்போது ஹூட்டு இனத்தவர் ஓர் இரத்தக் கிளர்ச்சியில் இறங்கினர். அதில் 20,000 துட்சிகள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்; மேலும், பல்லாயிரம் பேர் புருண்டிக்கும், உகாண்டாவுக்கும் தப்பியோடினர். இந்தக் கொடுஞ்செயல்தான், மறதி தோன்றுவதற்கு முதற்படியாக அமைந்தது. ஆனால், மறக்கப்பட்ட ஒரு கடந்தகாலம் மீண்டும் திரும்பிவரும்; ஏனென்றால், மறப்பதில், தீச்செயல்களை ஒப்புக் கொள்ள மறுப்பதும் அடங்கியிருக்கிறது. ருவாண்டாவில், மறதியானது, துட்சிகளுக்கெதிரான அடுத்தடுத்த படுகொலைகள் 1960களில் தொடங்கி, ஒட்டு மொத்த இனப்படுகொலைகளில் முடிந்தது. நாடு 35 ஆண்டுகள், பெருகிவந்த மறதி நிலையில் வாழ்ந்தது; மௌனச் சட்டமே ஆதிக்கம் செலுத்தியது; பேச்சு வழக்கொழிந்தது; நினைவாற்றல்கள் கூட்டாக ஒடுக்கப்பட்டன. தண்டனையிலிருந்து விலக்களிப்பது, இந்த மறதியை ஏற்புடையதாக்கியது.

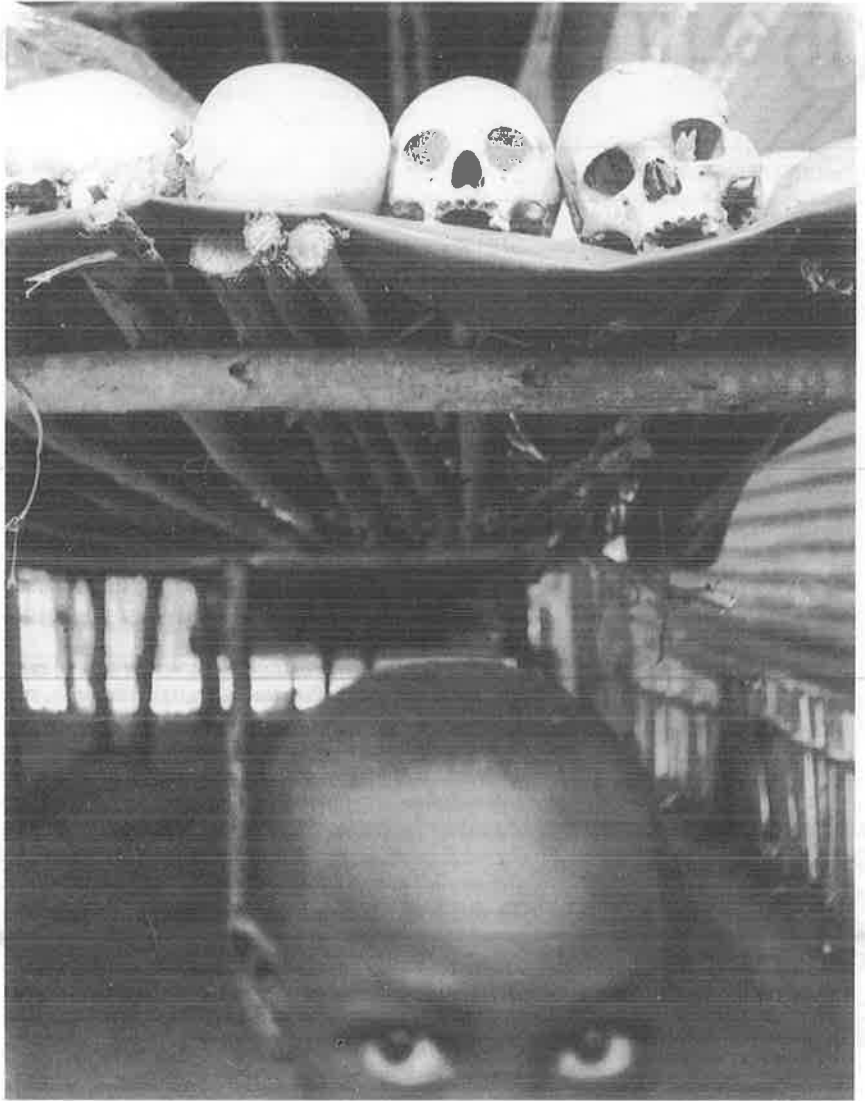
1994இல் உயிர்பிழைத்த துட்சிகளைப் பேட்டி காண்பது எனக்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது. ஏனென்றால், இனப்படுகொலையினால், நாடு ஹூட்டு, துட்சி என இரு முகாம்களாகப் பிளவுபட்டுக் கிடந்தது. இனப்படுகொலைகளுக்கு ஆளானவர்கள் துட்சிகள். இன்று ருவாண்டாவில், நீங்கள் ஏதாவதொரு தர்ப்பை ஆதரிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரு நடுநிலைக்கு அங்கு இட மில்லை. இனப்படுகொலைக்குப் பிறகு, திரும்பி வந்த துட்சிகள், தப்பிப் பிழைத்த துட்சிகளை ஐயப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள எதிரிகளுக்கு உடந்தையாக இருந்திருக்கலாம் என்று கருதுகிறார்கள்.

நீங்கள் ஒரு ஹூட்டு என்றால், நீங்கள் உடனே இனப்படுகொலைக் குற்றத்தை இழைத்தவர் ஆகிவிடுகிறீர்கள். அதே போன்று, 1959 முதல் 1994 வரையில், துட்சிகள், அவர்கள் துட்சிகள் என்பதனாலேயே குற்றவாளிகளாக்க கருதப்பட்டார்கள். அண்டை வீட்டாரிடையே நடைபெற்றதுதான் இந்த இனப்படுகொலை. கொலையாளிகளும், கொடுமைகளிலிருந்து உயிர்பிழைத்தவர்களும் இன்று அருகருகே வாழ்கிறார்கள். வெட்டுக்கத்தி, தடிகள், குண்டாந்தடிகள், கோடரிகள், மண் வெட்டிகள் போன்ற கொடூர ஆயுதங்களால் நூறு நாட்களில் பல இலட்சம் பேர் கொல்லப்பட்டார்கள்; பொது மக்களின் பெருமளவு பங்கேற்பின்றி இதைச் செய்திருக்க முடியாது. மொத்த ஹூட்டுகளில் மூன்றில் ஒருவர் ஏதேனுமொரு வகையில் இந்த இனப்படுகொலையில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பழிவாங்கும் அச்சம்

இனப்படுகொலையில் பங்கு கொண்டவர்கள் என ஐயுறுப்படும் சுமார் 1,35,000 பேர் நெரிசல் மிகுந்த சிறைச்சாலைகளில் வாடுகிறார்கள். மாகாணங்களில் அழிக்கப்பட்டுவிட்ட சட்டமுறை, விசாரணைகளை நடத்துவதற்கு மிகவும் சிரமப்படுகிறது. ருவாண்டாவுக்கான பன்னாட்டுக் குற்றவியல் தீர்ப்பாயத்திற்கு (ஆருஷா தீர்ப்பாயம்), ஆதார வசதிகள் இல்லை. இதனால், அவை அதிக முன்னேற்றம் காணவில்லை. இவையெல்லாம், கடந்தகாலத்தை ருவாண்டன்கள் நினைத்துப் பார்க்கவிடாமல் தடுக்கின்றன. முக்கியமாக, அரசு ஆதரிக்கும் இனமனப்பான்மைகள், தங்கள் சொந்த இனக் குழுவும் உயிர்பிழைத்தவர்களாகவே தாங்கள் தங்களின் அண்டை இனத்தவரைக் கொன்று குவித்ததாக ஹூட்டு கொலையாளிகள் நம்பும்படி செய்கின்றன. இன்று குற்றவாளிகள், இனப்படுகொலை எதுவும் நடக்கவில்லை என்று திட்டவாட்டமாக மறுக்கிறார்கள்.

(தொடர்ச்சி ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கம்)

ஒரு கத்தோலிக்க தேவாலயத்தில் ஒரு ருவாண்டாச் சிறுவன். இந்தத் தேவாலயம் இப்போது இனப்படுகொலை நினைவாலயமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள திடலில் 1994இல் பல்லாயிரம் துட்சிகள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

காலக்கோடு

1959: ஹூட்டு இனத்தவர் ஒரு சமூகப் புரட்சி நடத்துகின்றனர்; இதில் துட்சி சிறுபான்மையினரைக் கொன்று குவிக்கின்றனர். பல துட்சிகள் நாட்டைவிட்டு ஓடுகின்றனர். முன்னாள் ஜெர்மன் குடியேற்றங்களான ருவாண்டாவும், புருண்டியும் 1924 முதல் பெல்ஜியம் நிருவாகத்தில் இருந்து வந்தது.

1962: ருவாண்டா சுதந்திரமடைகிறது. துட்சிகள் படுகொலை அதிகரிக்கிறது. ஹூட்டு இனத்தவர் ஆட்சி சிகாலியில் படிப்படியாக ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

1990: துட்சி ஆதிக்கம் பெற்ற ருவாண்டா தேசபக்த முன்னணி (ஆர்பிஎஃப்) தளபதி ஜுவனால ஹாபியாரிமானாவின் ஆட்சிக்கு எதிராகத் தாக்குதல் தொடுக்கிறது. அக்டோபரில் ஐஜர், பெல்ஜியம், ஃபிரான்ஸ் நாடுகள் தலையிடுகின்றன.

1993: ஆகஸ்டில் ஆருஷாவில் (தான்சானியா) கையெழுத்தான ஓர் உடன்படிக்கை. ஆர்பிஎஃப்-உடன் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள வகை செய்கிறது. இதனை ஹாபியாரிமானாவும், அவரது அரசியல் கூட்டாளிகளும் தடுத்துவிடுகின்றனர். ஐ.நா. ஒரு பன்னாட்டு அமைதி காப்புப்படையை அனுப்புகிறது.

1994: குடியரசுத் தலைவர் ஹாபியாரிமானா கொலை செய்யப்படுகிறார். துட்சிகள் மீதும், மிதவாத ஹூட்டுகள் மீதும் படுகொலைகள் கட்டவிழ்த்துவிடப்படுகின்றன. ஐ.நா. அமைதிப்படை வெளியேறுகிறது. மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, தென்மேற்குப் பகுதியில் “பாதுகாப்பு மண்டலம்” ஒன்றை ஃபிரான்ஸ் நிறுவுகிறது. நவம்பரில் ஆர்பிஎஃப் தேசிய ஐக்கிய அரசை நிறுவுகிறது. ருவாண்டாவுக்கான பன்னாட்டுக் குற்றவியல் தீர்ப்பாயம் ஒன்றை ஆருஷாவில் ஐ.நா. நிறுவுகிறது.

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் கணக்கின்படி, 10 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டனர்; இவர்களில் பெரும்பாலோர் துட்சிகள். 20 இலட்சம் பேர் அகதிகளாயினர்.

1999: ஆர்பிஎஃப் அரசு, தேர்தல் நடத்துவதாகவும் புதிய அரசமைப்பைத் தருவதாகவும் வாக்குறுதியளித்துத் தன்பதவிக்காலத்தை 4 ஆண்டுகள் நீட்டித்துக் கொள்கிறது. ■

பாஸ்னியா - ஹெர்சிகோவினா : இயலாத சமரசம்

ஜேம்ஸ் லியோன்

ஒரு காலத்தில் பல்வேறு இனங்களைக் கொண்ட மக்கள், தேசியவாதிகள் தூண்டிவிடும் அச்சத்திலும், அவநம்பிக்கையிலும் வாழ்கிறார்கள்.

போஸ்னியா - ஹெர்சிகோவினா, 1995
நவம்பரில் டேய்ட்டன் அமைதி உடன்படிக்கைகளில் கையொப்ப மிட்டது. இரு இனக்குழுமங்களைக் கொண்ட ஒரு புதிய ஒருங்கிணைந்த நாட்டை உருவாக்குவதற்காக இந்த ஆவணம் உருவாக்கப் பட்டது. இதன்படி, இந்த நாடு, ஒரு மத்திய அரசைக் கொண்டிருக்கும்; இது மக்களாட்சி முறைப்படித் தேர்தல்கள் நடத்தும்; பன்னாட்டு மனித உரிமைகளை தராதரங்களை அனுசரிக்கும். அகதிகள் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்ப அனுமதிக்கப் படுவார்கள். கடிந்துரைக்கப் பட்ட போர்க் குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டு, திஹைக் நகரிலுள்ள பன்னாட்டுத் தீர்ப்பாயத்திடம் ஒப்படைக்கப்படுவார்கள்.

இன்று உண்மைநிலை முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்கிறது. இந்நாடு, நடப்புநிலையில், மூன்று தனி இனக் குழுமங்களையும் மூன்று தனித்தனிப் படைகளையும், மூன்று தனித்தனி காவல்படைகளையும், ஏட்டளவிலேயே இருந்துவரும் ஒரு தேசிய அரசையும் கொண்டிருக்கிறது. கண்டனத்திற்குள்ளான போர்க்குற்றவாளிகளில் பெரும்பாலோர் சுதந்திரமாகத் திரிகிறார்கள். போருக்கு முதலில் பொறுப்பாளிகளாகவுள்ள இனத்தாய்மை ஆதரவுத் தேசிய அரசியல் கட்சிகள், ஆட்சியில் பாதுகாப்பாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆளும் அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ள தேசியத் தீவிரவாதிகள், சில பகுதிகளில் வீடுதிரும்பும் அகதிகள் மீது குண்டு மாரிப் பொழிகிறார்கள்; அவர்களின் வீடுகளைத் தீக்கிரையாக்குகிறார்கள்.

பொறுப்பேற்பதைத் தவிர்க்கும் உள்ளூர்த் தேசிய அரசியல்வாதிகளும், பன்னாட்டு அதிகாரிகளும் செய்யும் அறிவிப்புகளுக்கு மாறாக, செர்பியர்களும், குரோஷியர்களும், முஸ்லிம்களும் போஸ்னியா - ஹெர்சிகோவினாவில் பன்னூறாண்டுகளாக நல்லி

ணக்கத்துடன் அமைதியாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். மூன்று இனத்தவரும் ஒருவர் மற்றொருவர் சமய மரபுகளையும், விடுமுறைகளையும் மதித்து நடந்து வந்தார்கள். மூன்று இனங்களுக்குள்ளும் கலப்புத் திருமணங்கள் பெருமளவில் நடந்து வந்தன. ஆனால், போரின்போது, இந்த மூன்று இனத்தவரும் கொடுநர அட்டூழியங்களில் ஈடுபட்டார்கள். இதன்பின் நிலைமை அடியோடு மாறியது. இந்தக் குற்றங்கள், போரின் விளைவாகத் தற்செயலாக இழைக்கப்பட்ட குற்றங்கள் அல்ல. மாறாக, இனப்பிரிவினையை ஏற்படுத்துவதற்கு அல்லது ஒர் இனத்தின்மீது இன்னொர் இனத்தின் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இவை ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. 1996இல் போர் முடிவுற்ற போது, மூன்று தரப்பினரும், தங்கள் இராணுவங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளிருந்த இனத் தாய்மைப் பகுதிகளுக்குள் அடைக்கலம் தேடிக்கொண்டனர்.

இன்று, குரோஷிய, செர்பிய அரசியல்வாதிகள் தனித்திருக்கவே விரும்புகின்றனர். உண்மையில், மிகக் கொடிய குற்றங்களைச் செய்த அதே குழுமங்கள்தாம் இன்று இனப்பிரிவினையை வலியுறுத்துகின்றன. பல இனச் சமுதாயம் பற்றி ஒருமித்த கருத்து இன்மையினால், அவை முஸ்லிம் தீவிரவாதிகளின் கைப்பாவைகளாகி விடுகின்றன. இத்தீவிரவாதிகளும், மறைமுகமாக இனப்பிரிவினைக் கொள்கையைத்தான் பின்பற்றுகின்றனர். மூன்று இனங்களும் தனித்தனியே சொந்தமாகப் பள்ளிப் பாடத்திட்டங்களை வகுத்துள்ளன; இப்பாடத் திட்டங்கள் மற்ற இனங்கள் மீது பகையுணர்வை வளர்க்கின்றன; தங்கள் சொந்தப் புராணங்களைப் போற்றுகின்றன. ஒவ்வொரு இனமும் தங்கள் பள்ளிகளில் சமய போதனையைத் தொடங்கியுள்ளன. இது ஆதிகாலத்துக் கோட்பாட்டுத் திணிப்பாக அமைந்துள்ளது. இவையெல்லாம், போர்க்கால இனத் துப்புரவு முயற்சிகளை வலுப்படுத்தவே வழி செய்கின்றன.

டேய்ட்டன் உடன்படிக்கை (பார்க்க : பெட்டிச் செய்தி) ஏற்பட்டு 4 ஆண்டுகள் கடந்த பிறகும் எந்தத் தரப்பினரும் 1995 நிலையிலிருந்து அதிகச் சமரசத்திற்கு முன்வரவில்லை. எல்லா நாட்டினங்களையும் சேர்ந்த பல போஸ்னியர்கள், பகைமையை நிறுத்தத் தங்களால் முடியும் என்று பகிரங்கமாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால், போரின் போது நடந்தவற்றை மன்னிக்கவோ மறக்கவோ அவர்கள் தயாராக இல்லை. தங்கள் சொந்த இனத்துடன் தனித்து வாழத் தங்களை விட்டுவிட வேண்டும் என்று அவர்களில் பலர் விரும்புகிறார்கள். மற்ற இனங்கள் தங்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகளை எண்ணி, அவர்களுடன் இணைந்து வாழ அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஒரு நாட்கமான இனநோக்கமற்ற தேசியக் குறிக்கோள் உருவாவதற்கு எதிராக அரசியல்சூழல் செயற்படுவதால், எல்லாச் சமுதாயங்களையும் சேர்ந்தவர்களும், தங்கள் இனத்தின் தற்பண்பின் உயிர்வாழ்வு குறித்து இன்னும் அச்சங்கொள்கிறார்கள். அனைத்துக்கும் மேலாக, தங்கள் குழுமத்தின் நலன்களிலேயே அக்கறை காட்டுகிறார்கள்.

(தொடர்ச்சி ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கம்)

போஸ்னியா - ஹெர்சிகோவினா விஜயன் பன்னாட்டு நெருக்கடிக்குழுமத்தின் இயக்குநர். பலநாடுகளைக் கொண்ட இந்தத் தனியார் அமைவணம், நெருக்கடிகளைப் புரிந்துகொண்டு சமாளிப்பதற்கான பன்னாட்டுச் சமுதாயத்தின் திறம்பாட்டினை அதிகரிப்பதற்கு முயல்கிறது. முக்கியமான முடிவெடுப்போருக்காகப் பகுப்பாய்வு அறிக்கைகளை வெளியிடுகிறது.

காலக்கோடு

1991: யூகோஸ்லாவியக் கூட்டரசின் இரு குடியரசுகளான ஸ்லோவெனியாவும், குரோஷியாவும், சுதந்திரம் அறிவிக்கை செய்கின்றன.

1992: போஸ்னியா-ஹெர்சிகோவினாவில், குரோஷியரும், முஸ்லிம்களும் தங்கள் குடியரசுக்குச் சுதந்திரம் கோருகின்றனர். அவர்கள் போஸ்னிய செர்பியர்களை எதிர்க்கின்றனர். செர்பியர் சரயேவோவை முற்றுகையிட்டு நாட்டின் 70% பகுதியைப் பிடித்துக் கொள்கின்றனர். பெருமளவில் "இனத்தாய்மையாக்கம்" தொடங்குகிறது. இதனை, போஸ்னிய செர்பியப்படை யினர் நடத்துகின்றனர்.

1993-1994: போஸ்னிய செர்பியர்கள் அமைதித் திட்டத்தை ஏற்க மறுக்கின்றனர். ஆறு "பாதுகாப்புப் பகுதி" களை ஐ.நா. அறிவிக்கிறது. எனினும், களமோதல்கள் தொடர்கின்றன. முன்பு கூட்டுச் சேர்ந்திருந்த குரோஷியர்களும், முஸ்லிம்களும் 1994 மார்ச்சில் உடன்படிக்கை கையெழுத்தாவதற்கு முன்பு மோதிக் கொள்கின்றனர். ஐ.நா. பாதுகாப்பு மன்றம், முன்னாள் யூகோஸ்லாவியாவுக்காக திஹைக் நகரில் (நெதர்லாந்து) ஒரு பன்னாட்டுப் போர்க் குற்றங்கள் தீர்ப்பாயத்தை நிறுவுகிறது. செர்பியருக்கு எதிராக நேட்டோ நடவடிக்கையில் இறங்குகிறது.

1995: போஸ்னிய செர்பியர்கள், ஜூலை யில் சிரப்பினிக்கா, ஜெப்பா என்ற பாதுகாப்புப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றுகின்றனர். ஆகஸ்டில், சரயேவோவைச் சுற்றியுள்ள செர்பியப்பகுதிகள் மீது நேட்டோ குண்டு வீசுகிறது. நவம்பரில் ஏற்பட்ட டேய்ட்டன் (அமெரிக்கா) அமைதி உடன்படிக்கைப் போரை நிறுத்துகிறது. குடியரசு இணைவுடைய இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. ஒன்று போஸ்னியா-செர்பியக் குடியரசு. உடன்படிக்கை செயற்படுவதை நேட்டோ கண்காணிக்கிறது.

இந்தப் பூசலில் ஏறத்தாழ 2,00,000 மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 2,00,000 பேர் அகதிகளாயினர். சுமார் 6,00,000 அகதிகள் தாயகம் திரும்பியுள்ளனர்.

மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களைத் தடுக்க முடியுமா?

லூயி ஆர்பூர், கனடா நீதிபதி; முன்னாள் யூகோஸ்லாவியா - ருவாண்டாவுக்கான பன்னாட்டுக் குற்றத் தீர்ப்பாயத்தின் முன்னாள் தலைமை அரசு வழக்கறிஞர், வன்முறையைத் தடுப்பதில் பன்னாட்டுச் சட்டம் பெரும்பங்கு ஆற்றிவருகிறது என அவர் கூறுகிறார்.

முன்னாள் யூகோஸ்லாவியாவுக்காகப் பன்னாட்டுக் குற்றவியல் தீர்ப்பாயங்கள் அமைத்ததால், கொடுமைகளுக்கு உள்ளான மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு நேரடியாக உதவியது?

இந்தத் தீர்ப்பாயங்கள் அற்புதமான கண்டு பிடிப்பு. பன்னாட்டுச் சமுதாயம் முதன்முறையாக ஆயுதப் போராட்டத்தை நிறுத்துதல் போன்ற குறுகியகால நடவடிக்கையில் மட்டுமின்றி, நீண்டகால நடவடிக்கைகளிலும் தனது அக்கறையைக் காட்டியுள்ளது. பால்க்கனிலும், ஆஃப்ரிக்காவின் பெரிய ஏரி மண்டலத்திலும், கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் குறித்த உண்மை வெளிவந்தாலன்றி, அங்கு சமரசம் அமைதியை நிரந்தரமாக நிலை நாட்டமுடியாது என்பதை அது உணர்ந்து கொண்டது. குற்றங்கள் பற்றி மறுக்கமுடியாத சான்றுகளைப் பன்னாட்டு ஆய்வாளர்கள் பதிவு செய்த தன்மூலம் வரலாற்றைப் பொய்யாக எழுதுவதும், கடந்தகாலம் திரித்துக் கூறப்படுவதும் தடுக்கிறது.

உண்மையைக் கூறும்போது, நீதியை வழங்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்கான பொறுப்பை அவற்றை உண்மையில் இழைத்தவர்கள் மீது மட்டுமின்றி, அரசியல் மற்றும் இராணுவத் தலைவர்களின் மீதும் சுமத்துவது மிக முக்கியமானதாகும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் ஒரு சட்டத் தகுதி இருக்கிறது என்பதைச் சட்டம் ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்களின் கண்ணியத்தை ஓரளவு மீட்கிறது. அத்துடன், தலைமுறை தலைமுறையாக வரும் பழிவாங்கும் உணர்ச்சியிலிருந்தும் அவர்களைத் திசை திருப்பி விடுகிறது.

முன்னாள் யூகோஸ்லாவியாவுக்கான பன்னாட்டுக் குற்றவியல் தீர்ப்பாயம், சமரசத்திற்கு இன்றியமையாத நடவடிக்கையான நினைவுப் புண்ணை ஆற்றுவதற்கு உதவியிருக்கிறது என்று கருதுகிறீர்களா? போஸ்னியாவில், சமுதாயங்களிடையே ஒரு வகை இனஒதுக்கீடு நிலவுகிறதே!

இந்தத் தீர்ப்பாயம், போஸ்னியாவில் சமரசம் ஏற்பட உதவிபுரியவில்லை. ஏனென்றால், அதற்குத் தேவையான ஆதாரங்கள் வழங்கப்படவில்லை. சான்றுகளைச் சேகரிக்கவும், குற்றவாளிகளைத் தீர்மானிக்கப்பட்டவர்களைக் கைது செய்யவும் சில அரசுகள் மறுப்பதன் காரணமாக, நீதியை முழுமையாக வழங்க முடியாது.

முன்னாள் யூகோஸ்லாவியாவுக்கு ஒரு தீர்ப்பாயம் அமைத்திருப்பதால், கொசோவோவில் நிகழ்ச்சிகள் தடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லையே?

இந்தத் தீர்ப்பாயம், உடனடியான அச்ச

விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை. ஏனென்றால், இத்தீர்ப்பாயம் கைது செய்யவிடுத்த பிடியாணைகளை நிறைவேற்ற செர்பியாவைக் கட்டாயப்படுத்த ஐ.நா. பாதுகாப்பு மன்றம் தனது ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. இது, நடைமுறையில் தாங்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பிச் சுதந்திரமாக உலவலாம் என்ற தைரியத்தை குற்றவாளிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. 1999 ஜனவரி முதல் ஜூன்வரை கொசோ வோ பூசல் நெடுகிலும், அங்கிருந்த பன்னாட்டுப் படையினரிடம், கண்டனத்திற்குள்ளானவர்களைக் கைதுசெய்யும்படி திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி வந்தேன். கொசோவோவிலுள்ள தரப்பினர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அச்சுறுத்தும் செய்தி இதுதான் என்று கருதினேன்.

கொசோவோவில் குற்றம் இழைத்தவர்கள் கண்டிக்கப்படுவதால் ஏற்படும் அபாயத்தை நன்கறிந்திருந்தார்கள். இது நால் அவர்கள் தங்கள் தந்திரங்களை மாற்றிக் கொண்டார்கள். கொசோவோவில் தீர்ப்பாய ஆய்வாளர்கள் தோண்டியெடுத்த கல்லறைகள், ஏராளமான சான்றுகளை அளித்துள்ளன. குற்றவாளிகள் தாங்கள் செய்த குற்றங்களை மூடிமறைக்க எவ்வளவுதான் முயன்றாலும், சட்டம் எப்படியும் இதற்கான சான்றுகளைக் கண்டுகொள்ளும் என்பதைக் குற்றவாளிகளுக்கு இது உணர்த்திவிடும்.

ருவாண்டாவில் மீண்டும் இனப்படுகொலைகள் தொடங்கிவிடுமோ என்று மக்கள் அஞ்சுகிறார்கள். அங்கு நல்லிணக்கம் ஏற்படுவதற்குத் தீர்ப்பாயம் உதவியிருக்கிறதா?

இராணுவத் தலைவர்கள், இனப்படுகொலைகளுக்குப் பொறுப்பாளிகளாக இருந்தவர்கள், அமைச்சர்கள், தனது குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்ட முன்னாள் தலைமை அமைச்சர் ஆகியோர் தான் சானியாவில் ஆருஷா சிறையில் விசாரணையை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கிறார்கள். அவர் பூசல் தீயை ஊதிப் பரப்புவதற்குரிய நிலையில் இப்போது இல்லை. எனவே, வன்முறை மீண்டும் தொடங்கும் அபாயம் ஓரளவு குறைந்துள்ளது. போஸ்னியாவை விட ருவாண்டாவில், குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்காமல் விட்டுவிடும் பண்பாடு பல்லாண்டுகளாக இருந்து வந்திருக்கிறது. வன்முறை சுழற்சிமுறையில் நிகழ்கிறது. ஆனால், அதற்கான பொறுப்பு கெம்பிப்பிக்கப்படவில்லை. இந்த வகையில் இந்தத் தீர்ப்பாயத்தின் போக்கு மாறுபட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதனால் உடனடியாகப் பலன் எதுவும் ஏற்பட்டுவிடாது.

(தொடர்ச்சி ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கம்)

© ஜேசும்பாரக் / எடிட்டிங், பரிஸ்

நேர்முகம் : மாட்டின் ஜேக்கோட், "யுனெஸ்கோ கூரியர்" இதழாளர்.

இனவெறி எதிர்ப்புக் காவலர்கள்

ஆஸ்பெல் லோப்பெஸ்

காவலர்களின் வழக்கமான நடத்தை முறையினை மாற்றும் வகையில் பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் பயிற்சித் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டுவருகின்றன.

மாண்சியோ கோட்டையில் (பெல்ஜியம்) ஒரு பெரிய அறையில், நாட்டின் மையப் பகுதியிலுள்ள சார்லிராய் என்ற நகரைச் சேர்ந்த 13 காவலர்கள் குழுக்களாகப் பிரிந்து பெரும் இரைச்சலுடன் சீட்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் ஆயுதமின்றி, சாதாரண உடைகளில் இருக்கிறார்கள்; எல்லோரும் 40 வயதுடையவர்கள். இவர்கள் சமவாய்ப்பு மற்றும் இனவெறிக்கெதிரான போராட்ட மையம் நடத்தும் இனவெறி மற்றும் அயல்நாட்டு வெறுப்புக்கு எதிரான பயிலரங்கில் கலந்துகொள்ள வந்திருப்பவர்கள். இந்த மையம், பிரசல்சிலுள்ள ஒரு பொது நிறுவனம்; இது 1993இல் நிறுவப் பட்டது.

ஓர் ஆட்டம் முடிந்து அடுத்த ஆட்டத் திற்குச் செல்லும்போது காவலர்களிடமிருந்தும் இம்மையத்தின் இரு ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் பெருத்த சிரிப்பொலி எழுகிறது. இப்போது, அவர்கள் யாருக்கும் தெரியாத விதிமுறைகளின்படி ஆட்டம் ஆடுவார்கள்.

விதிகள் தெரியாத ஆட்டம்

ஜீன் தனது 42 ஆண்டுக்காலத்தைக் காவல்படையில் கழித்தவர். “குடிபெயர்ந்தவர்கள் விதிமுறைகளை அறிந்து கொள்ளாமல் ஒரு நாட்டுக்கு வரும்போதும், தாயகத்தில் அவர்கள் அறிந்த விதிமுறைகள் புதிய சமுதாயத்தில் செயற்படாத போதும் இவ்வாறுதான் நிகழ்கிறது” என்கிறார் ஜீன்.

“எடுத்துக்காட்டாக, இஸ்லாமிய நாடுகளில் மகளிர்க்கான விதிமுறைகள், மேற்கு நாடுகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவை.”

ஐரோப்பிய ஆணையம் 1997இல் “அரசுச் சார்பற்ற அமைவனங்களும் தப்பெண்ணத்திற்கெதிராகக் காவலர்களும்” என்னும் பன்னாட்டுத் திட்டத்தைத் தொடங்கியது. காவல்படையினருக்குப் பயிலரங்குகள் நடத்துவதன் மூலம் இனவெறியையும், அயல்நாட்டு வெறுப்பையும் எதிர்த்துப் போராடுவது இத்திட்டத்தின் நோக்கம். ஒன்பது ஐரோப்பிய நாடுகள் நடத்தும் 11 திட்டங்களில் இந்தப் பயிலரங்கும் ஒன்று.

ஒவ்வொரு நாடும் தனக்கென முந்துரிமைகளையும், வழிமுறைகளையும் கொண்டிருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, இந்தப் பயிற்சி வகுப்புகளில் பங்குகொள்ள சிறுபான்மை இனக் குழுமங்களின் உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். கேட்டலான்கள், உள்ளூர் குடியேறியோர் குழுமங்கள் மூலம், தங்கள் காவலர்களுக்காக பகல் வகுப்புகள் நடத்துகிறார்கள். ஃபிரான்ஸ், குடியேறியோரைச் சமூகத்துடன் ஒருங்கிணைக்க

ஓர் இளங்குடிபெயர்ந்தவருடன் பெல்ஜியம் காவல்துறை ஆய்வாளர் நெஸ்டர் வான் வில்லிங்கன். இந்தப் படமும், அடுத்த பக்கங்களில் இடம் பெற்றுள்ள படங்களும், பெல்ஜியம் காவலர் பயிற்சி வகுப்புகளில் எடுத்த ஒளிப் பேழைப் படங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

வேண்டும் என வற்புறுத்துகிறது. ஜெர்மனி, ஒரு பன்முகப் பண்பாட்டுச் சமுதாயத்தில் எழும் பிரச்சினைகளைக் காவலர்கள் புரிந்து கொள்ளும்படி செய்வதற்கு முக்கியத்துவமளிக்கிறது.

அண்மை ஆண்டுகளில், இனவெறியும், அயல்நாட்டுவெறுப்பும் பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் அதிகரித்துள்ளது. குறிப்பாக, பொருளாதார நெருக்கடி, வேலையின்மை, குடியேறுவோர் தொகை அதிகரிப்பு, அதிக வாக்குகளைப் பெறும் தீவிர வலதுசாரிக் கட்சிகளில் அயல் நாட்டு வெறுப்புப் பிரச்சாரம் ஆகியவை காரணமாக இந்த உணர்வுகள் பெருகியுள்ளன. இச்சூழலில், காவல் படையினர் முக்கியமாக இக்கட்டான சூழ்நிலையில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த மையம், இனவெறி நடத்தை சார்ந்த நிகழ்வுகளைப் பதிவுசெய்கிறது. வழக்குகளை நடத்துகிறது. பெல்ஜியத்தில் ஒரு தனிமனிதன் பிறந்தநாட்டின் அடிப்படையில் காவல்துறையினர் ஓர்வஞ்சனை யுடன் நடந்து கொள்வதாக அடிக்கடிக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது? இந்தச் சூழல் மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பெருந்தலைவலியாக இருந்து வருகிறது. பிரிட்டனில், 1999 தொடக்கத்தில், லண்டன் பெருநகர்க் காவல்படையில் “நிறுவன மயமாக்கப்பட்ட இனவெறி” நிலவியதாக முன்னாள் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி சர் வில்லியம் மாக்கென்சன் ஓர் அறிக்கையில்

கூறியுள்ளார். ஜெர்மனியில், அயல்நாட்டவருக்கு எதிராகக் காவலர்களின் வன்முறை சர்வசாதாரணம் என்று ஓர் ஆய்வு கூறுகிறது. ஃபிரான்ஸ், ஸ்பெயின், கிரீஸ், சுவிட்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலும் குடியேறியவர்களுக்கும், இனச்சிறுபான்மையினருக்கும் எதிராகக் காவல்படையினர் தவறாக நடந்து கொள்வதாகப் பன்னாட்டு மனித உரிமைககள் பாதுகாப்புக் கழகம் தனது 1999 அறிக்கையில் கூறியுள்ளது.

ஒரு மக்களாட்சி முறையில், இத்தகைய நிகழ்வுகள் நிகழக் கூடாது. எல்லாக் குடிகளுக்கும் சம உரிமைகள் உண்டு என்பதைக் காவல்துறையினர் மதித்து நடக்க வேண்டும். இதற்கு, காவல்துறையினரின் தொழில்முறை நடத்தையை அவர்களின் விருப்பு வெறுப்பு பாதிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இது அத்துணை எளிதன்று. ஏனென்றால் சமூகப் பூசல்களின் முதல்வரிசையில் காவல்துறையினரின் கருத்துகளும், மனப்பான்மைகளும் நேரடியாக உருவாகின்றன. பொதுவாக, அவர்களின் சொந்த அனுபவங்கள், விரக்திகள், தவறான எண்ணங்கள் அடிப்படையில் இவை உருவாகின்றன.

பெல்ஜியம் மையம் நடத்திவரும் பயிலரங்குகள் சிறப்பு வாய்ந்தவை. ஏனெனில், சொந்த அனுபவம், காவலர்கள் விவாதிக்க ஒப்புக்கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு குழுப்பணியாக இவை நடத்தப்படுகின்றன. ஆறு நாட்கள் நடைபெறும் இந்த வகுப்பு, சகிப்புணர்வு பற்றிய ஒரு சொற்பொழிவுடனோ, உலக மனித உரிமைகள் அறிவிக்கை பற்றிய பாடத்துடனோ தொடங்கப்படுவதில்லை. மாறாக, ▶

1. ஆஸ்திரியாவிலும், சுவிட்சர்லாந்திலும் தீவிர வலதுசாரிகளின் வெற்றி இந்தப் போக்கினை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
2. இனவெறி எதிர்ப்பு அறிக்கை - 1993 - 1998: பக்.16, பிரசல்ஸ், 1999.

▶ “யுனெஸ்கோ கூரியர்” இதழாளர்

► சிட்டாட்டம், பங்குப்பணி, ஒளிப்படங்களையும் திரைப்படங்களையும் பார்த்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் காவலர்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துகளுடன் வகுப்பு தொடங்குகிறது.

“இந்த எளிய பயிற்சிகள், காவலர்களிடம் தங்கள் தொழில்முறை நடத்தை குறித்துத் தீவிரமான சிந்தனையைத் தூண்டி விடுகின்றன” என்று இந்த மையத்தின் பயிற்றுநர் மரிசா ஃபெல்லா அம்மையார் கூறுகிறார். ஒருமுறை, ஒரு புதிருக்கு விடைகாண முயலும் போது, செய்தித் தொடர்பு பற்றியும், முரட்டுத்தனம் குறித்தும் பேச்சு எழுந்தது. இறுதியில், இது காவலர்களின் மிருகத்தனம் பற்றிய விவாதத்தில் முடிந்தது. “அவர்கள் காவலர்கள் என்ற முறையில் தங்களின் சொந்த வன்முறை நடத்தை பற்றி விவாதித்தார்கள். எங்கே, ஏன் தாங்கள் வன்முறையைக் கையாண்டார்கள் அல்லது கையாளவில்லை என்பது குறித்தும், அதிகாரிகளின் ஆணையின்படித் தாங்கள் வன்முறையை எவ்வாறு சமாளித்தார்கள் என்பது பற்றியும் அவர்கள் மனம்விட்டு விவாதித்தார்கள்” என்றார் அவர். இவ்வாறு, பேசுவதற்கும் சிந்திப்பதற்கும் ஓர் அரங்கு திறக்கப்பட்டது. இது, அவர்கள் தங்கள் பணிகளை மறந்து விவாதிக்க அனுமதித்தது.

பேச - சிந்திக்க அரங்கு

சிறிது சிறிதாகத் தன்னம்பிக்கை வளரவளர காவலர்கள் அதிகாரமுறைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்தினார்கள்; நுட்பமாகப் பேசத் தொடங்கினார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு காவலர், இல்லாமியத்தில் பெண்கள் நிலையைத் தான் ஏற்கமுடியவில்லை என்று கூறினார். இது ஒருபடி முன்னேற்றம். ஏனென்றால் அவர், முஸ்லிம்களை அடியோடு வெறுப்பதை விடுத்து, அவர்களை பண்பாட்டின் ஒரு அம்சத்திற்கு மட்டுமே வெறுப்புத் தெரிவித்தார்.

“என்னுடைய பணியில் மிகவும் மகிழ்ச்சியளித்த அம்சம் என்னவென்றால், சீருடைக்குப் பின்னால் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுகொண்டதற்கும். அவர்கள் தங்கள் தொழில் பற்றியும், தங்கள் பணியை எவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்பது குறித்தும் கேள்வி கேட்கிறார்கள்” என்று ஃபெல்லா கூறினார். இந்தச் சிக்கல்

பெரிய முன்னேற்றம்.

ஆறாண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மையத்தின் பயிலரங்குகளைத் தொடங்கிய போது இவ்வாறு நிகழவில்லை. அப்போது, குடியேறியவர்கள் மீதுதான் கவனம் செலுத்தப்பட்டதேயன்றி, காவலர்கள் மீது அன்று. குடியேறியவர்களின் நாடுகளின் பண்பாடு, அவர்கள் பெல்ஜியத்திற்கு ஏன் வந்தார்கள், மக்கள் தொகைப் புள்ளி விவரங்கள், ரம்ஜான் போன்ற சமயச் சடங்குகளின் முக்கியத்துவம், முஸ்லிம் பெண்கள் முகத்திரையணிதல் ஆகியவை பற்றி அறிந்துகொள்ளும்படி செய்வதே அப்போது நோக்கமாக இருந்தது.

“சீருடைக்குப் பின்னால் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழில் குறித்தும், தாங்கள் எவ்வாறு பணிகளைச் செய்கிறார்கள் என்பது பற்றியும் தாங்களே கேள்விகள் கேட்கிறார்கள்.”

ஆனால், இதுபோன்ற தகவல் வகுப்புகளால், பண்பாட்டு மாறுபாட்டைக் காவலர்கள் அறிந்து கொள்ளும்படி செய்ய முடியாது என்பதை இம்மையத்தின் அதிகாரிகள் விரைவில் உணர்ந்து கொண்டார்கள். குடியேறியவர்கள் எவ்வாறு வாழ்கிறார்கள் என்பதை விளக்குவதன் மூலம், தங்களுக்கு ஏற்படையதல்லாத நடத்தையை நியாயப்படுத்த பயிற்றுநர்கள் முயல்வதாகக் காவலர்கள் கருதினார்கள். தாங்கள் கேலி செய்யப்படுவதாக அவர்கள் நினைத்தார்கள். இதனால், இந்த வகுப்புகளை அவர்கள் வெறுத்தார்கள்.

அவர்களின் விமர்சனங்கள் மிருகத்தனமாக இருந்தன. “பயிற்றுநர்கள் நாங்கள் அறிவில்லாதவர்கள் என்றும், இனவெறியர்கள் என்றும் கருதுகிறார்கள். எங்களிடம் குடியேறியவர்கள் பற்றி புகழ்ந்துபேசுகிறார்கள்; அவர்கள் நட்புறையினவர்கள் என்றும், நல்லவர்கள் என்றும் நம்பவைக்க

முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால், எங்களைப் போல் அவர்கள் வீதிகளைக் காவல் காத்த தில்லை.”

இன்று இத்தகைய எதிர்ப்பு மறைந்து விட்டது. மாறுதலுக்கான கதவு திறக்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால், சிக்கல் இன்னும் தீரவில்லை. இந்த வகுப்பில் கற்றுக்கொண்டவற்றைப் பணிக்குத் திரும்பியதும் நடைமுறையில் எவ்வாறு செயற்படுத்துவது என்பது தங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று காவலர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இந்தத் திட்டத்தின் மற்றொரு பெரிய சிக்கல் நிதியாதாரப் பற்றாக்குறையாகும். இந்த மையத்தில் 5 பயிற்றுநர்கள் மட்டுமே உள்ளனர். இவர்களில் மூவர் முழுநேரப் பணியாளர்கள். பெல்ஜியத்தின் 36,200 காவலர்களில், 1994-98 இல் 300 பேர் மட்டுமே இப்பயிலரங்குகளில் பயின்றார்கள். இப்போதுள்ள பயிற்றுநர்கள், புதிய பயிற்றுநர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கலாம் என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது.

இனவேறுபாடு அதிகம் இல்லாத இடங்களில் பணிபுரியும் காவலர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். ஒரு காவல் நிலையத்தின் காவலர்கள் அனைவரும் இப்பயிற்சி வகுப்புகளில் கலந்துகொள்வதில்லை. எனவே, பயிற்சிபெற்றவர்கள் திரும்பிச் செல்லும்போது, அவர்களுக்கும் பயிற்சி பெறாதவர்களுக்குமிடையில் பூசல் ஏற்படுகிறது.

இருப்பினும், இந்த வகுப்புகளில் பங்குகொள்கிறவர்கள், பயிற்றுநர்களுக்கும் காவலர்களுக்கும்மிடையிலான கருத்துப் பரிமாற்றமும் விவாதங்களும் ஊக்கமளிப்பதாக ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

நீண்ட காலப் பலன்கள்

நடிப்பு விளையாட்டுக்கு 5 தொண்டர்கள் தேவையென ஒரு பயிற்றுநர் ஒரு குழுவிடம் கூறுகிறார். இவர்களில் மூவர், இளம் குடியேறிகளாகவும், இருவர் காவலர்களாகவும் நடிப்பர். குடியேறிகளாக நடிப்பதற்கே தொண்டர்கள் முதலில் முன்வருகிறார்கள்.

“குடியேறிகளின்” ஒரு குழுமத்தை இருகாவலர்கள் எதிர்கொள்ளும்போது, மத்தியதரைக் கடற்பகுதியிலிருந்து வந்த 18 வயதான ஃபேடியோ என்ற பெல்ஜியக் குடியாக நடிக்கும் காவலர், காவலர்களைக் “கோழிக்குஞ்சுகள்” என்று குறிக்கும் “பூலேட்ஸ்” என்று அழைக்கிறார். இரு காவலர்களும் உடனே அந்த இளைஞர்களைக் கைது செய்கின்றனர். அதே, சமயம் அவர்களின் நண்பர்கள், காவலர்களின் பட்ட பெயரைக்கூறி நகையாடுகிறார்கள்.

இந்த நிகழ்ச்சி பற்றிப் பின்னர் விவாதிக்கிறார்கள். அப்போது, சில காவலர்கள், இதுபோன்ற அற்பக் காரியங்களுக்காக எவரையும் கைது செய்திருக்கக் கூடாது என்றும், பேசாமல் சென்றிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றனர். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த இளைஞர்களின் செவிட்டில் அறை விழுந்திருக்கும் என்கிறார்.

ஒரு காலத்தில் அவமானமாகக் கருதப்பட்டது பின்னர் எவ்வாறு மாறிவிடுகிறது என்பதைக் குறிக்க பயிற்றுநர் இந்நிகழ்ச்சியைக் கூறுகிறார். விவாதம் தொடர்வதற்கு முன்பு ஒரு காவலர், பாரிஸ் காவலர்கள் ஏன் “கோழிக்குஞ்சுகள்” எனக் குண்டலாக அழைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை விளக்கினார். “ஏனென்றால், பாரிஸ் காவல்துறைத் தலைமைச் செயலகம் ஒரு பழைய கோழிப் பண்ணை இருந்த இடத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது” இது

சமூகமான நட்புச் சூழலில் உணர்வுபூர்வமான சிக்கல்கள் குறித்து விவாதம்

© டோர் - ஓபர் வெல்போட் / இனவேறு எதிர்ப்பு அமைதி, பிரெஸ்கன்

© கோபி-சீமர் டெக்ஸ்டைல் இன்டஸ்ட்ரி எதிர்்ப்பு மையம், பிரெஸ்ப்

இனவெறி மற்றும் அயல்நாட்டு வெறுப்புக்கு எதிரான பெல்ஜியம் காவலர் பயிற்சி வகுப்புகளில் சொந்த அனுபவங்கள் குறித்த குழு விவாதம் முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

பற்றி அறிந்திராத ஒரு காவலர் "அப்படியா?" என்கிறார். மற்றவர்கள் வாய் விட்டுச் சிரிக்கிறார்கள்.

முறைமையியல் கண்ணோட்டத்தில் காவலர்களின் இந்தப் போக்கு முக்கியமானது என்று உளவியலறிஞரும், இம் மையத்தில் ஒரு பயிற்றுநருமான ஃபிரான்ஸ்வா டெலோர் கூறுகிறார். "சிரிப்பு, மோதலைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரு வழி. ஒன்று சேர்ந்து சிரிப்பதால் நெருக்கமான நட்புணர்வு வளர்கிறது. இது, ஒருவர் மீது ஒருவர் நம்பிக்கையுடன் இணைந்து பணியாற்ற வழி வகுக்கிறது".

வகுப்பு விவாதங்களின்போது நிகழும் சொல், செயல் ஒவ்வொன்றையும் தெரிவிப்பதும், சில முகபாவனைகளைக் கவனித்து விரிவான சூழலில் அதனைப் பொருத்திப் பார்ப்பதும், தப்பெண்ணங்களைக் களைய அவற்றைப் பயன்படுத்துவதும் பயிற்றுநர்களின் பணியாகும்.

தமது 40 வயதில் 17 ஆண்டுகள் காவலராகப் பணியாற்றியுள்ளார் ஃபிரெட், சார்லிராயில் ஓர் அங்காடியில் இருந்த நாடோடிகள் அனைவரையும் கைது செய்யுமாறு ஒரு "முட்டாள்தனமான" ஆணை தனக்குப் பிறக்கப்பட்டது குறித்துக் கூறுகிறார். "ஆனால், இந்த ஆணையை எனது சராசரி என்றார். குற்றங்களைத் தடுப்பதற்காக வழக்கமாக, முக்கியமாக நாடோடிகளிடம் நடத்தப்படும் சோதனைதான் என்று அவர் கூறினார். ஆனால், நாடோடிகளை அவர்கள் நாடோடிகள் என்பதற்காகக் கைது செய்வது என் வேலையில்லை என்று நான் கத்தினேன். திருடர்களை - அவர்கள் அயல்நாட்டவரானாலும் பெல்ஜியர்களானாலும் - பிடிப்பதற்குச் சாதாரண உடைக் கவலர்களை அமர்த்துவது நல்லது என்று ஃபிரெட் கூறினார். ஃபிரெட் கூறிய இந்த நிகழ்ச்சி, அயல்நாட்டு வெறுப்பு

ஆணைக்கு எடுத்துக்காட்டு. இந்தக் கருத்தை, ஒரு பயிற்றுநர் கூறவில்லை; ஒரு காவலர் கூறியிருக்கிறார். இது இனவெறி மனப்பான்மையைப் போக்குவதற்கு வரவேற்கத்தக்க ஒரு கருத்து.

விளையாட்டுப் பேச்சுகளுக்கும், நட்பு முறை அரட்டைகளுக்குமிடையில், நம்பகமான சூழ்நிலையில், சில கடுமையான பிரச்சினைகளும் எளிதாக எழுகின்றன. ஆனால், இந்த பயிலரங்குகளில் தாங்கள் கேட்டதையும் கற்றுக் கொண்டதையும் இந்தக் காவலர்கள் தங்கள் தொழில் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து, பொதுவாகக் குடியேறியவர்களிடம் நியாயமாக

"சிரிப்பு, மோதலைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு வழி. ஒருங்கிணைந்து சிரிப்பது ஒருவகை நெருக்க உறவை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த உறவு, நம்பிக்கைச் சூழலில் ஒருங்கிணைந்து பணியாற்ற வழிவகுக்கிறது"

நடந்து கொள்வார்கள் என்பது என்ன நிச்சயம்?

இத்தகைய கருத்து பரிமாற்றங்களினால் ஆக்கமுறையான விளைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்று டெலோர் உறுதியாக நம்புகிறார். இது ஒரு நாள் இந்தக் காவலர்களின் மனதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களின் செயல்முறை மாற்றம் என்று அவர் கருதுகிறார். "சில சமயம் முக்கியமற்றவை எனத் தோன்றும் சொற்களும், கருத்துப் பரிமாற்றங்களும், நீண்டகாலத்தில் அதிசய

விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன" என்று அவர் கூறுகிறார்.

இந்தக் கருத்தை கிறிஸ்டியன் ரேஸ் உறுதிப்படுத்துகிறார். இவர் பிரசல்சில் ஒரு காவல் துறை உதவி ஆணையர். 1999 ஜூலைமீல் லே மாட்டின் என்ற பெல்ஜியன் நாளிதழுக்கு அளித்த பேட்டியில், இந்த மையத்தில் பயிற்சி பெறும்போது, குழுமத்தின் உறுப்பினர்களிடையே ஒரு வகைப் பிணைப்பு உருவாகிறது. இந்தப் பிணைப்பு நீடித்து நிலவுகிறது. நான் திடீரென மாறிவிடவில்லை. ஆனால், சில சமயங்களில் நான் சிக்கல்களை மாறுபட்ட கோணத்தில் நோக்குகிறேன்; என் காவலர்களின் கருத்துகளுக்குச் செவிமடுக்க அதிக நேரம் செலவிடுகிறேன்" என்று ரேஸ் கூறுகிறார்.

இனவெறிக்கும், அயல்நாட்டு வெறுப்புக்கும் எதிராகப் போராடுவதற்கு இந்த மையத்தின் பயிலரங்குகள் உதவி வருகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், ஒரு சமுதாயத்தில் ஆழ வேருன்றியுள்ள நடத்தை முறைகளை மாற்றுவது என்பது, ஒரு நீண்டகாலப் பணி. இது, எப்போதும் போலவே, ஒவ்வொருவரின் உற்சாகத்தையும் மன உறுதியையும் பொறுத்து அமைகிறது. ■

Centre pour l'egalite des chances et la lutte contre le racisme
Rue de la lal, 155 Residence Palace
1040 Brussels.
Tel : (32 2) 233 06 11
email : centre@antiracisme.be
http://www.antiracisme.be
Robin Oakley, Police Training concerning Migrants and Ethnic Relations:Practical Guide-lines, Council of Europe Publishing, 1994.

2000ஆவது ஆண்டு: விருந்துக்கு வருவோர் யார்?

ஜாஸ்மினா சோப்போவா

ஓசாக்கா முதல் சான்பிரான்சிஸ்கோ வரை, பெய்ஜிங் முதல் மாஸ்கோ, பிரட்டோரியா வரை, பெரும்பாலான மக்களை இரண்டாயிரமாவது ஆண்டுக் காய்ச்சல் பீடித்தருக்கிறது. ஆனால், கோளத்திலுள்ள அனைவரையும் அல்ல.

டிசம்பர் 31 அன்று நள்ளிரவு. உலகம் 2000ஆவது ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும். இந்தத் தனிச்சிறப்பான புத்தாண்டைக் கொண்டாட, முக்கியமாகக் கிறித்தவ உலகில் பல மாதங்களாக, சில ஆண்டுகளாகத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இந்தத் தேதிக்கும் கிறித்தவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் என்ன தொடர்பு?

“டிசம்பர் 31, ஒரு புத்தாண்டுக்கு, ஒரு புதிய நூற்றாண்டுக்கு, ஒரு புதிய ஆயிரமாண்டுக்கு நல்வரவு கூறலாம். ஆனால், எனக்கு இந்நாள் ஒரு சாதாரண நாள்தான்” என்று இந்திய நகரம் சென்னையிலுள்ள ஒரு பெரிய நிறுவனத்தில் தலைமைக் கணக்காளர் பி. பாலசுப்பிரமணியன் சிரித்துக்கொண்டே கூறுகிறார்.

மனிதகுலத்தில் பெரும்பகுதியினருக்கு, 2000ஆவது ஆண்டின் வருகை கண்டும் காணாமல் கடந்துபோய் விடும். ஏனென்றால் உலக மயமாக்குதல் என்பது நடப்பது போக்குகளைப் பின்பற்றுவது அல்லது அதனால் பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளதால், பெரும்பாலான மக்கள் இந்தக் கொண்டாட்டங்களில் கலந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள்.

நூற்றாண்டை விற்பனை செய்தல்

இந்தியாவில், புதிய ஆயிரமாண்டின் விற்பனையாளர்கள் செயற்கைக்கோள் தொலைக்காட்சிகளின் விளம்பரங்கள் மூலம் பெரும்பாலான மக்களைச் சென்றடைந்துள்ளனர். புதுதில்லியில், “புதிய ஆயிரமாண்டு இரவு விழா” கொண்டாடப்படுகிறது. இரயில்நிலைய அதிகாரிகள், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தைச் சுற்றி வருவதற்காக இரயில்களை அனுப்பி வைக்கவிருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் பெரிய சுற்றுலா மையங்களில் ஆக்ரா, காஜூராகோ, ஜெய்ப்பூர் ஆகியவற்றில் - இப்பொழுதே அனைத்து உணவகங்களிலும் அறைகள் முன்பதிவு செய்யப்பட்டு விட்டன. எனினும், பெரும்பகுதி இந்தியர்கள், பெரும்பாலும் இந்துக்கள், எவ்வித உற்சாகமும் காட்டாமலிருக்கிறார்கள்.

வடக்கு இந்தியாவிலும், மேற்கு இந்தியாவிலும் உள்ள இந்துக்கள், சீக்கியர்கள் ஆகியோரின் “விக்ரம் சமவத்”

“யுனெஸ்கோ கூரியர்” இதழாளர்

பஞ்சாங்கத்தின்படி, நாம் ஏற்கெனவே 2055ஆம் ஆண்டில் இருக்கிறோம். நாட்டில் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் “சக ஆண்டு” என்ற இந்துப் பஞ்சாங்கத்தின்படி 1920ஆம் ஆண்டில் வாழ்கிறோம். இந்தியக் கிறித்தவர்கள் 1999ஆம் ஆண்டின் முடிவை எதிர்தோக்கிக்கொண்டிருக்கும் போது, புத்தசமயத்தார் 2542ஆம் ஆண்டையும், முஸ்லிம்கள் 1420ஆம் ஹிஜிரி ஆண்டையும் கொண்டாடுவார்கள். இன்னொரு இந்துப் பஞ்சாங்கத்தின்படி, நூற்றாண்டுக்கு முன்பு கலியுகத்தின் ஆறாயிரமாவது ஆண்டு தொடங்கி விட்டது. இதுதான் உலகின் கடைசி ஆயிரம் ஆண்டு என்றும் கூறுவர் (பார்க்க: பெட்டிச் செய்தி).

அனைவருக்கும் ஆண்டுமுறை

நாம் இருந்துவரும் ஆண்டு:

- ஹைசைய் சகாப்தத்தின் 11 ஆம் ஆண்டு. இது ஐப்பானியப் பேரரசர் அக்கிஹிடோவின் ஆட்சிக் காலத்திற்கு இணையானது.
- முஸ்லிம் சகாப்தம் ஹிஜிராவின் 1420 ஆம் ஆண்டு. இது, முகமது நபி மெக்காவிலிருந்து மதினாவுக்குச் சென்ற நாளிலிருந்து தொடங்குகிறது.
- கிரிகோரியன் ஆண்டுமுறையில் 1999 ஆம் ஆண்டு உலகெங்கும் பயன்படுத்தப்படும் இந்த ஆண்டு முறை போப்பாண்டவர் XIII ஆம் கிரிகோரியின் பெயரால் வழங்குகிறது. இவர் 1582 இல் ஜூலியன் ஆண்டுமுறையைச் சீர்திருத்தி அமைத்தார். ஜூலியன் ஆண்டு முறையைக் கிரித்தவர்கள் 522 முதல் அனுசரிக்கத் தொடங்கினர். அந்தத் தேதியில் திருச்சபையினர், கிறிஸ்துவின் பிறந்த நாளிலிருந்து கிறித்தவ சகாப்தம் தொடங்குவதாக நிரூபித்தனர்.
- கலியுகத்தின் 5100 ஆம் ஆண்டு. இது “பூசல்கள் சகாப்தம்” பிராமணியப் பஞ்சாங்கத்தின்படி. இதுதான் மனித குலத்தின் கடைசிக் கட்டம். இந்த ஊழி மகாபாரதப் போரின் முடிவில் கி.மு 3102 இல் தொடங்கியதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த ஊழி, 4,28,999 ஆம் ஆண்டில் முடிவுறும் எனக் கருதப்படுகிறது.
- புத்த சகாப்தத்தின் 5543 ஆம் ஆண்டு. இது புத்தரின் சிறப்பை நினைவுபடுத்துகிறது.
- யூதர் ஆண்டுமுறையில் 5760 ஆம் ஆண்டு. இது பாபிலோனிய ஆண்டு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது உலகம் தோன்றிய தேதியிலிருந்து தொடங்குவதாகக் கருதப்படுகிறது.

என்னென்ன சொன்னாலும், செய்தாலும், இந்தியாவிலுள்ள பணக்காரர்களும், மேலை நாட்டு நாகரிக மோகம் கொண்டவர்களும் மட்டுமே புதிய நூற்றாண்டுக் கொண்டாட்டங்களில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். “இது குடியேற்ற ஆதிக்கம் விட்டுச் சென்ற மரபு. அங்காடியாளர்களுக்கு ஆதாயம் தரும் உற்பத்திப் பொருள்” என்று யூபிண்தர் சிங் கூறுகிறார். இவர் ஒரு சீக்கியர்; ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற பின் வாணிகம் புரிந்து வருகிறார். எனினும், தானும் இந்தக் கூட்டத்தோடு சேர்ந்துவிட்டதாகக் கூறுகிறார். இவர், பாகிஸ்தானின் புகழ்பெற்ற மரபிசைக் கவிஞர் ஷாஃப்கத் அலியின் கச்சேரியை இந்தியாவில் “புதிய ஆயிரம் ஆண்டின் நட்சத்திரம்” என்ற பெயரால் நடத்தி வருகிறார்.

மற்றொரு “நட்சத்திரம்”, கட்சால் தீவு ஆகும். இது, வங்காளவிரிகுடாவிலுள்ள நிக்கோபார் தீவுகளில் ஒன்று. இது, இந்தியாவில் புதிய ஆண்டின் - 2000ஆவது ஆண்டின் சூரிய உதயத்தைக் காணும் முதல் இடமாக இருக்கும். இந்தியப் பண்பாட்டு அமைச்சகம், இந்நிகழ்வைப் பயன்படுத்திப் பணம் பணை முயன்று வருகிறது. உலகெங்குமிருந்து இந்த நிகழ்வின் போது நிக்கோபார் தீவில் நங்கூரமிடுவதற்கு ஏழு உல்லாசக் கப்பல்களை இந்த அமைச்சகம் அழைத்துள்ளது.

மற்றக் கப்பல்கள், பன்னாட்டுத் தேதிக்கோட்டின் அருகில் பசிபிக் மாகடல் மத்தியில் உள்ள டோங்காவுக்குச் செல்ல ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. அவர்களைக் கவர்வதற்காக, டோங்கா அரசர் நான்காம் பிஃபாஹா, அக்டோபர் 3 அன்று கோடைப்பகல் காப்பு நேரத்திற்கு மாறும் படி ஆணையிட்டுள்ளார். இதனால், கிரீன்விச் சராசரி நேரத்தைவிட 14 மணி நேரம் மிச்சமாகும். இதன்படி, புதிய ஆயிரமாண்டின் சூரிய உதயம் நடைபெறும் மூன்றாவது இடமாக இத்தீபகற்பம் அமையும். கடந்த காலத்திலும் இது போன்ற காரியங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. போல் மூன்றாம் கிரிகோரி, ஜூலியன் பஞ்சாங்கத்தைச் சீர்திருத்துவதற்காக 1582ஆம் ஆண்டில் 10 நாட்களைக் குறைத்த போது, புனித ஆவிலா தெரசா இறந்த தேதி, அக்டோபர் 15இலிருந்து 4ஆம் தேதி இரவு எனக் கொள்ளப்பட்டது.

திருமணங்கள் - நெடுந்தூர் ஓட்டங்கள்

தாய்லாந்திலுள்ள அமெரிக்கக் கடல்

© மெஸ்ஸெம் காளா/என்.பி. பாரீஸ்

பெல்லெஹம் ஆதிதேவாலயம். 2000ஆவது ஆண்டைக் கொண்டுவதற்காக, பாலஸ்தீன அதிகாரிகள், நகரைப் புதுப்பிக்கும் ஒரு பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகின்றனர்.

ஆய்வுக்கூடம், “ஜனவரி 1 அன்று சூரியன், தாய்லாந்து - மியான்மார் (பர்மா) எல்லைக்கு மேலே காலை 7 மணிக்கு உதயமாகும்; அதுதான் புதிய ஆயிரமாவது ஆண்டில் உலகில் பார்க்க வேண்டிய மிகச் சிறந்த இடம்” என்று கூறியுள்ளது. ஆனால், இந்தப் பெரிய காட்சிக்குத் தாய்மக்கள் முன் வரிசையில் இருந்த போதிலும், அவர்கள் இந்தக் காட்சியைத் தவறவிட்டு விடுவார்கள். லாவோஸ், கம்போடியா, மியான்மார், இலங்கை போன்ற நாடுகளைப் போலவே தாய்லாந்து தேரவாத புத்தசமயம் வழங்கும் ஒரு புத்தசமய நாடாகையால், அது 543 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தனது மூவாயிரமாவது ஆண்டைக் கொண்டாடிவிட்டது. மேலும், தாய்லாந்து, ஏப்ரல் மத்தியில் நீராட்டு விழாவின்போது தான் தாய்லாந்து மக்கள் புத்தாண்டு கொண்டாடுகிறார்கள்.

இருப்பினும், 2000ஆவது ஆண்டு குறித்து உற்சாகத்தைத் தூண்டிவிடச் சில முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. தாய்லாந்துச் சுற்றுலா அதிகார ஆயம், புதிய ஆயிரமாவது ஆண்டு தொடர்பான சில நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. புதிய நூற்றாண்டின் 2000

தம்பதிகளுக்குத் திருமணம், புதிய நூற்றாண்டு நெடுந்தூர ஓட்டம், ஒரு பெரிய கடற்கரைக் கச்சேரி ஆகியவை நடத்தப் படவிருக்கின்றன. ஆனால், ஈராண்டுக் காலப் பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கித்தவிக்கும் தென் கிழக்கு ஆசியாவில் புதிய ஆயிரமாவது ஆண்டில் எவ்வித ஆர்வமும் காட்டப்படவில்லை. 1998 டிசம்பருடன் ஒப்பிடும் போது இவ்வாண்டு டிசம்பரில் உணவகங்களில் முன்பதிவுகள் 30% அதிகரித்துள்ளது எனத் தாய்லாந்துச் சுற்றுலா அதிகார ஆயம் கூறுகிறது. ஆனால் இவ்வாறு முன்பதிவு செய்திருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் அயல் நாட்டவர்கள்.

ஜப்பான் 1873 முதல் மேலைநாட்டுப் பஞ்சாங்கத்தையே அனுசரித்து வருகிறது. மெய்ஜி ஊழியில் தொடங்கிய நவீனமய மாக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக இது அமைந்தது. அதுவரையில், சந்திரன் - சூரியன் அடிப்படையிலான “தைந்தையோரிக்கி”ப் பஞ்சாங்கத்தை, ஜப்பானிய நாகரிகத்தின் பொற்காலமாகிய நாரா ஊழியிலிருந்து (645 - 794) ஜப்பான் பயன்படுத்தி வந்தது. ஒரு புதிய பேரரசர் அரியணை ஏறியதிலிருந்து காலத்தைக்

கணக்கிடும் மரபையொட்டி, ஜப்பானியர் ஒரே சமயத்தில் மூன்று வெவ்வேறு பஞ்சாங்கங்களைப் பின்பற்றி வந்தனர்.

இக்காலத்தில் “தைந்தையோரிக்கி”ப் பஞ்சாங்கத்தை ஒரு சில உணர்வுவாதிகள் மட்டுமே அனுசரிக்கிறார்கள். புத்தாண்டு டிசம்பர் 31 அன்று கொண்டாடப்படுகிறது. எனவே, ஜப்பானியர்கள் தங்கள் முன்னோர்களைப் போல, புத்தாடைகள், விருந்துகள், விளையாட்டுகள், அலங்காரங்கள் ஆகியவற்றுடன் புத்தாண்டைக் கொண்டாடுவார்கள்.

ஓர் உணவக அதிபர், 1000 ஆண்டுப் பழமை வாய்ந்த புகழ்பெற்ற நாவலின் பெயரால் கெஞ்சிக்கதை உணவு வழங்கப் போவதாக அறிவித்துள்ளார். இதில், நான்கு பேருக்கான 35 கறிவகைகள் அடங்கியிருக்கும். இதன் விலை 8,000 டாலர் மட்டுமே! “கோஹுக்கு உட்டா காசன்” என்ற புகழ்பெற்ற தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சியில், டிசம்பர் 31 அன்று இவ்வாண்டின் சிறந்த ஆண் - பெண் பாடகர்களிடையே போட்டி நடைபெற விருக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சியை ஜப்பானியர்கள் வீட்டிலிருந்து கண்கொனிப்பார்கள்.

சூரியன் உதிக்கும் நாடு எனப் பெயர்

© ஷாங்காயில், நூற்றாண்டு மணியை ஓர் இறந்த தம்பதியர் பார்க்கின்றனர்.

ஷாங்காயில், நூற்றாண்டு மணியை ஓர் இறந்த தம்பதியர் பார்க்கின்றனர்.

▶ பெற்ற ஜப்பானுக்கு மேற்கே, சீனாவில் புதிய கிரிகோரியன் ஆண்டு வழக்கமான கோலாகலத்துடன் வரவேற்கப்படும். பெய்ஜிங் நகராட்சி, ஆங்காங்கின் தாராள நன்கொடையுடன், நூற்றாண்டின் சீனப் பலி பீடம் ஒன்றைக் கட்டி வருகிறது. இந்தக் கட்டிட வளாகத்தில், பல கண்காட்சி மண்டபங்கள் அடங்கியுள்ளன. இது 2.4 கோடி டாலர் செலவில் கட்டப்படுகிறது. 200 கட்டிடக்கலைஞர்களும், கலை வரலாற்றறிஞர்களும் இதைக் கட்டுவதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்தச் சுழலும் பீடம், 47 மீட்டர் விட்டமும் 1000 பாடகர்களும், நடனக் கலைஞர்களும் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்ச்சி நடத்தக்கூடிய ஒரு மேடையும் கொண்டிருக்கும். 300 மீட்டர் நீளக் கால குடைவுவழி வழியாக இதனுள்ளே செல்லவேண்டும். இதனுள்ளே, நாட்டின் 5000 ஆண்டு வரலாற்றுக் காட்சிகளைச் சித்திரிக்கும் வெண்கலப்படைப்புச் சித்திர அலங்கார வேலைப்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளன.

ஆனால், பழைய தலைமுறையினர், வேதான ஆண்டின் தொடக்கத்தைக் கொண்டாடுவதற்காக ஃபிப்ரவரி மாதம் வரைக் காத்திருக்க விரும்புகிறார்கள். தொலைதூரத்து மாகாணங்கள் மூன்றாம் ஆயிரம் ஆண்டைப் பெரும்பாலும் கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆனால், இளைஞர்கள் புத்தாண்டுவரும் வரைக் காத்திருக்க விரும்பவில்லை. இவர்கள், சீனப் பஞ்சாங்கத்தின் தீவிர ஆதரவாளர்களின் கடும்கடிந்துரைகளைப் பொருட்படுத்த வில்லை. இது விலியியத்தின் ஆண்டுவிழா என்று கூறுவதையும், புதிய ஆயிரமாவது ஆண்டு இன்னும் ஓராண்டுக்குப் பிறகுதான் வருகிறது என்று வானியலறிஞர்கள் கூறுவதையும் இவர்கள் கண்டுகொள்ள வில்லை.

ஒன்றாம் ஆண்டுடன் தொடங்கும் ஒரு பஞ்சாங்கத்தில், ஒரு புதிய நூற்றாண்டை 101 ஆம் ஆண்டுவரையில் தொடங்குவதில்லை. எனவே, கிரிகோரியன் பஞ்சாங்கம் இப்போதைய வடிவில் 418 ஆண்டுகள் மட்டுமே இருந்து வந்துள்ளது. ஜூலியன் பஞ்சாங்கத்தின் நேரடிச் சந்ததி என்ற முறையில் அது உண்மையில் 2044 ஆண்டுகள் மட்டுமே பழமையானது. மேலும், ஏசு கிறிஸ்து, உண்மையில், அவர் பிறந்ததாகக் கூறப்படும் அதிகாரபூர்வக் கிறித்தவ தேதிக்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பிறந்தவர். எனவே, இளம் கன்ஃபூசியர்களும் புத்தர்களும், தாவோ வாதிகளும், முஸ்லிம்களும், கிறித்தவர்களும், நாத்திகர்களும், புதிய ஆயிரமாவது ஆண்டுக்குள் இயன்றவரை விரைவாக நுழைந்துவிட வேண்டும் என்று உலகெங்கும் நிலவும் ஆர்வத்தை 2000 ஆவது ஆண்டு குறிக்கிறது என்று கருதுவதில் வியப்பில்லை. எனவே, இந்த ஆண்டைக் கொண்டாடுவதிலும், அதே சமயம் பணம் ஈட்டுவதிலும், அதில் பங்குகொள்வதிலும் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.

ஜோர்டான் பள்ளத்தாக்கிலும் இதே ஆர்வத்தைக் காணலாம். இஸ்ரேலில் “நாசரத் 2000”, பாலஸ்தீனத்தில் “பெத்லஹேம் 2000” கொண்டாடப்படுகின்றன. இந்த இரு புனிதத் தலங்களிலும் இரு மக்களுக்கும்முள்ள பங்கு சமமாக உள்ளது. இவர்களில் சிறிதளவு கிறித்தவர்களும் உள்ளனர்.

பல்வேறு கொண்டாட்டங்கள் நடைபெறும் இந்த மண்டலத்தில் கணக்கற்ற வரவேற்புப் பதாகைகளைக் காணமுடிகிறது. ஜெருசலத்தின் 3000 ஆவது ஆண்டு விழாவும், இஸ்ரேலின் 50 ஆம் ஆண்டுவிழாவும் கொண்டாடப் படுகின்றன. இஸ்ரேலின் லாட் பன்னாட்டு

விமானநிலையத்தில் பயணிகளை வரவேற்பதற்காக, இந்நாட்டின் முதல் தலைமையமைச்சர் பெயரால் “பென் குரியன் 2000” என்ற புதிய கட்டிடம் கட்டப்படுகிறது. இங்கு பயணிகள், இந்த கிறிஸ்துமசுக்கும் 2001 ஈஸ்டருக்குமிடையில், கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கைச் சின்னமாக விளங்கும் வயாடோலோ ரோசா மீது ஏறுவார்கள்.

இங்கு 60 இலட்சம் பேர் வருவார்கள் என வாட்டிகள் ஊகித்துள்ளது. இஸ்ரேல் 30-40 இலட்சம் பேருக்கு வசதிகள் செய்துள்ளது. 25 இலட்சம் பேர் தான் வருவார்கள் என்று ஐயுறுவாதிகள் கருதுகிறார்கள். இதில் எது நடைபெறும்?

மதுக் கோப்பையில் புயல்?

பெத்லஹேமுக்கு, 2000ஆவது ஆண்டு பொருளாதாரத்தில் மிக முக்கியமானதாகும். பெருமளவுச் சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகையால், இந்த ஆண்டில் பாலஸ்தீன மக்களின் வருமானம் தலைக்கு 100 டாலர் வீதம் அதிகரிக்கும் என்று வல்லுநர்கள் கருதுகிறார்கள். பெத்லஹேம் நகரில் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக 8.5 கோடி டாலர் வழங்கும்படி நன்கொடை நாடுகளை உலக வங்கி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கூடுதலாக 6,000 உணவக அறைகளைக் கட்டுவதற்கு தனியார் துறையினர் முன் வந்துள்ளனர்.

(தொடர்ச்சி ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கம்)

செய்திகள் வழங்கியவர்கள்: இந்திய இதழாளர் உத்பல் போர்பூஜாரி (புது தில்லி); நாய் இதழாளர் வான்ஃபென் சிரஸ்தாபுத்ரா (பாங்காக்); பாரிசிஜுள்ள ஜப்பானிய இதழாளர் மிசாவாகானோ; சீன இதழாளர் லி சிகுவான் மற்றும் ஹீவான் யான் (பெய்ஜிங்); ஃபிரெஞ்சு இதழாளர் கிளாடின் மேயர் (இஸ்ரேல்).

பன்னாட்டு வானொலியின் புதிய அலைகள்

▷ சிந்தியா குட்மன்

ஒரு காலத்தில் பல நாடுகளுக்கு ஒரே அயல்நாட்டுச் செய்தி ஆதாரமாக இருந்துவந்த பன்னாட்டுப் பொது ஒலிபரப்பாளர்கள், போட்டி மிகுந்த புதியதொரு சூழ்நிலைக்குத் தங்களை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

பிரிட்டிஷ், ஃபிரெஞ்சு, ஜெர்மன் பொது வானொலி ஒலிபரப்பாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து 2000ஆவது ஆண்டில் புடாபெஸ்டில் (அங்கேர்) ஒரு பண்பலை நிலையத்தைக் கூட்டாகத் தொடங்கவிருக்கின்றன. பன்னாட்டு வானொலிகள் உலாவரும் புதிய உலகில் இந்த முயற்சி ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இரும்புத்திரை வீழ்ச்சியடைந்தவுடன் முன்னாள் இரும்புத்திரை நாடுகள் உடனடியாகத் தங்கள் மரபு வானொலி ஒலி பரப்பாளர்களைக் கைவிட்டன. ஒரு கட்சி நாடுகளில் அல்லது அடக்குமுறை ஆட்சிகளில் இருந்த குடிமக்களுக்கு உடனடியாகத் தகவல் என்னும் ஆக்சிஜன் பலூனை அனுப்ப வேண்டியிருந்தது.

ஆஃப்கானிஸ்தானும், சீனாவும் “அமெரிக்காவின் குரல்” என்ற ஒலிபரப்பின் ஐந்து தலையாய அங்காடிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. அண்மையில் ஏற்பட்ட கொசோவோ பூசல் போன்ற நெருக்கடி நேரங்களில், நேயர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிறது. ஜெர்மன் பொது ஒலிபரப்பு வரலாற்றில் 1999இல் நிதி ஒதுக்கீடு வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டது. எனினும் டாட்ஷ் வேல்சின் இயக்குநர் டியட்டர் வைரிச் ஒரு பன்னாட்டுச் சேவையைத் தொடங்குவதில் பிடிவாதமாக இருந்தார். “மனிதகுலத்தில் மூன்றில் இருபகுதியினர், பத்திரிகைச் சுதந்திரம் அல்லது தகவல் சுதந்திரம் இல்லாத நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். நம்பகமான ஆதாரங்களிலிருந்து அவர்களுக்குத் தங்குதடையின்றி நடுநிலையான தகவல்களை அளிப்பது நமது கடமை என்று கருதுகிறோம்” என்று அவர் கூறினார்.

சுதந்திரத்திற்கு ஆதாரம்

மிரட்டல்போர் முடிவுக்கு வந்ததை யொட்டி, உலகின் பல பகுதிகளில், பழைய கோட்பாடுகள் மறைந்து, புதிய புரட்சிகரமான மாறுபட்ட சூழலுக்குப் பன்னாட்டு ஒலிபரப்பாளர்கள் தங்களை மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. தணிக்கை செய்த அரசு ஒலிபரப்புகளுக்கு ஒரே மாற்று தாங்கள் தான் என்று இனியும் அவர்கள் கூற முடியாது. சிலரின் சுதந்திரத்திற்கு ஆதார மிதவையாகவும், மற்றவர்களுக்கு நாச சக்திகளாகவும் அவர்களைக் கருத

முடியாது. மேலும், எண்ணற்ற வளர்முக நாடுகளில், புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுகள், வானலைகள் மீதான கட்டுப்பாட்டுக்கு அடிபணிந்துவிட்டன. இதனால், புதிய பண்பலை நிலையங்கள் மூலம் பன்முகக் கருத்துகளை வெளியிடுவதற்கு ஒரு புதிய வழி திறந்திருக்கிறது.

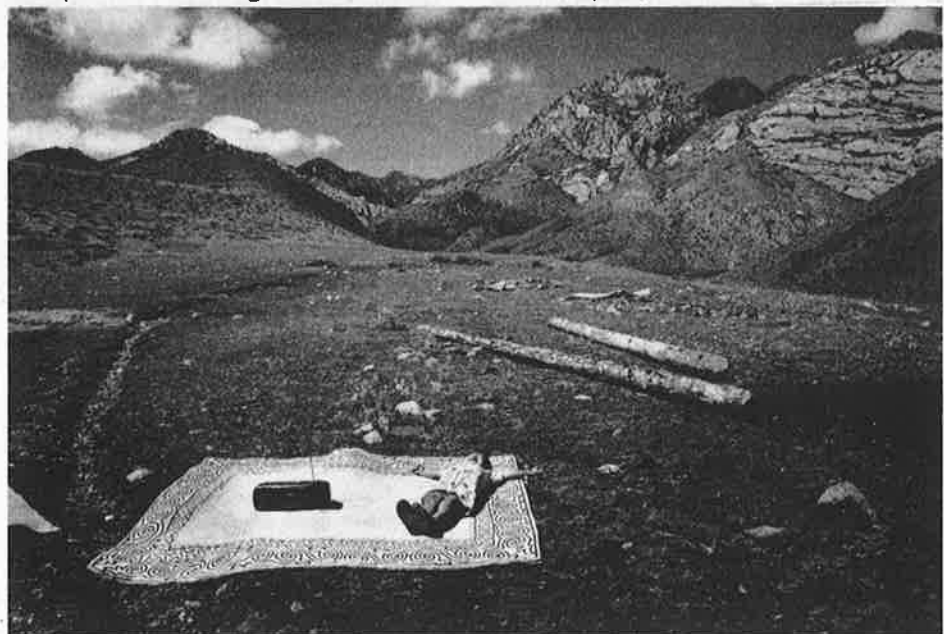
“மாறுபட்ட அரசியல் சூழல் காரணமாக, வெளிநாட்டுச் செய்தியாதாரங்கள் எதனையும் அணுக வாய்ப்பில்லாத நாடுகளுக்குத் தகவல் வழங்குவதை முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள வானொலிகள், தங்கள் அலைவரிசையை மாற்றி, சிற்றலையல்லாத ஒலிபரப்பு ஊடகங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது” என்று ஹியூக்ஸ் சாலோர்ட் கூறுகிறார். இவர், ஃபிரான்ஸ் பன்னாட்டு வானொலியின் பன்னாட்டு விவகாரப் பிரிவின் இயக்குநர். ஒருவகையில், முற்றிலும் வேறுபட்ட பண்பாடுகளையும், எதிர்பார்ப்புகளையும் கொண்ட அங்காடிகளில், அவை ஐரோப்பாவானாலும், ஆஃப்கானாவானாலும், ஆசியாவானாலும், லத்தீன் அமெரிக்காவானாலும், தங்களை விற்பனை செய்ய அவை கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சுருங்கக்கூறின், அயல் நாட்டு ஒலிபரப்பாளர்கள், உள்நாட்டு ஒலிபரப்பாளர்

களாகவும், வெளிநாட்டு ஒளி பரப்பாளர்களாகவும் மாற வேண்டியிருந்தது.

திறந்த நிலை அங்காடிகளுக்கேற்ப மாறிக் கொள்ளும் நடைமுறை, அயல் நாட்டு ஒளிபரப்பாளர்களுக்கான ஒரு தீவிர வழியாக அமைந்திருந்தது. உலகெங்கு முள்ள பண்பலை நிலையங்களுடன் அவற்றின் நிகழ்ச்சிகளை மறு ஒலிபரப்புச் செய்வதற்குக் கூட்டாண்மைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வது அல்லது சற்று அதிகச் செலவு பிடிக்கும் உள்ளூர் அலைவரிசைகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் பண்பலை ஒலிபரப்பிகளை வாங்குவது அனைத்து ஒலிபரப்பாளர்களின் முதல் நடவடிக்கையாக அமைந்தது. ஓர் ஊடகம் என்ற முறையில், பண்பலையானது சிற்றலையை விட அதிவேகமாகப் பேசவும், நிகழ்ச்சிகளில் இசையைப் புகுத்தவும் இயல்விக் கிறது.

“பிபிசி, 1987இல் ஃபின்லாந்தில் பண்பலையைத் தொடங்கியது. முதல் பண்பலை இணையங்களை உருவாக்குவதில் எல்லோரையும் விட பிபிசி மிகவும் முன்னணியில் இருக்கிறது” என்று மார்க் பிரேயன் கூறுகிறார். இவர், உலகச் சேவையின் ஐரோப்பியச் செய்தி மற்றும் நடப்பு விவகாரங்கள் பிரிவின் ஆசிரியர். ▶

சீனாவிலுள்ள ஷின்ஜியாங்கில் உய்கர் தன்னாட்சி மண்டலத்தில், ஒரு மங்கோலியச் சிறுவன், கசக்ஸ்தான் எல்லை அருகே மலையில் வானொலி கேட்கிறான்.

© ராடரி ரெபர்ட்ஸ்/புரோமோ பிளாஸ், இமண்டர்

▷ “யுனெஸ்கோ கூரியர்” இதழாளர்; பெலுவாஸ் அனுப்பிய செய்தியுடன்.

▶ 1990இல், ருமேனியாவில் பொதுவுடைமை ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்தவுடன், உலக சேவைப் பிரிவு, ருமேனியாவில் புதிதாக உருவாகி வந்த வானொலி நிலையங்களுடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டு, ஓர் இணையத்தை உருவாக்கியது. ருமேனிய வானொலி நேயர்களில் 17% பேரை பிபிசி தன்வசம் ஈர்த்துக் கொண்டிருப்பதாக ஒரு வகையில் தேசிய ஒலிபரப்பாளராகிவிட்டோம். ருமேனியச் செய்திகளை விரிவாகக் கொடுக்கிறோம். எனினும், பிபிசி இதழியல் நெறிமுறைகள், பன்னாட்டுச் செய்திகளின் பகுப்பாய்வில் நுட்பமாகப் புகுத்தப்பட்டிருக்கும் என்று பிரேயன் கூறுகிறார்.

ஆஃப்ரிக்காவில், ஒலிபரப்பு அங்காடிகளில் ஆசியாவைவிட வேகமாக ஒழுங்கு முறை விதிகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, இது முக்கியமாக விருப்பப்படும் ஒரு மண்டலமாகும். ஓர் அயல்நாட்டு ஒலிபரப்பாளர் பண்பலையில் நுழைந்து விடும் போதெல்லாம், நேயர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது. முன்னாள் ஆஃப்ரிக்கக் குடியேற்றங்களில் பிபிசி, ஆர்எஃப்ஐ இரண்டும் ஏராளமான நேயர்களை ஈர்த்துள்ளன. அமெரிக்காவின் குரல் ஒலிபரப்புக்கான ஐந்து தலையாய அங்காடிகளில் எத்தியோப்பாவும் ஒன்று. மேற்கு ஆஃப்ரிக்கத் தலைநகர்களுக்கு வெளியே, இரண்டாவது, மூன்றாவது நகரங்களில், ஆர்எஃப்ஐ தனது பண்பலை அஞ்சல்களைத் தொடங்கியுள்ளது. மாலியில் பாம்பாரா மொழியில் உள்நாட்டில் தயாரான நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பி வருகிறது.

நடைமுறையில் ஆர்எஃப்ஐ ஒரு முழுமையான தேசிய வானொலி சேவை போல் செயற்படுகிறது. நேயர்களின் விகிதம், ஃபிரெஞ்சு மொழி பேசும் மக்களில் 30% முதல் 40% வரை உயர்ந்துள்ளது என்று அயல்நாட்டு மொழிப் பிரிவு இயக்குநர் எர்லெண்ட்ஸ் காலாபுக் கூறுகிறார். ஃபிரெஞ்சு ஒலிபரப்பாளர் இப்போது, ஃபிரெஞ்சு மொழி பேசாத மண்டலங்களிலும் ஊடுருவ முயன்று வருகிறது. அது கானாவில் ஒரு பண்பலை நிலையத்தை அண்மையில் தொடங்கியுள்ளது. லாகோசிலும் ஒரு நிலையத்தைத் தொடங்கவிருக்கிறது.

துல்லியமான தகவல் தேவை

அயல்நாட்டு ஒலிபரப்புகளுக்கு மிகுந்த கிராக்கி இருந்து வருகிறது. பன்னாட்டுச் செய்திகளுக்காக மட்டுமே அவை விரும்பப்படவில்லை. “பெருமளவு அங்காடிகளில் அதிகப் போட்டி நிலவுகிறது. ஆனால், இப்போட்டி எப்போதும் துல்லியமான, நடுநிலையான செய்திகளுக்காக அல்ல” என்று பிபிசி உலகச் சேவையின் துணைத் தலைமை நிருவாகிகரோலின் தாம்சன் கூறுகிறார். பல நாடுகளில், ஒழுங்குமுறை விதிகள் நீக்கம் காரணமாக ஏராளமான இசை நிலையங்கள் ஒலிபரப்புக்கு வந்துள்ளன. ஆனால், செய்திகள், மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளுக்கு உள்ளாகின்றன; அல்லது செய்திகளின் தரம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது; மேலும், இச்செய்திகள் உள்ளூர்த் தலையீடுகளினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

“புதிதாக உருவாகிவரும் மக்களாட்சி நாடுகளில், நடுநிலையான துல்லியமான தகவல்களுக்கு மிகுந்த கிராக்கி உள்ளன” என்று “அமெரிக்காவின் குரல்” இயக்குநர் சாண்டி அங்கர் ஒப்புக் கொள்கிறார்.

செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள் முழுமையாக மேம்பாடு அடையாத இடங்களிலும், சுதந்திரமான செய்திப் பரிமாற்றத்தின்மீது குற்றவியல் சட்டங்களும், எல்லாவகைக் கட்டுப்பாடுகளும் பயன்படுத்தப்படும் இடங்களிலும், நம்பகமான தகவல்கள் பெரும்பாலும் வெளியிலிருந்தே வரவேண்டியிருக்கிறது” என்று அவர் உறுதிப்படுத்துகிறார். இதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. இலத்தீன் அமெரிக்காவிலுள்ள அமெரிக்கக் குரல் இணைவுடைய 400 பண்பலை நிலையங்களைச் சுட்டிக் காட்டி, “தேவையில்லாதிருந்தால், தங்கள் சமுதாயங்களில் கொடுக்கப்படும் தகவல்களின் மீது அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தால், அவர்கள் இத்தனை ஒப்பந்தங்களை ஏன் செய்துகொள்கிறார்கள்” என்று அவர் வினவுகிறார்.

உள்ளூர்ப் பண்பலைகளில் பெரிய வானொலிகள் அனைத்தும் ஒலிபரப்பினாலும், அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிக்கோளைக் கொண்டிருக்கின்றன. பிபிசி உலகச் சேவை தனது நம்பகத்தையும் தரத்தையும் காப்பாற்றி வருகிறது. “அமெரிக்காவின் குரல்”, அக்டோபரில் கூட்டாட்சி அரசின் ஒரு தனி நிறுவனமாகியது. அது, உலகச் செய்திகளையும், அமெரிக்க அரசியலையும், சமுதாயத்தையும், பண்பாட்டையும் உலகுக்குத் தெரிவிப்பது தனது கடமை எனக் கருதுகிறது. நாட்டில் நிலவும் மாறுபட்ட கருத்துகளை ஃபிரெஞ்சு நோக்கில் வழங்குவதை ஆர்எஃப்ஐ தனது நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. “புதிய நவீன ஜெர்மனி குறித்து ஒரு பன்னாட்டு விழிப்புணர்வை உருவாக்குவதற்கு பிட்ஷ்வேல்ஸ் (DW) முயல்கிறது என்று அதன் இயக்குநர் டியட்டர் வைரிச் கூறுகிறார்.

அனைத்து வானொலிகளின் நிகழ்ச்சிகளின் முதுகெலும்பாக விளங்குவது

பன்னாட்டுச் செய்திதான். எனவே, கடந்த பல ஆண்டுகளில் பன்னாட்டுச் செய்தி ஒலிபரப்பு 24 மணிநேரமும் நடைபெறும் வகையில் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு மண்டலங்களின் தேவைக்கேற்ப, இந்நிகழ்ச்சிகளின் இசையும் சிறப்பு அம்சங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூர்த் தயாரிப்புகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1989 முதல், பிபிசி, தனது இலக்குப் பகுதியான முன்னாள் கிழக்கு அணி நாடுகளிலிருந்து அப்பகுதி பற்றி நன்கறிந்த இளைஞர்களை வேலைக்கு எடுக்கத் தொடங்கியது. ஆர்காரெஸ்டிலும், சோஃபியாவிலும் ஆர்எஃப்ஐ தனது துணை நிலையங்கள் மூலம், பாரிசில் தயாரான நிகழ்ச்சிகளுடன் சேர்த்து உள்ளூர்த் தயாரிப்பு நிகழ்ச்சிகளையும் ஒலிபரப்பி, நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஃபிராங்கோ-ஐரோப்பியச் கோணத்தை அபரித்து வருகிறது. மத்திய மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே தொடங்கவிருக்கும் பேச்சுவார்த்தைகளில் தங்களுக்கு முக்கியப்பங்குப் பணி கொண்டு என்று ஐரோப்பிய அயல்நாட்டு வானொலிகள் கூறுகின்றன. ஒன்றுபட்ட ஐரோப்பாவை உருவாக்குவதிலும் எங்களுக்குப் பொறுப்பு உண்டு. ரேடியோ-சி என்ற நிகழ்ச்சியில் பல பொது ஐரோப்பிய வானொலிகளின் பங்களிப்புகள் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. இதன்மூலம், நேயர்கள் பல்வேறு வட்டாரப் பிரச்சினைகளை நன்கறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உள்ளூர் மொழி ஒலிபரப்பு

புதிய நேயர்களை எட்டுவதில் உள்ளூர்மொழி ஒலிபரப்பு பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. ஆங்கிலம் பேசும் ஆஃப்ரிக்காவிற்குள் நுழைய ஆர்எஃப்ஐ முயன்று வருகிறது. அது, அமெரிக்காவின் குரல், பிபிசி, டிடபிள்யூ போன்றவை செய்துள்ளது போல், சுவாகிலி, ஹாசா போன்ற உள்ளூர் மொழிகளில் ஒலிபரப்பினாலன்றி அதன் முயற்சி வெற்றி பெறாது. முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த, புதிதாகச் சுதந்திரமடைந்த நாடுகளில் பேசப்படும் மொழிகளில் - குறிப்பாக, உஸ்பெக், ஆசெரி, உக்ரேனியன், கசக், கிர்கிஸ் மொழிகளில் - பிபிசி ஒலிபரப்பி வருகிறது. அதேசமயம், வேறு மொழிச் சேவைகளை - பெரும்பாலும் மேற்கு ஐரோப்பாவின் உள்நாட்டுமொழிச் சேவைகளை - அது நிறுத்திவிட்டது.

உயர்மட்டத்தினரை எட்டுவதற்காக பிபிசி இந்த உத்தியைக் கையாண்டுள்ளது. “நாங்கள் மொழிகளைக் குறைத்திருக்கிறோமென்றால், அவை பயனளிக்கவில்லை என்பதற்காக அன்று; மாறாக, நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்திருப்பதே காரணம்” என்று தாம்சன் கூறுகிறார். மிக அண்மையில், பிபிசி, ஜெர்மன் மொழி ஒலிபரப்பை நிறுத்திவிட்டது. ஜெர்மன் மொழி பேசும் உலகிலுள்ள பிபிசி நேயர்களில் பெரும்பாலோர் அதன் ஆங்கில நிகழ்ச்சிகளையும் கேட்கிறார்கள் என்று ஆய்வுகளில் தெரியவந்ததே இதற்குக் காரணம். அமெரிக்காவில், உலக சேவையைக் கேட்கும் நேயர்களின் எண்ணிக்கை அண்மை ஆண்டுகளில் அதிகரித்துள்ளது.

நிதி வெட்டு காரணமாக, டிடபிள்யூ, ஜப்பானிய, ஸ்பானிய மொழி நிகழ்ச்சிகளை நிறுத்திவிட்டது. செக், ஸ்லோவக்,

பன்னாட்டு ஒலிபரப்பு: பெரிய இணைப்பு

பிபிசி உலகசேவை: 43 மொழிகளில் வாரந்தோறும் 14.3 கோடி நேயர்களை 1,120 மணிநேரம் சென்றடைகிறது. வரவு செலவுத் திட்டம்: £ 17.5 கோடி (28 கோடி டாலர்).

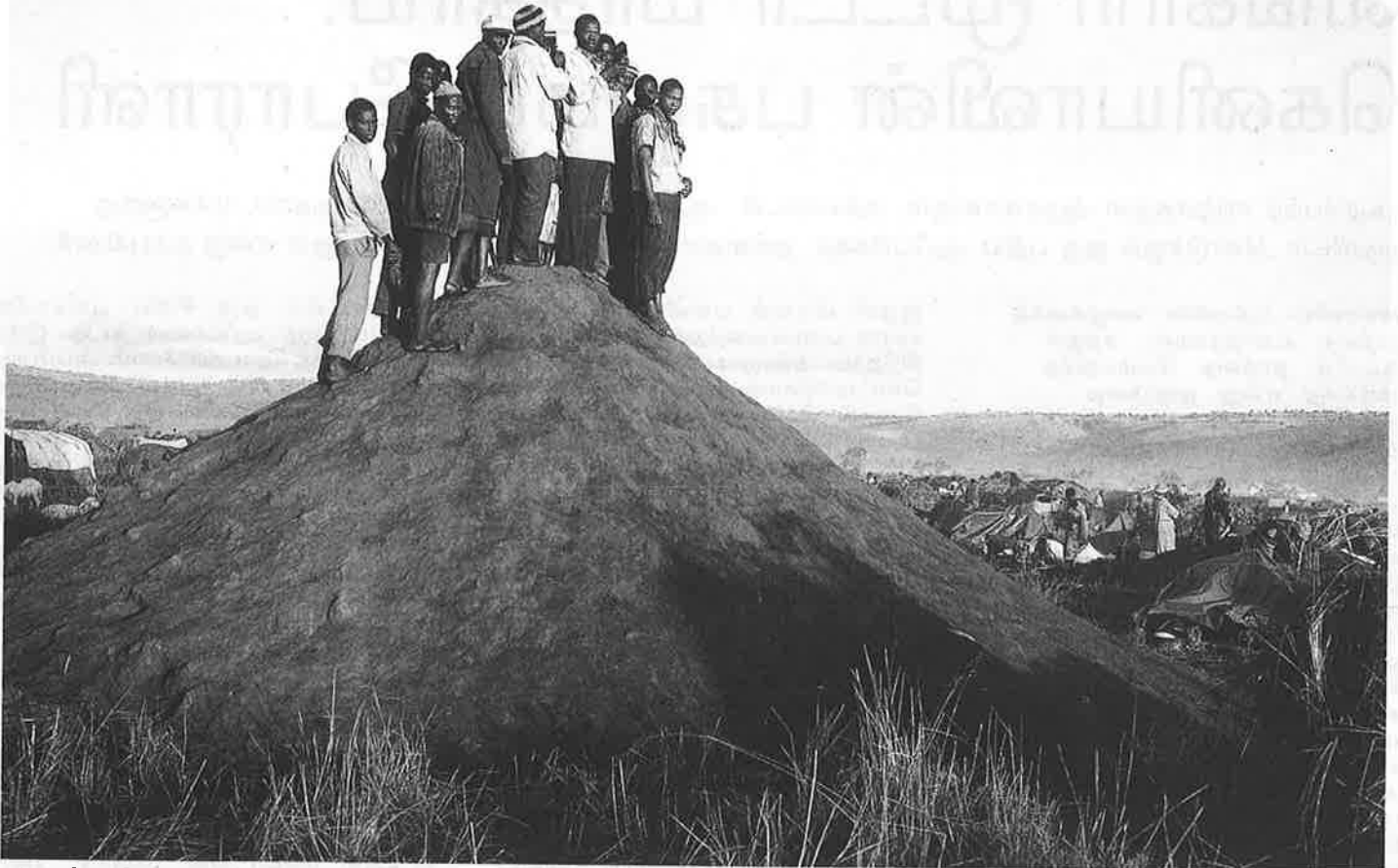
அமெரிக்காவின் குரல்: 53 மொழிகளில் வாரந்தோறும் 9.1 கோடி நேயர்களை 870 மணிநேரம் சென்றடைகிறது. வரவு செலவுத் திட்டம்: 10.6 கோடி டாலர்.*

டாட்ஷே வெல் (DW): 36 மொழிகளில் வாரந்தோறும் 2.8 கோடி நேயர்களை 718 மணிநேரம் சென்றடைகிறது. வரவு செலவுத் திட்டம்: 60.6 கோடி டிஎம் (33.66 கோடி டாலர்)

ஃபிரான்ஸ் பன்னாட்டு வானொலி (ஆர்எஃப்ஐ): ** 20 மொழிகளில் வாரந்தோறும் 4.5 கோடி நேயர்களை 313 மணிநேரம் சென்றடைகிறது. வரவு செலவுத் திட்டம். FF 7.54 கோடி (12.56 கோடி டாலர்).

* சம்பளங்கள் மற்றும் செய்தியனுப்பும் செலவுகள் மட்டும். அனுப்பீட்டுச் செலவுகள் அடங்கிவில்லை.

** இதன் துணை நிறுவனம் “ஆர் எம் சி மோயன் ஓரியன்ட்” உள்ளடங்கலாக.

பட்டியல் பிரைபுரேஸ் பீகர்ஸ், இலண்டன்

தானசானியாவில், வானொலி நிகழ்ச்சிகளைத் துல்லியமாகக் கேட்பதற்காக ருவாண்டா ஹீட்டு அகதிகள் ஒரு குன்றின் மேல் ஏறி நிற்கிறார்கள்.

அங்கேரியன் உட்பட வேறு பல மொழிச் சேவைகளையும் அது நிறுத்திவிட விருக்கிறது. “இந்த மொழிகளைப் பேசும் நாடுகளில் மக்களாட்சிகள் மலர்ந்துள்ளன. அங்கு பல்வேறுவகையான செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்களும் தோன்றியுள்ளன” என்று இதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டுள்ளது. எனினும், அது தனது ரஷியன் மற்றும் ஆங்கில மொழி நிகழ்ச்சிகளை விரிவாக்கிவருகிறது. மேலும், “ஆசியா சாட்-2” செயற்கைக்கோள் மூலம் ஆசிய அங்காடியிலும் நுழையத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. நிதித் தட்டுப்பாடுகள் இருந்த போதிலும், முக்கியமான ஒலிபரப்பாளர்கள் அனைவரும், அல்போனியன், மாசிடோனியன் மொழிகளில் ஒலிபரப்புகளைத் தொடங்கியுள்ளனர். அரசியல் சூழல் நிர்ப்பந்திக்கும் போது அவர்கள் எவ்வளவு விரைவில் ஒலிபரப்புக்கு முந்துரிமையளிக்கிறார்கள் என்பதை இது காட்டுகிறது.

புதிதாக உருவாகிவரும் மக்களாட்சிகளிலும், வளர்முகநாடுகளிலும் புதிய மொழிகளைப் புகுத்த ஒலிபரப்பாளர்கள் அனைவரும் அரசிடமிருந்து ஆசிரியர் குழுமச் சுதந்திரத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதே சமயம் அவர்கள் அனைவரும் நிதிக்கு அரசை எதிர்பார்க்கிறார்கள். கடந்த 10 ஆண்டுகளில், அரசிடமிருந்து யாருக்கும் தாராள நிதியுதவி கிடைக்கவில்லை. “அமெரிக்காவின் குரல்” ஒலிபரப்புக்கு 2000 ஆவது ஆண்டுக்கான நிதியை நாடாளுமன்றம் குறைக்குமானால், வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வில் 4.8%-ஐ மட்டுமே சமாளிக்க முடியும்” என்று அதன் இயக்குநர் சாண்டி அங்கர் கூறுகிறார். கடந்த 8 ஆண்டுகளில் உலகச் சேவைக்கான நிதி

ஒதுக்கீடு குறைந்துவிட்டது. இந்த வகையில் ஆர்எஃஐ உறுதியாக இருக்கிறது. டி.பிள்யூவின் 1999-க்கான நிதி ஒதுக்கீடு 3.3 கோடி டி.எம் (1.66 கோடி டாலர்/4.7%) குறைந்துவிட்டது. 2003 ஆம் ஆண்டு வரை இந்தத் தொகை மேலும் 54.6 கோடி டி.எம் (30.23 கோடி டாலர்/10%) குறைக்கப்படும். இது தவிர, 6 மொழிகளில் சேவைகள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன; 700 வேலை வாய்ப்புகள் குறைக்கப்படவிருக்கின்றன.

1990களின் தொடக்கத்தில் கனடா பன்னாட்டு வானொலி, தனது 15 மொழி ஒலிபரப்புகளில் ஏழு மொழிகளை நிறுத்தி விட்டது; பணியாளர்களையும் குறைத்து விட்டது; 1996இல் பன்னாட்டுச் சேவை அடியோடு நிறுத்தப்படவிருந்தது. கடைசி நேரத்தில் கூட்டாட்சி அரசின் மானியம் கிடைத்ததால் காப்பாற்றப்பட்டது. “பன்னாட்டுப் பண்பாட்டு உறவுகளில் அரசுக்குள்ள அக்கறையின்மையை இந்த நெருக்கடி பிரதிபலிக்கிறது” என்று வாவல் பல்கலைக்கழகப் (கனடா) பேராசிரியர் ஃபுளோரியன் சாவாகோ கூறுகிறார். இந்த வானொலி இப்போது நாட்டின் பொருளாதார வலிமையையும் பண்பாட்டு மாறுபாட்டையும் உலகுக்கு எடுத்துரைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. சீனாவுக்கு, ஆஃப்ரிக் காவுக்கும் தனது சேவையைத் திருப்பியுள்ளது.

இந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலையில், எல்லா முனைகளிலும் தலைகாட்டுவது எப்படி என்பது ஒரு இருதலைக்கொள்ளி நிலையாகும். அரசியல் கொந்தளிப்பு நிலவும் மண்டலங்களில், அயல்நாட்டு வானொலிகள், பண்பலை வரிசைகள், செயற்கைக் கோள் ஒலிபரப்பு ஆகியவற்றுடன், ஒரு சிற்றலையையும் பரா

மரித்து வரவேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர, புதிய தொழில் நுட்பங்களில் முதலீடும் செய்ய வேண்டியுள்ளது. எல்லாப் பொது ஒலிபரப்பாளர்களுக்கும் இணையம் முதலில் தேவைப்படுகிறது. “எதிர்காலச் சிற்றலை இதுதான்” என்று தாம்சன் கூறுகிறார். “பண்பலையில் உள்ளூர் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு அடிப்பணிய வேண்டியிருக்கிறது. ஏதேனுமொரு நேரத்தில், ஒரு நிகழ்ச்சி அதிகாரிகளைப் பாதித்துள்ளதன் காரணம் ஓரிரு பண்பலை நிலையங்களை மூடிவிட நேரிடுகிறது. 20 ஆண்டுகளில் உயிர்த்துடிப்பான பன்னாட்டு ஒலிபரப்பைப் பேணிவரவேண்டுமானால், இப்போதே இணையத்தில் முதலீடு செய்ய வேண்டும். அதுதான் சுதந்திரமான சாதனம்” என்கிறார் தாம்சன்.

சிற்றலையை இலக்கமயமாக்குதல்

இணையத்தின் உதவியினால், பிரிட்டனிலுள்ள இந்திய, பாகிஸ்தான் சமுதாயங்கள் இந்தி, உருது மொழி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்க முடிகிறது. வியட்னா மியர்கள், அவர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்தாலும், வியட்னாமில் இருந்தாலும் தங்கள் மொழி ஒலிபரப்பைக் கேட்கிறார்கள். ஒலிபரப்பாளர்கள் அனைவரும், சிற்றலையை இலக்க மயமாக்குவதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது இந்தச் சாதனத்துக்கு புத்துயிரூட்டும், இலக்கமயமாக்கப்பட்ட சிற்றலை மூலம், உயர்ந்த கேட்புத் திறன் கிடைப்பதுடன், உற்பத்திச் செலவும் குறையும். இதனால் பல புதிய நிலையங்கள் ஒலிபரப்பத் தொடங்கும்; குறிப்பிட்ட நேயர்களுக்குத் தேவையான நிகழ்ச்சிகள் கிடைக்கும்.

(தொடர்ச்சி எழுத்தெட்டாம் பக்கம்)

வங்காரி மூட்டா மாத்தாய்: கெனியாவின் பசுமைப் போராளி

புகழ்பெற்ற சுற்றுச்சூழல் ஆதரவாளரும், மக்களாட்சி ஆதரவுப் போராளியுமான மாத்தாய், மக்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கும் ஒரு புதிய ஆஃப்ரிக்கத் தலைமையை புதிய நூற்றாண்டு காணும் என்று நம்புகிறார்.

சாமானிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தாமல், சுற்றுச் சூழலின் தரத்தை மேம்படுத்த முடியாது என்று ஒருமுறை கூறினீர்கள். அது பற்றி விளக்க முடியுமா?

சுற்றுச்சூழலைக் காக்க விரும்பினால் முதலில் மக்களைக் காக்க வேண்டும். ஏனெனில் உயிர்ப் பன்மயத்தில் மனிதர்களுக்கும் ஒரு பகுதி. நமது சொந்த இனத்தைக் காப்பாற்ற முடியாவிடில், மர வகைகளை எப்படிச் காப்பாற்றப் போகிறோம்? ஏழை மக்கள் சுற்றுச்சூழலை ஒழிப்பதுபோல் சில நேரங்களில் தோன்றுகிறது. உயிர்வாழ்க்கை என்பதே அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் விட முக்கியம். எனவே மிகவும் அடிப்படைத் தேவைகளை பெறும் ஆர்வத்தில் சூழலுக்கு நீண்ட கால அடிப்படையில் தாங்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய பாதிப்பு பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. சுற்றுச் சூழலை நம்பியிருக்கும் ஏழை எளியவர்களே அதன் அழிவுக்கும் காரணமாக இருப்பது வேடிக்கைதான். எனவேதான் சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாக்க நாம் உண்மையிலேயே விரும்பினால் ஏழைகளின் வாழ்க்கை நிலைமையை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

கென்யாவின் சில பகுதிகளில் காடுகளிலிருந்து விறகு கொண்டுவருவதற்காகப் பெண்கள் பல மைல்தூரம் நடக்கிறார்கள். பக்கத்தில் மரங்கள் அதிகம் இல்லாததே இதற்குக் காரணம். விறகு குறைவாகக் கிடைக்கும்போது பெண்கள் மேலும் அதிக தொலைவு நடக்க வேண்டியுள்ளது. சூடான உணவு கிடைப்பதும் ஊட்டச் சத்தும குறைகிறது. பசி அதிகரிக்கிறது. இப்பெண்களுக்கு போதிய ஆதாரங்கள் இருந்தால், மதிப்பு வாய்ந்த காடுகளை அவர்கள் அழிக்க மாட்டார்கள்.

கென்யாவிலும் கிழக்கு ஆஃப்ரிக்காவிலும் காடுகளுக்கு என்ன அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது?

இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் விரிந்து காடுகள் அழிக்கப்பட்டு அந்த இடத்தில் வணிகப் பயிர்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்டன. இதன் விளைவு என்ன என்பது இப்போது நமக்கு நன்கு தெரியும். காடுகளை அழிப்பது, அதன்மூலம் உயிர் பன்மயத்தை அழிப்பது தவறு என்பதை உணர்கிறோம். ஆனால் பெரும் சேதம் ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது.

மரங்கள் நடுவதற்கான பசுமை வளைய இயக்கத்தை 1977 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய போது கென்யாவில் வனவளம் 2.9 விழுக்காடு இருந்தது. இப்போது 2 விழுக்காடு என்ற அளவுக்கு வனப்பரப்பு குறைந்துள்ளது. நடப்படுவதைவிட அதிக மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில் கிழக்கு ஆஃப்ரிக்கச் சுற்றுச்

சூழல் மிகவும் பலவீனமாக உள்ளது. சகாரா பாலைவனத்துக்கு அருகில் இருக்கிறோம். கண்மூடித்தனமாக மரங்களை வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். தெற்கு நோக்கி வெள்ளம்போல் பாலைவனம் பரவிவிடும் என்று வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். ஏனெனில் மழை, காற்று காரணமாக ஏற்படக்கூடிய மண் அரிப்பைத் தடுப்பது மரங்கள்தான். எஞ்சியுள்ள காட்டுப் பகுதிகளை ஒழிப்பதன் மூலம், உண்மையில் பல சிறிய சகாராக்களை நாம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதன் கூறுகளை ஏற்கனவே நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் குறித்து பொதுமக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தில் கிராம மக்களுக்கு குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு, குடிமைக் கல்வி கருத்தரங்குகளை நடத்துகிறோம். தங்கள் வாழ்நாளில் ஓர் ஊற்று அல்லது ஓடை வரண்டு போனதை நினைவில் வைத்துள்ளவர்கள் எத்தனைபேர் என்று கேட்டால், சுமார் 30 கரங்கள் உயரும்.

“மரங்களை நடுவது ஓர் எளிய செய்தியை அறிவிக்கிறது. ஒரு மரத்தை நடுவதன் மூலம் உங்கள் வாழிடத்தை மேம்படுத்தலாம். மக்கள் சுற்றுச் சூழல் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் எடுத்துக் கொள்ளலாம்” என்ற உணர்வை அது அதிகரிக்கிறது. சமுதாயத்தில் அதிகம் பங்கேற்பதற்கு இந்த உணர்வு முதற்படியாகும்.

கென்யாவில் பசுமை வளைய இயக்கம் சாதித்தது என்ன? சுற்றுச் சூழல் சீர்கேட்டை அது எந்த அளவுக்குத் தடுத்து நிறுத்தியுள்ளது?

மிகப் பெரிய சாதனை என்று நான் கருதுவது, சாமானிய மக்களிடம், குறிப்பாக கிராமவாசிகளிடம் சுற்றுச்சூழல் பற்றிய விழிப்புணர்வை அதிகரித்திருப்பது தான். சுற்றுச் சூழலில் அரசு மட்டுமல்ல, அனைவரும் அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்பதைப் பலதரப்பட்ட மக்களும் இப்போது உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். இந்த விழிப்புணர்வு காரணமாகத்தான் அரசில் கொள்கை முடிவு எடுப்பவர்கள் நாங்கள் அணுக முடிந்துள்ளது. சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாக்கும்படி சாதாரண மக்கள் அவர்களை வலியுறுத்துகிறார்கள்.

இரண்டாவது, மரங்கள் வழியாகச் சுற்றுச் சூழலைக் காக்கும் கருத்தை பசுமை வளைய இயக்கம் பரப்பி வருகிறது. ஏனெனில் கிராமச் சமூகத்தின் பல அடிப்படைத் தேவைகளை மரங்கள் நிறைவேற்றுகின்றன. 1977 ஆம் ஆண்டு

நைரோபியில் ஒரு சிறிய பூங்காவில் வெறும் ஏழு மரங்களை நட்டு இந்த இயக்கத்தைத் தொடங்கினோம். அப்போது எங்களிடம் மரக்கன்றுகள் கிடையாது. பணியாளர்கள் இல்லை; நிதி கிடையாது. ஆனால் சுற்றுச் சூழலை பாதுகாப்பதில் சாமானிய மக்களுக்குப் பங்கு உண்டு என்ற உறுதிப்பாடு இருந்தது. இப்போது கென்யா முழுவதும் 2 கோடி மரக்கன்றுகளை நட்டுள்ளோம்.

மரங்களை நடுவதன்மூலம் ஒரு சிறிய செய்தி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் ஒரு மரம் நட்டு, உங்கள் சூழலை மேம்படுத்த முடியும் என்பதுதான் அது. தங்கள் சுற்றுப்புறத்தைக் கட்டுபடுத்த முடியும் என்ற விழிப்புணர்வை அது வளர்க்கிறது. சமுதாயத்தில் அதிக பங்கேற்புக்கு முதல்படி இதுதான். நாங்கள் நடந்த மரங்கள் வளர்ந்து ஒங்கி நிற்கின்றன. எங்கள் இயக்கத்தின் மிகப்பெரும் தூதர்கள் இந்த மரங்களே.

1972இல் ரியோ புவி மாநாடு, 1997-இல் கியோட்டோவில் நடந்த சூழல் உச்ச மாநாடு ஆகியவற்றுக்குப் பின்னரும் உலக அளவில் சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள், பிரச்சாரங்கள் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணாதது ஏன்?

இயற்கை மற்றும் மனித வளங்களை அழித்து நீர்மின் திட்டங்கள், ஹோட்டல்கள், பேரங்காடிகள், ஆடம்பரப் பொருள்கள் இவைதான் வளர்ச்சி என்று பல உலகத் தலைவர்கள் கருதுகிறார்கள். இது மிகவும் குறுகிய பார்வை. மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான போதிய உணவு, தூய்மையான நீர், உறைவிடம், மருந்தகம், தகவல் மற்றும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை இது வழங்க இயலாது.

போலியான வளர்ச்சி மீது கொண்ட மோகம் காரணமாக, சுற்றுச் சூழல்பாது காப்பு என்பது பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது. சுற்றுச் சூழலை அழிப்பதற்குப் பெரும்பாலும் காரணமாக இருப்பவர்கள் தான் சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கத்துக்குத் தலைமைப் பாத்திரத்தை வழங்க வேண்டியவர்களாவர். ஆனால் அவர்கள் அப்படி எதுவும் செய்வதில்லை.

மேலும் பன்னாட்டு வணிக நிறுவனங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பும், சொந்த வணிக நலன்களும் உடையவர்களின் கையில் தான் இப்போது அரசியல் அதிகாரம் உள்ளது. சுற்றுச் சூழல் மற்றும் மக்களைக் காவு கொடுத்தேனும் லாபம் ஈட்ட வேண்டும் என்பதுதான் பன்னாட்டு வணிக நிறுவனங்களின் ஒரே குறிக்கோள்.

பன்னாட்டு சுற்றுச்சூழல் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களைக் கண்டு கொள்ள வேண்டாம் என உலக அரசியல் தலைவர்கள் பலரை இந்த நிறுவனங்கள் இசைய வைப்பது நமக்குத் தெரிந்த ஒன்றுதான். ஆனால் குடிமக்கள் என்ற முறையில் இந்த நிறுவனங்களின் தயவில் நாம் இருக்கக்

2 கோடி மரப் பசுமைப் பாட்டை

அரசியலிலும், சமூக விவகாரங்களிலும் மகளிர் மிகக் குறைந்த பங்குப் பணியாற்றும் ஒருநாட்டில், 59 வயதான வங்காரி மூட்டா மாத்தாயின் சாதனைகள் தலைசிறந்து விளங்குகின்றன. அவர் உயிரியலறிஞர்; கிழக்கு ஆஃப்ரிக்காவில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற முதற்பெண்மணி. நைரோபிப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர்; துறைத்தலைவர்.

கெனியாவின் தேசிய மகளிர் மன்றத்தில் 1976 முதல் மாத்தாய் தீவிரமாகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். இந்த மன்றத்தின் மூலம் அவர் ஒரு மரம் நடும்திட்டத்தைத் தொடங்கினார். இத்திட்டம் 1977 இல் “பசுமைப் பாட்டை இயக்கம்” என்று அழைக்கப்பட்டது.

உயிரியல் மாறுபாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கும், மண்வளம் காப்பதற்கும், கிராமப்பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கும், சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு ஆக்கமுறையான உருக்காட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கும், அவர்களின் தலைமைப் பண்புகளை நிலைநாட்டுவதற்குமான திட்டங்களை இந்த இயக்கம் தொடங்கியது.

மரம் நடுதல், நிலைபெற்ற நிருவாகம் வாயிலாகச் சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாப்பதன் தேவை குறித்துப் பொதுமக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவது இந்த இயக்கத்தின் ஒட்டுமொத்த நோக்கம். இந்த இயக்கம் 2 கோடி மரங்களை நட்டுள்ளது. இவற்றில் 80% உயிர் பிழைத்துள்ளன. இப்போது இந்த இயக்கம் 3,000 நாற்றங்கால்களை நடத்தி வருகிறது. இவற்றின் மூலம் 80,000 பேர் - பெரும்பாலும் கிராமப் பெண்கள் - வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுள்ளனர்.

அனைத்து ஆஃப்ரிக்கா பசுமைப்பாட்டை இணைவனத்தை 1986இல் இந்த இயக்கம் நிறுவியது. மற்ற ஆஃப்ரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த பல்லாயிரம் பேருக்காகச் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு பற்றி பயிலரங்குகளையும், பயிற்சி வகுப்புகளையும் இது நடத்தியுள்ளது. இது, தான்சானியா, உகாண்டா, மாலாவி, லெசொத்தோ, எத்தியோப்பியா, ஜிம்பாப்வே ஆகிய நாடுகளில் பசுமைப்பாட்டை முறைகளைக் கையாள வழிவகுத்துள்ளது.

ஐ.நா.தலைமைச்செயலாளரின் படைக் குறைப்பு ஆலோசனைக்குழுவில் ஓர் உறுப்பினராகவுள்ள மாத்தாய், பெருமைக்குரிய “ரைட் லைவ்லிசுட் அவார்ட்” விருது உட்பட 14 பன்னாட்டு விருதுகள் பெற்றுள்ளார். மனிதகுலத்திற்கு இவர் ஆற்றியுள்ள அரும்பணிக்காக, மாற்று நோய் பரிசு எனக் கருதப்படும் விருதினை ஒரு ஸ்வீடன் அறக்கட்டளையிடமிருந்து பெற்றுள்ளார்.

பல ஆண்டுகளாக ஒரு கட்சி ஆட்சி நடைபெற்று வந்த ஒரு நாட்டில், கெனியாவின் காடுகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மாத்தாய் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டங்களின் போது அவர் மீது கண்ணீர்ப்புகைக் குண்டு வீசப்பட்டது; பலமுறை அவர் தடியடிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்.

“என்னை அச்சுறுத்தி, அவமானப்படுத்துவதன் மூலம் என் வாயை மூடிவிடலாம் என்று அரசு கருதுகிறது. ஆனால், எனக்கு யானைத்தோல். மேலும், யாராவது குரல் கொடுத்தாக வேண்டும்” என்று மாத்தாய் கூறுகிறார்.

மாத்தாய் மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தாய். நைரோபியின் வடமேற்கிலுள்ள 2,500 ஏக்கர் காணொ காடுகளைப் பாதுகாக்கும் போராட்டத்தில் இப்போது மாத்தாய் ஈடுபட்டுள்ளார். இந்தக் காட்டில், குடியிருப்பு வீடுகளைக் கட்ட அரசு விரும்புகிறது. ■

பாது என்பது எனது வலுவான கருத்து. பன்னாட்டு வணிக நிறுவனங்களுக்கு மனித இதயம் கிடையாது. எனவே ஐரக்கம் என்பது சிறிதளவும் அவற்றிடம் இருக்க முடியாது.

ஓர் ஆசிரியராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய தாங்கள் பின்னர் சூழல் ஆதரவாளராக மாறினீர்கள். இப்போது மக்களின் நாயகப் போராட்டம் என்று கருதப்படுகிறீர்கள். கடந்த 25 ஆண்டுகளில் தங்களுடைய இந்த வாழ்நாட்களைப் பற்றி விளக்க முடியுமா?

தேனீக்கள், வண்ணத்துப்பூச்சிகள், மரங்கள் பற்றி மட்டும் கவலைப்படும் நூழலியல் இப்போது மிகவும் குறைவு. நூழலை மாசுபடுத்தும், காடுகளை அழிக்கும் தொழில்களைக் கட்டுப்படுத்தாத அரசு இருந்தால் சுற்றுச் சூழல் சமீப காலம் தொடர்ந்து இயலாத நிலைமையில் உள்ளது. இது சூழலியலார் அனைவருக்கும் தெரியும்.

எடுத்துக்காட்டாக, கென்யாவில் பழமையான காடுகளுக்கு மத்தியில் ஆடம்பர

வீடுகளைக் கட்ட, கட்டுமானத் தொழில் நிறுவனங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. சமூக அக்கறையுள்ள மனிதர்கள் என்ற முறையில் இதை எதிர்க்க வேண்டும். இந்தக் கட்டத்தில் தலையிடும்போது கொள்கை வகுப்பாளர்களுடன் நேரடியாக மோத நேரிடுகிறது. உடனே உங்களைப் போராட்டம் என்று அழைக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள்.

1970களில் நைரோபி பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராக இருந்தபோது போராட்டம் என்னும் உரிமைகள் மதிக்கப்படுவதில்லை என்பதை உணர்ந்தேன். அவர்கள் பெண்கள் என்பதே இதற்குக் காரணம். உடனே உரிமைகளுக்காகப் போராடத் தொடங்கினேன். ஆசிரியை என்ற முறையில் எனது உரிமைகள் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே இதற்குக் காரணம். இதற்கிடையில் எனது பணியுடன் நேரடித் தொடர்புடைய வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள நேரிட்டது. மனித உரிமைகள் போன்ற பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள நேரிட்டது. மனித உரிமைகள் போன்ற இவை பற்றித் தொடக்கத்தில் எனக்கு

► சரியான புரிதல் இருக்கவில்லை. இது என்ன நேரடியாக வேறு ஒரு தளத்துக்கு, அரசு நிர்வாகத்தை நோக்கி இட்டுச் சென்றது. இதன் விளைவாக ஜனநாயக ஆதரவு இயக்கத்தில் நான் இணைந்தேன்.

எம்மைப்போன்ற இளம் ஜனநாயக நாட்டில் ஆட்சியாளர்கள் சர்வாதிகாரிகளாக மாறுவது எளிது என்பதை எழுபதுகளில் உணர்ந்தேன். நாட்டின் சொத்துகளை ஏதோ தங்களின் பரம்பரைச் செல்வத்தைப் போன்று அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். அரசு நிர்வாகப் பொறியமைவைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்கான அதிகாரத்தை அரசியல்சாசனம் அளிப்பதைப் புரிந்து

ஒரு சமயம், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்மீது குற்றஞ்சாட்டினார்கள். நான் மணமுறிவு செய்து கொண்ட பெண் என்று கேலி செய்தார்கள். என்னுடைய பெண்மைக்குக் களங்கம் கற்பிப்பதன் மூலம் என்னை அடிபணிய வைத்து விடலாம் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், பின்னர் அவர்கள் தங்கள் தவற்றை உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

கொண்டேன். எனவே ஜனநாயக ஆதரவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, அரசமைப்புச் சீர்திருத்தம், கருத்துச் சுதந்திரம் ஆகிய வற்றுக்காகப் போராடினேன். படைப் புணர்வைச் சொல்லக் கூடிய, கோழைகளை உருவாக்கக் கூடிய அரசியல் அமைப்பில் நாம் வாழ முடியாது.

தங்களுக்கு இருக்கும் கல்வித் தகுதிக்கு அமெரிக்காவிலோ அல்லது மேலை நாடு ஒன்றிலோ வசதியாக வாழ முடியும். ஆனால் தங்கள் திரும்பி வந்து கென்யாவிலேயே வாழ்நாளைக் கழிக்க முடிவு செய்தீர்கள். கடந்த 25 ஆண்டுகளில் தங்கள் மீது வசைச் சொற்கள் வாரி இறைக்கப்பட்டன; மிரட்டல்கள்,

மடகால்களில், காடழிக்கப்பட்ட பகுதியில் ஒரு பெண் நெல் நடுகிறாள். லெமூர் இனத்தின் கடைசிப் புகலிடம் இது.

மடகால்களில்/மடகால்களில் இனத்தின் கடைசிப் புகலிடம் இது.

தாக்குதல்கள் நடந்தன. சிறையில் அடைக்கப்பட்டீர்கள்; நாட்டைவிட்டு வெளியேறக் கூடாது என்று பல முறை தங்களுக்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டது. கென்யாவுக்குத் திரும்பி வந்து போராளியாக மாறியதற்காக எப்போதாவது வருத்தப்பட்டது உண்டா?

நான் திட்டமிட்டுப் போராளியாக மாறவில்லை. இங்கு தங்கிவிட முடிவு செய்ததற்காக வருத்தப்படவில்லை. என்னுடைய வட்டாரத்தை, நாட்டை மேம்படுத்த இயன்றவகையில் பங்காற்றவே இந்த முடிவை எடுத்தேன். இது சற்று வித்தியாசமான முடிவு என்பது எனக்குத் தெரியும்.

எனது பணிகளைப் பார்த்துத் தூண்டுதல் பெறுவதாகப் பலர் வந்து கூறுகிறார்கள். இது மிகுந்த மனநிறைவை அளிக்கிறது. தொடக்க நாட்களில், குறிப்பாக கொடுங்கோலாட்சி நீடித்தபோது, வெளிப்படையாகப் பேசுவதுகூடக் கடினம். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை, தெருக்களில் செல்லும்போது, மக்கள் அருகே வந்து, “நான் உங்களை இழுக்கிறேன்; உங்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கிறேன்” என்று மெல்லிய குரலில் கூறுவார்கள். என்னுடைய ஆதரவாளர்கள் என்று வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ள அவர்களுக்கு அச்சம். அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பது மற்றவர்களுக்குக் கேட்டுவிடக் கூடாது. அதுபற்றித் தெரிந்துவிட்டால் தண்டனை கிடைக்கும் என்று நடுங்கினார்கள்.

நான் வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று விடாமல் இங்கேயே தங்கி, துன்ப-துயரங்களைச் சந்தித்தன் மூலம் மிகப் பெரிய ஆக்கபூர்வ சக்தியாகத் திகழ்கிறேன். மேலை நாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டு, எனது நாடு இப்படிச் செய்யவேண்டும் அப்படிச் செய்ய வேண்டும் எனக் கூறியிருந்தால், அது போலித்தனமாக இருந்திருக்கும். இங்கேயே இருப்பதன் மூலம் ஏராளமான மக்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க முடிகிறது.

ஆண்களை எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்பதால் தங்கள் மீது வசை மாரியும் தாக்குதலும் நடப்பதாக நினைக்கிறீர்களா?

ஆஃப்ரிக்கப் பெண்கள் அடங்க

கெனியா தகவல் கோப்பு

கெனியா குடியரசு (ஜம்ஹீரியா கெனியா) முன்னாள் பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாடு. 1963 இல் சுதந்திரம் பெற்றது. அடுத்த ஆண்டு குடியரசானது.

பரப்பு: 5,82,646 ச.கி.மீ.

தலைநகர்: நைரோபி

மக்கள்தொகை: 2.84 கோடி

மொழிகள்: கிஸ்வாஹிலி; ஆங்கிலம் ஆயுள் நீட்சிக் காலம்: 52 ஆண்டுகள்

வயதுவந்தோர் எழுத்தறிவு: 79.3%

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி: தலைக்கு 372 டாலர்

குடியரசுத் தலைவர்: டேனியல் டி.ஆர்ப்மாஸ் பண அலகு: கெனியா ஷில்லிங் (74 ஷில்லிங்=1 அமெரிக்க டாலர்)

ஆதாரம்: யுஎன்டிபி மனிதவள மேம்பாட்டு அறிக்கை - 1999.

-ஒடுங்கி நடக்க வேண்டும்; கணவர்களுக்கு மேம்பட்ட நிலையில் இருக்கக் கூடாது என்று ஆண்கள் நினைக்கிறார்கள். நாடு பெண் என்பதாலும் எனக்கென்று தனிப்பட்ட கருத்துகள் இருக்கிறது என்பதாலும் தொடக்கத்தில் பலர் என்னை எதிர்த்தார்கள் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயம் இல்லை.

அதிபர் டானியல் அராப் மோய் உள்பட உயர் பதவிகளில் இருந்தவர்கள் என்னை கிண்டல் செய்துள்ளார்கள். மணமுறிவு பெற்ற பெண் என்பதற்காக ஒரு முன்பு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என் மீது புகார் கூறி கேலி செய்தனர். எனது பெண்மையைக் கேலிக்குரியதாகுவதன் மூலம் என்னைப் பணியவைத்துவிடலாம் என அவர்கள் நினைப்பது எனக்குப் புரிந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, 1989-ஆம் ஆண்டு நைரோபியில் உகுரு பூங்காவை காப்பாற்றப் போராடியபோது, அதிகாரிகளுடன் கடுமையாக மோத நேரிட்டது. நகரின் மையத்திலுள்ள அழகிய பூங்காவை அழித்துவிட்டு அந்த இடத்தில் பலமாடி கட்டடத்தை எழுப்ப நினைப்பது கேலிக்குரியது என்று நான் வாதிட்டேன். நைரோபி மக்கள் குடும்பத்தோடு வெளியே வந்து பொழுதைக் கழிக்கக்கூடிய ஒரே இடம் உகுரு பூங்கா ஒன்றுதான். இது மிகவும் அற்புதமான இடம். ஏனெனில் இந்த இடத்தில்தான் யாரும் அவர்களைத் தொதரவு செய்ய மாட்டார்கள். பூங்காவிலே எழுப்பப்படவிருந்த அடுக்கு மாடிகட்டடத்துக்குப் ‘பூங்கா அரக்கன்’ என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. இந்தப் பூங்கா

கனியாவின் பசுமைப்பாட்டை இயக்கத்தின் ஓர் உறுப்பினர்.

புரக்களை எதிர்த்துப் போராட்டத்தைத் தொடங்கியபோது, வளர்ச்சியை பற்றி முறியாமல் முட்டுக் கட்டை போடுவதாக என்னைக் கிண்டல் செய்தார்கள். வளர்ச்சி என்றால் என்ன என்பது பற்றி நான் டிக்கவில்லை. ஆனால் மக்கள் பெருமளவு வாழும் நகரத்தில் காலி இடம் தவை என்பது எனக்குத் தெரியும். நல்ல வளையாக அரசு சாரா பல அமைப்புகளும் ஆயிரக்கணக்கான சாமானிய மக்களும் எங்கள் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற

னர். இறுதியில் பூங்கா காப்பாற்றப் பட்டது.

அந்தப் பூங்காவை ஒழிக்க நினைத்த அரசு பின்னர் அதைத் தேசியப் பாரம்பரிய இடமாக அறிவித்தது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. என்னைக் கிண்டல் செய்யாமலேயே, எதிர்க்காமலேயே இதை அவர்கள் செய்திருக்கலாம்!

1997 அதிபர் தேர்தலில் போட்டி யிட்டது ஏன்? மிகவும் புகழ்பெற்ற

தாங்கள் கணிசமான வாக்குகளைப் பெறமுடியாமல் போனது எப்படி?

தேர்தலில் போட்டியிட நான் முடிவு செய்ததற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. கென்யாவில் முதன்முதலில் 1992 ஆம் ஆண்டு பல கட்சிகள் செயல்படும் அரசியல் முறை சட்டபூர்வமாக ஏற்கப் பட்டபோது, எதிர்க்கட்சிகளை ஒன்று படுத்த, பிற அரசியல் குழுக்களுடன் சேர்ந்து நான் மிகவும் பாடுபட்டேன்.

யுனெஸ்கோ கூரியர்

தமிழகமெங்கும் முகவர் (ஏஜெண்ட்)கள் தேவை.

விவரங்களுக்கு எழுதுக :

யுனெஸ்கோ கூரியர்

தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்

18, மேயர் இராமநாதன் சாலை,

சேத்துப்பட்டு சென்னை - 600 031.

▶ எதிர்க்கட்சிகள் வரிசையில் பல வேட்பாளர்கள் அதிபர் தேர்தலில் போட்டியிட்டதால் பிரச்சாரத்திலிருந்து நான் விலகிக் கொண்டேன்.

எதிர்பார்த்தபடியே தேர்தலில் எதிர்க்கட்சிகள் தோல்வியடைந்தன. அவர்களை ஒன்று சேர்க்க ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கம் சரியானது என இப்போது கூறுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகளைக் கொண்ட தேசிய ஒற்றுமை அரசு ஒன்றை அமைக்க நாங்கள் விரும்பினோம். இதற்குத்தான் இப்போது அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள்.

1997 தேர்தலில் ஆளும் கென்யா ஆஃப்ரிக்க தேசிய யூனியன் (கேஏஎன்யூ) கட்சிக்கு எதிராக எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்று பட்டு, இனக்குழுவிலிருந்து வலுவான ஒரு வேட்பாளரை நிறுத்துவதே எனது முயற்சியாக இருந்தது. என்னை இனக்குழுவாதி என்று சில எதிர்க்கட்சிகள் வர்ணித்தன. எனது முயற்சிகள் வெற்றி பெறாமல் போனபோது, நானே அதிபர் தேர்தலில் போட்டியிட முடிவு செய்தேன். ஆனால் இந்த நாட்டில் பணம் இல்லாமல் வெற்றி பெற முடியாது என்பதைப் பிரச்சாரத்தின் போது உணர்ந்தேன். என்னிடம் பணம் இல்லை. நீங்கள் நல்லவராக இருக்கலாம்; நேர்மையாளராக இருக்கலாம்; ஜனநாயக ஆதரவாளராக இருக்கலாம். ஆனால் வாக்காளர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பணம் இல்லாவிடில் வெற்றிபெற இயலாது. எனவே நான் தோல்வி அடைந்தேன்.

இவை அனைத்தும் ஒரு புதிய அனுபவத்தை அளித்தன. உள்ளுக்குள் இருப்பவர் போன்று என்னால் இப்போது பேச இயலும். இங்குள்ள மக்கள் இன்னும் மக்களாட்சிக்குப் பக்குவப்படவில்லை. அவர்களுக்கு குடிமைக் கல்வியும் அரசியல் விழிப்புணர்வும் அதிக அளவில் ஊட்டப்பட வேண்டும். மக்கள் அனைவரும் இன்னும் இனக் குழு அடிப்படையில் கட்டுண்டு கிடக்கிறார்கள். தமது இனக்

1. கெனியா ஆஃப்ரிக்கத் தேசிய ஒன்றியம் (காஊ) 1960இல் நிறுவப்பட்டது. இந்தக் கட்சி, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு 1963 இல் நடந்த முதல் தேர்தல் வெற்றி பெற்றது. இன்றுவரை ஆட்சியில் இருந்து வருகிறது.

“ஆஃப்ரிக்கத் தலைவர்களில் இந்தத் தலைமுறையினர், ஆஃப்ரிக்காவை அடிபணிய வைத்த பொறுப்பற்ற தலைவர்கள் என்று வரலாற்றில் இடம் பெறுவார்கள். கடந்த 30 ஆண்டுகளில் தீர்க்கதரிசனமற்ற, மக்கள் நலவாழ்வில் அக்கறை கொண்ட தன்னலம் கருதாத தலைவர்கள் இல்லாமல் ஆஃப்ரிக்கா அவலத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறது”

குழு சார்ந்தவர்களுக்கே வாக்களிக்கின்றனர். கடந்த தேர்தலில் இனப்பிரச்சினை பெரிதாக வடிவம் பெற்றது.

இயற்கை வளங்கள் கொட்டிக் கிடந்தாலும் மற்றக் கண்டங்களவிட வளர்ச்சியிலும் மேம்பாட்டிலும் ஆஃப்ரிக்கா இன்னும் பின்தங்கியே உள்ளது. இதற்கு என்ன காரணம்?

தலைமை சரியில்லை என்பதை உறுதியாகக் கூறமுடியும். ஆஃப்ரிக்காவை அடிநிலைக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் என்று இந்தத் தலைமுறை ஆஃப்ரிக்கத் தலைவர்களை வரலாறு பதிவு செய்யும். மக்களின் நலவாழ்வில் பற்றுறுதி கொண்ட தொலைநோக்கும் பொது நல நாட்டமும் மிக்க தலைவர் எவரும் கடந்த 30 ஆண்டுகளில் ஆஃப்ரிக்காவில் உருவாகவில்லை. இதற்கு வரலாற்றுக் காரணங்கள் உள்ளன. பல ஆஃப்ரிக்க நாடுகளுக்கு சுதந்திரம் வழங்குவதற்கு முன், இளம் ஆஃப்ரிக்கத் தலைவர்கள் உயர் பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டனர். அதற்கு முன் உள்நாட்டினர் எவரும் அப்பதவிகளில் இருந்ததில்லை. காலனி ஆதிக்க நிர்வாகத்திடமிருந்து அதிகாரத்தை பெறுவதற்கு இவர்கள் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டார்கள்.

புதிய கறுப்புத் துரைகளும் மேட்டிமைப் பிரிவினரும் வெள்ளை ஆட்சியாளர்கள் அனுபவித்த அதே பொருளாதாரச் சலுகைகளையும் வாழ்க்கை முறைகளை

யும் துய்த்தனர். இருவரின் தோலின் நிறம்தான் வேறு. நாடு குறித்த நோக்கங்களில் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. இதனால் தங்கள் மக்களைப் பற்றி ஆஃப்ரிக்கத் தலைவர்கள் கவலைப்படவில்லை. அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக காலனி ஆதிக்கவாதிகளை என்ன செய்தார்களோ அதையே இவர்களும் கடைப்பிடித்தார்கள். அதாவது ஒரு இனக் குழுவுக்கு எதிராக இன்னொரு இனக்குழுவை நிற்க வைத்தார்கள். பிரித்தானும் இச் சூழ்ச்சியின் விளைவாக, மோதல்கள் பல ஆஃப்ரிக்க நாடுகளில் பலஆண்டுகள் நீடித்தன. நாட்டின் அரிதவளங்கள் கரைந்து போயின.

எனவே தலைமையை மேம்படுத்துவது அவசியம். இல்லாவிடில் விடிவு இல்லை. உங்களுக்குச் சொந்தமானவற்றை நீங்கல்பாதுகாக்கவில்லையென்றால் இன்னொருவர் அபகரித்து விடுவார் என்பதை வரலாறு நமக்குக் கற்பித்துள்ளது. எம்மக்கள் தங்களைக் காத்துக் கொள்ளாவிடில் தொடர்ந்து அவர்கள் சுரண்டப்படுவார்கள்.

மேலை நாடுகள், குறிப்பாகப் பழைய காலனி ஆதிக்க எஜமானர்கள் ஆஃப்ரிக்கவைத் தொடர்ந்து சுரண்டி வருகிறார்களென்பது உண்மையே. இங்குள்ள சர்வாட்சாரிகள் மற்றும் பொறுப்பற்ற தலைவர்களுடன் இவர்கள் கூடிக்குலாவுகிறார்கள். அதனால்தான் திரும்பிச் செலுத்த முடியா அளவுக்கு நாங்கள் கடனில் மூழ்கியுள்ளோம்.

தனது பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கு உலக நாடுகளின் உதவி ஆஃப்ரிக்காவுக்குத் தேவை. ஆஃப்ரிக்காவிற்கு வரும் வெளிநாட்டு உதவிகளெல்லாம் பசித் துயர்நீக்கம், உணவு உதவி, மக்கள் பெருக்கக் கட்டுப்பாடு, திட்டம், அகதி முகாம்கள், அமைதி காப்புப் படைகள், மனிதாபிமான பணிகள் போன்ற சமூக நல உதவிகளாக இருக்கின்றன.

(தொடர்ச்சி ஐம்பத்தி நான்காம் பக்கம்)

நேர்முகம்: எத்திராஜன் அன்பரசர்
"யுனெஸ்கோ கூரியர்" இதழான

யுனெஸ்கோ கூரியர்

புதிய கட்டண விகிதங்கள்

தனி இதழ் ரூ.7/-

தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ.74/-

கல்வி நிலையங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் சலுகைக் கட்டணம் ரூ.67/-

புதிய கட்டணம் விகிதம் ஜனவரி 1999 முதல்
நடைமுறைக்கு வருகிறது.

(இருபத்தி மூன்றாம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

பலியானவர்களின் குடும்பங்களின் தேவைகளையும் அரசியல் இயல்புநிலையையும் எவ்வாறு சமநிலைப்படுத்துகிறீர்கள். இடமாமறுதற்கால நடவடிக்கைகளில் சமரசம் செய்து கொள்ள வேண்டியிருக்குமே?

மன்னிப்போம் என்றால், மறப்போம் என்று பொருளில்லை. யார் யாரை மன்னிப்பது என்பதை முதலில் நாங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பல குடும்பங்களுக்குத் தங்கள் உறவினர்களைக் கொன்றவர்கள் என்பது தெரியவில்லை. இதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதை நாங்கள் மெய்ப்பிக்கவில்லை என்றால், வரலாறு மீண்டும் திரும்பிவிடும். சில குறிப்பிட்ட வட்டாரங்களிலிருந்து பதிலடி வரும் என்ற அச்சம் உண்டு. ஆனால், நீதி கிடைக்கும்வரை நாங்கள் மன்னிக்க முடியாது.

அமைதி உடன்படிக்கைகள், பலியானோரையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனவா?

இந்த உடன்படிக்கைகள் “சமரசச் சட்டத்திற்கு” வழிவகுத்தன. இவற்றை மன்னிப்பு என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இது, இனப்படுகொலை, கடத்தல், சித்திரவதை போன்ற செயல்களுக்குப் பொருந்தவில்லை. இவற்சட்டத்தை எதிர்த்து வாக்களித்தோம்; வேறெந்த மன்னிப்பையும் எதிர்ப்போம். போருக்கு இராணுவம், கொரில்லா இரண்டுக்கும் வெவ்வேறு வகையில் பொறுப்பு உண்டு. அவர்களின் தலைவர்கள் சமரசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கிராமங்களில், குடும்பங்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொள்வதில்லை. அங்கே சமரசம் ஏற்பட நெடுங்காலம் பிடிக்கும்.

(இருபத்தி ஆறாம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

பின்னர், நான்கு காவலர்களின் மன்னிப்புக் கோரிக்கை மனுக்களின் மூலம் உண்மை தெரிய வந்தது. அவர்கள் ஒரு பொய்ச் செய்தியைக் கூறி அவரை எல்லையைத் தாண்டச் செய்து, ஒரு தனி வீட்டில் அடைத்து வைத்தனர். அங்கு, இனஒதுக்கீட்டுக் காவல்படையில் சேர்ந்துவிடும்படி வற்புறுத்தி அல்லது அவர் படைப்பிரிவின் இரகசியங்களைக் கூறும் படி கூறி அவரைத் தாக்கிச் சித்திர வதை செய்தனர். அவர் தான் சாவதற்குத் தயார் எனக் கூறியதாகக் காவலர்களின் அறிக்கை கூறுகிறது. அவரைத் தலையில் சுட்டுக் கொண்டு, புதைத்துவிட்டனர்.

ஃபிலாவாண்ட்வேயின் உடல் தோண்டியெடுக்கப்பட்டு, உயர்ந்த அரசு மரியாதையுடன் ஈமச் சடங்குகள் செய்து மறுபடியும் புதைக்கப்பட்டது. அப்போது, அவரது 9 வயது மகன், தன் தாயின் வீரச் செயலுக்காக ஒரு வீரப்பதக்கம் பெற்றுக் கொண்டான். இன ஒதுக்கீட்டின் கையாள் என்ற அவப் பெயருக்குப் பதிலாக தென் ஆஃப்ரிக்காவின் புதிய கதாநாயகியாக ஃபிலாவாண்ட்வே இப்போது நினைவுகூரப்படுகிறார்.

(முப்பத்தி நான்காம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

கடந்த காலத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்காக விசாரணை தேவை. என்ன தண்டனை வழங்க வேண்டுமென்பதில் எனக்கு அக்கறை இல்லை. உண்மை உலகுக்குத் தெரிய வேண்டும். எவ்வளவோ பயங்கரமானதாக இருந்தபோதிலும் முழு உண்மையும் தெரிய வேண்டும். கம்போடிய

யர்கள் தனித்தன்மை மீண்டும் நிலை நாட்டப்பட வேண்டும் கெமர் ரூஜ் ஆட்கள் கலை, பண்பாட்டு இழப்பு ஏற்படும்படி செய்துவிட்டார்கள்.

இன்றைய கம்போடியர்கள் தங்கள் குழந்தை களிடம் பழைய இனக்கொலை பற்றி எடுத்துச் சொல்லப் போவதில்லை. கடந்த காலத்தை மறந்துவிட்டு எதிர்காலத்தை உருவாக்க இயலாது. தப்பிப் பிழைத்தவர்கள் மற்றவர்களிடம் நிகழ்ந்த வற்றைச் சொல்லி இக் காலத்தவர் அறியச் செய்ய வேண்டும். இறந்து போனவர்களுக்கு நாம் ஆற்ற வேண்டிய கடமை உண்டு. நமது குழந்தைகளுக்கும் நாம் ஆற்ற வேண்டிய கடமை உண்டு.

நமது வரலாற்றை நாம் அறியாவிட்டால் 30 ஆண்டு வன்முறைக் கலை, பண்பாட்டை ஒழிக்க முடியாது; பயம் என்னும் பிசாசை விரட்ட முடியாது; தப்பிப் பிழைத்தோர் என்ற வகையில் நம்மிடமுள்ள குற்ற உணர்வு நீங்காது.

தமிழில்: கு.ராஜராம்

(முப்பத்தி ஆறாம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

எனவே, ஆஃப்ரிக்காவில் மக்கள் அடர்த்தி மிக அதிகமுள்ள நாடுகளில் ஒன்றான ருவாண்டாவில் தங்களைச் சித்திரவதை செய்வதற்கள், மலைப்பகுதிகள் அமைதியாக வாழத் திரும்பிவருவதை உயிர்பிழைத்தவர்கள் காண்கிறார்கள். ஏனென்றால், அவர்களுக்கு எதிராகக் குற்றச்சாட்டுவதற்குப் போதிய சான்றுகள் இல்லை. இனப்படுகொலைக் குப் பிந்திய மாதங்களில் சாட்சிகள் மனம் விட்டுப் பேசினார்கள். ஆனால், உயிர்பிழைத்தோர்களில் பலர் அடையாளத்தெரியாத கொலைக்கார்களால் கொல்லப்பட்டபிறகு, அவர்கள் வாய்மூடி மௌனிகளாகிவிட்டார்கள். “சாட்சிய மளிப்பதால் என்ன பயன்? அவர்கள் தண்டிக்கப்படப் போவதில்லையே! என்று பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் கூறினார். ருவாண்டை அனைவரும், இன அவ நம்பிக்கைச் சூழலில் வாழ்கிறார்கள். பழி வாங்கப்படுவோம் என்ற அச்சம் அவர்களை இன்னும் அலைக்கழிக்கிறது.

புதிய ருவாண்டை அதிகாரிகள், தனிமனிதர் பழிவாங்குவதைத் தடுக்க விரும்புகிறார்கள். ஆனால், 1994 படுகொலைகளைச் செய்து முடித்த கந்தலுடைப் படைவீரர்கள், அண்டையிலுள்ள காங்கோ நாடுகளில் ஒளிந்து கொண்டு, துட்சிகளை அடியோடு ஒழிக்காமல் விட்ட போவதில்லை என்று குமுறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய இனப்படுகொலைகள் நிகழக் கூடும் என்ற அச்சுறுத்தல் ருவாண்டாவில் நீடிக்கும்வரை, இப்போதுள்ள ஆட்சியாளர்கள், தேசிய எல்லைகளைக் பாதுகாப்பதற்கே முதலிடம் கொடுப்பார்கள். காங்கோவில் தற்போது நடைபெற்றுவரும் போர் இதற்குச் சான்று.

நிகழ்காலம் இன்றும் நினைவாற்றலுக்கு முட்டுக் கட்டையாகவே உள்ளது.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

(முப்பத்தி ஏழாம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

தேசிய உணர்வுகளையும், கோபத்தையும் தணிக்கப் பாடுபடுவதற்குப் பதிலாக, உள்ளூர் அரசியல்வாதிகள் தங்கள் அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக இந்த அச்சங்களைத் தூண்டி வருகின்றனர். செர்பிய, குரோஷிய மக்களிடையே இதைக் குறிப்பாகக் காணலாம். இவ்விரு இனத்தவரும், போஸ்

னியா - ஹெர்சிகோவினாவுக்கு வெளியே ஒரு தாயகத்தைத் தேடி வருகிறார்கள். அதனுடன் தங்கள் பகுதியை இணைத்து, தனி நாடாகப் பிரிந்து செல்லக் கனவு காண்கிறார்கள். அவர்களின் இந்தத் தேசிய நோக்கத்திற்கு பெல்கிரேடினும், ஜாக்ரபிலு முள்ள அரசியல்வாதிகள் தூபம் போடுகிறார்கள். போஸ்னியா-ஹெர்சிகோவினாவின் தேசியக் கட்சிகள், இனத் தாய்மை மண்டலங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருவதால், சமரசம் ஏற்படுவதற்குப் பெருந்தடங்கல் ஏற்பட்டுள்ளது. வெளியிலுள்ள சக்திகள், டேய்டன் உடன்படிக்கைக்கு இணங்க நடக்காத வரையில், மிகையான தேசியத் திட்டங்களைக் கொண்டு செலுத்த முயல்வதை நிறுத்தாத வரையில், போருக்கு முந்திய மாறுபட்ட இனச் சமுதாயத்தில் சமரசம் ஏற்படுத்துவதில் எவ்வித முன்னேற்றமும் காண முடியாது. அந்தக் காலம் வரும் வரையில் அதன் குடிமக்கள், மற்ற இனக் குழுமங்களுக்கு அஞ்சி நடுங்கும் சூழ்நிலையிலேயே வாழ்ந்து வரவேண்டியிருக்கும்.

(முப்பத்தி எட்டாம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

நிறுவப்படவிருக்கும் பன்னாட்டுக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்திடமிருந்து நாம் என்ன எதிர்பார்க்க முடியும்? இந்த வகையைச் சேர்ந்த முதலாவது நிரந்தர நிறுவனம் இது அல்லவா?

பன்னாட்டுக் குற்றவியல் தீர்ப்பாயம் நிறுவ வது, உலகுக்கு மிகப்பெரிய, மாற்றமுடியாத நடவடிக்கையாகும். இது இயங்கத் தொடங்கும் போது, இது நிகழ்வுகளை விரைவாகப் புரிந்து கொள்ளும்; குற்றவாளிகள் மீண்டும் படுகொலைகளில் இறங்கும் முன்பு அவர்களைக் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பளித்துவிடும். போஸ்னியா, குரோஷியா, ருவாண்டா ஆகியவற்றில் குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்டபிறகுப் பன்னாட்டுக் குற்றவியல் தீர்ப்பாயங்கள் நிறுவப்பட்டன. இத்தீர்ப்பாயமும், அதன் கட்டமைப்பும் ஏற்கனவே இருந்து வருவதால், இந்த வேகம் சாத்தியமானதுதான்.

எனவே, ஒரு பன்னாட்டுக் குற்றவியல் நீதிமன்றம் தேவையான அளவு வலிமையைக் கொண்டிருக்குமானால், விரைவாகத் தலையிட்டுச் செயற்பட முடியும். இது ஒரு பெரிய முன்னேற்றமாகும். கண்டிக்கப்பட்டவர்களைக் கைது செய்வதற்கும் அரசியல் உறுதிப்பாடு இருக்குமானால், மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களை ஆக்க முறையில் தடுக்க முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

(நாற்பத்தி நான்காம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

ஆனால், புதிய ஆயிரமாவது ஆண்டுப் பிறப்பு சில விரும்பத்தக்க காரியங்களுக்கு வழி வகுத்துள்ளது. ரோசாத் தோட்டங்களிலிருந்து தொலைவிலுள்ள டெம்பிள் வாணிகர்கள், “ஜெனசலம் 2000” என்ற பெயரில் கேவ்ரன்ட் மதுவை விற்பனை செய்யப் போவதாக அறிவித்துள்ளனர். இதன் முத்திரைச் சீட்டில், மெக்கா, மதினாவுக்கு அடுத்தபடியாக முஸ்லிம் களின் மிகப் புனிதத்தலமாக விளங்கும் பாறைக் கல்லறை பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மது அருந்துவதை இஸ்லாம் தடை செய்திருந்தும், இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மதுக்கோப்

பையில் புயலா? இது பற்றி அரபுக் கழகத்தில் புகார் கூறப்பட்டுள்ளது.

அரபு உலகில், எகிப்து, புதிய ஆயிரமாவது ஆண்டைக் கொண்டாடுவதில் முன்னணியில் நிற்கிறது. பல்வேறு சமயத் தடைகளை அது தவிர்த்து வருகிறது. இந்த ஆண்டுப் பிறப்பு, பண்டைய எகிப்தின் ஏழாயிரமாவது ஆண்டின் இணைந்து வருகிறது. எனவே, இந்தக் கொண்டாட்டங்கள், கிசா பிரமிடுகளின் அடிவாரத்தில் நடைபெறுகின்றன. 20,000 ச.கி.மீ. பரப்புள்ள மேடையில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்கள் கூடி, ஜின்மைக்கேல் ஜார் என்ற ஃபிரெஞ்சு இசையமைப்பாளருடன் சேர்ந்து “சூரியனின் 12 கனவுகள்” என்ற நிகழ்ச்சியை நடத்துவார்கள்.

இத்திட்டத் தயாரிப்பாளர் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார். அவர் இத்திட்டத்திற்காக 95 இலட்சம் டாலர் செலவழித்துள்ளார். இந்நிகழ்ச்சிக்கு 50,000 பேர் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கு அனுமதிக்கட்டணம் 150 முதல் 400 டாலர். இந்தத் தொகை, பெரும்பாலான இளம் எகிப்தியர்களின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. எனவே, அவர்களுக்குச் சலுகைக் கட்டணத்தில் தனி இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிகழ்ச்சி 1999ஆம் ஆண்டின் கடைசி நாள் விடியலில் தொடங்கும்; 2000 ஆவது ஆண்டின் முதல் நாள் விடியலில் முடிவடையும். எகிப்திய வானில் சூரியனின் முதல் கதிர் தோன்றியதும்

“புதிய ஆயிரமாவது ஆண்டின்” பிறப்பைக் குறிப்பதற்காக சியோப்ஸ் பிரமிடின் உச்சியில், 9 அடி உயரமுள்ள தங்கப் பிரமிடு ஒன்று வைக்கப்படும்.

“புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள் !”

தமிழில் : இரா. நடராசன்

(நாற்பத்தி ஏழாம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

ஒழுங்குமுறைவாதிகள் நீக்கப்பட்டு வரும் பல நாடுகள் அவற்றின் முன்னாள் ஆதிக்க வல்லரசுகளிடமிருந்து தங்கள் அரசு வானொலிச் சேவைகளைப் பெற்றன. இன்று அதே ஆதிக்கநாடுகள், ஒலிபரப்பைத் தாராளமயமாக்குவதற்கு உதவி வருகின்றன; ஆர்எஃஐ, 1991 இல் தாக்காரில் (செனிகால்) முதலாவது பண்பலை நிலையத்தைத் தொடங்கி, அங்கு வானொலி ஒலிபரப்பை மேம்படுத்துவதால் பெரும் பங்கு கொண்டது. பல வளர்முக நாடுகளில், பன்னாட்டு ஒலிபரப்பாளர்கள் எடுத்துக் காட்டுகளாக விளங்கி வருகிறார்கள் என்ற அமெரிக்காவின் குரல் இயக்குநர் அங்கர் கூறுகிறார். எந்தத் தொழில்நுட்பம் வெற்றி பெற்றாலும், உள்ளடக்கங்கள்தாம் அயல் நாட்டு ஒலிபரப்பாளர்களுக்கு வெற்றி தேடித்தரும் என்கிறார் அவர். அவர்களின் தலையாய சொத்து அவர்களுடைய அனுபவமும் தொழில்நுட்பமும் உலகெங்குமுள்ள செய்தியாளர்களும் தான்” என்று சாலோர்ட்

கூறுகிறார். “இன்று நாம் வாழும் உலகின் சிக்கல்களை உலகுக்கு உணர்த்துவதில் பன்னாட்டு வானொலி ஒலிபரப்பாளர்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. தீர்ப்பளிப்பதோ பாடம் புகட்டுவதோ நமது வேலை அன்று. உண்மைகளையும், நேயர்கள் தங்கள் சொந்தக் கருத்துகளை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு உதவும் செய்திகளை வழங்குவதும் மட்டுமே நமது வேலை” என்கிறார் அவர்.

தமிழில் : இரா. நடராசன்

(ஐம்பத்தி இரண்டாம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

அதே நேரத்தில் கல்வி-தொழில் பயிற்சி, அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வளர்ச்சி, உணவு உற்பத்தி, தொழில் முனைவோர்க்கு ஊக்கம் போன்ற மனித மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்குத் தேவையான நிதி கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. மக்களின் ஆளுமையை வளர்த்து அவர்களின் படைப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தச் செய்யும் சமூக-பண்பாட்டு மேம்பாட்டுக்கும் பணம் இல்லை.

அடுத்த ஆயிரமாவது ஊழி தொடங்கிய பிறகாவது ஆஃப்ரிக்காவில் புதிய தலைமை ஒன்று உருவாகும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். மக்கள் மீது அக்கறை காட்டுவதுடன், பட்டினியிலிருந்து ஆஃப்ரிக்காவை விடுவிக்கும் வகையில் இப்புதிய தலைமை வளங்களைப் பயன்படுத்தும் என்று நம்புகிறேன்.

யுனெஸ்கோ கூரியர்

25 ஆண்டு

பொருள் தொகுப்பு

(பொருட்குறிப்பு அட்டவணை)

யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழ்களின் உள்ளடக்கத்தை பொருள்வாரியாக, கட்டுரைத் தலைப்புகளோடு இதழ்களின் சாரத்தைத் தரும் கையேடு.

தமிழில் இவ்வகையில் வெளிவந்த முதல் நூல் இதுவேயாகும்.

தொகுப்பாசிரியர்: மணவை முஸ்தபா

பக்கங்கள்: 112

விலை ரூ.30/-

தொடர்பு கொள்க:

தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்
18,மேயர் இராமநாதன் சாலை,
சேத்துப்பட்டு, சென்னை - 31.

அயல்நாட்டில் படிப்பு 2000-2001

31 ஆம் பதிப்பு. **Book and CD-ROM (PC/MAC)**

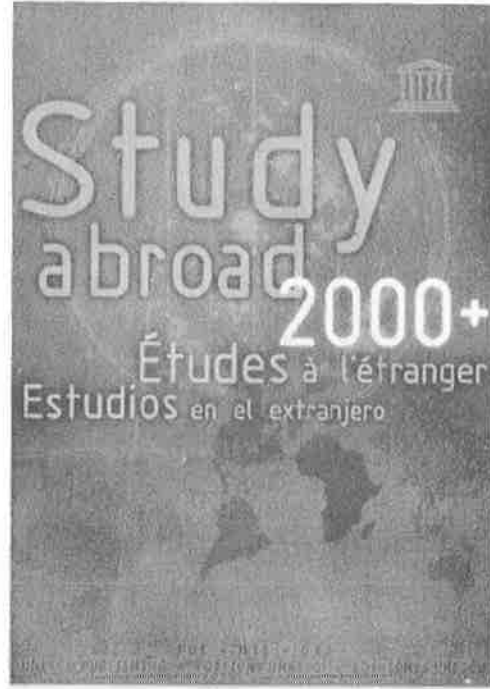
பல்கலைக்கழகங்கள், தனிவகைப் பள்ளிகள், பன்னாட்டு அரசுகள் வழங்கும் உயர்கல்விப் படிப்பு வாய்ப்புகள், படிப்புதவித் தொகைகள் பற்றிய யுனெஸ்கோ பன்னாட்டு வழிகாட்டி.

| 1948 முதற்கொண்டு குறிப்புகள்

| 124 நாடுகளில் 2,600 வகுப்புகள்

உயர்கல்வி மற்றும் தொழிற்கல்வித் துறைகள் அனைத்தும் | பி-ஆளுசல், வலைத் தளங்கள் உட்பட முகவரிகள், குறிப்புரைகள் | சேர்க்கைக்கான தேவைப்பாடுகள் | விண்ணப்பிக்கக் கடைசி தேதிகள் | படிப்புதவித் தொகைகள் மற்றும் நிதிஉதவிகள் | ஒவ்வொரு நாட்டிலும் கட்டணங்கள் மற்றும் வாழ்க்கைச் செலவுகள் | நிறுவனங்கள் பற்றிய பல்வேறு புள்ளி விவரங்கள்.

| நாட்டுக்கேற்ப, ஆங்கிலம், ஃபிரெஞ்சு அல்லது ஸ்பானிய மொழியில் பதிவுகள்

Book/Livre/Libro: 120FF/19.28

+ 30 FF/4.57 postage/frais d'envoi/franqueo

CD-ROM: 120 FF/19.28,

postage included/frais d'envoi compris/franqueo incluido

Book/Livre/Libro + CD-ROM: 180 FF/27.44

+ 30 FF/4.57 postage/frais d'envoi/franqueo

Estudios en el extranjero 2000-2001

31.A EDICION LIBRO Y CD-ROM (PC/MAC)

La guía internacional de la UNESCO indispensable para informarse sobre las becas y los cursos universitarios ofrecidos por universidades, instituciones especializadas y organismos internacionales

| Una fuente de referencia unica en su genero desde 1948

| 2.600 cursos en 124 paises

Todas las disciplinas academicas y profesionales de nivel postsecundario | Direcciones e informacion general, incluido el correo electronico y las paginas Internet | Condiciones de admision | Fechas de inscripcion | Becas y ayuda financiera | Costo de los estudios Estadísticas sobre las instituciones.

Informaciones presentadas en ingles, frances o espanol, segun el pais

Etudes a l' etranjer 2000-2001

31^E EDITION LIVRE ET CD-ROM (PC-MAC)

Le guide international de l' UNESCO pour tout savoir sur les possibilites detudes superieures et sur les bourses offertes par les universites, les institutions specialisees et les organisations internationales

| Une reference unique depuis 1948

| 2 600 cours dans 124 pays

Toutes les disciplines academiques et professionnelles au niveau superieur | Adresses et references, y compris adresses electroniques et sites Internet | Conditions d' admission | Dates d'inscription | Frais d'etudes et cout de la vie dans chaque pays | Bourses et assistance financiere | Statistiques sur les universites.

| Informations en anglais, francais ou espagnol selon le pays

UNESCO Publishing

Editions UNESCO

Edicions UNESCO

7, Place de Fontenoy
75352 Paris 07 SP France
Fax : + 33 1 45 68 57 37

Internet : www.unesco.org/publishing
E-mail : publishing.promotion@unesco.org

யுனெஸ்கோ. கூரியர்

Registered with Registrar of Newspapers for India under No. 17705/67
LICENCE NO: TN/MS(N) New WPP-161, New Regd. No:TN/Chief PMG - 343/2000

அடுத்த இதழில்

கவனம் :

அமைதிப் பண்பாட்டுப்

பன்னாட்டு ஆண்டு 2000

- தனிமனித நடவடிக்கைக்கு ஒரு புதிய அரங்கு
- தெற்கு: வலுவற்ற நாடுகளில் இடம் பெயரும் மக்கள்
- கண்டுகொள்ளப்படாத அமைதிக் காவலர்கள் மூவர்
- சான்ட் எடிகோ சமுதாயம்: ஏழைகளுக்குத் தொண்டு;
அமைதிக்குச் சேவை
- வெள்ளிவிழா 2000: மூன்றாம் உலகக் கடனை நீக்க ஓர் இயக்கம்
- மரபணுமாற்ற உயிரிகள்: இந்திய உழவர்கள் எதிர்ப்பு
- மாலி: அதிகாரத்தில் அமைதிப் பண்பாடு
- மாற்று இயக்கங்களின் கூட்டணியை நோக்கி

சிறப்புக் கட்டுரைகள் :

- ஜப்பான் குமரப் பருவத்தினர்: ஒளிப்படச் செய்தி
- ஆரல் கடலைக் காக்க நீண்ட இழுவை
- வகுப்பறை வன்முறை: ஆசிரியர்கள் எதிர்ப்பு
- துறவிமாடம் வெளியே வருகிறது
- மரணத்தின்பொருள்: நோவற்ற சாவும் உலகச் சமயங்களும்
- நேர்முகம்: அமெரிக்கத் தத்துவ அறிஞர் மைக்கேல் வால்சர்:
சமூகநீதி வேட்கை

இணையத்தில் யுனெஸ்கோ கூரியர்
www.unesco.org/courier